

سلطان عثمانی فرما و اسماء و سید

اخبار حالات کا زار سید آؤر عساکر کراں قلع صحیح لاہور و ملتان

۱۱۵

کتابخانه

تالیف مریدان شریفین رضا ربین فن کلاسی و تعلیم منشی عبد الباقی

Supplied by

W. H. & Co. Ltd.

ازین سید احمد شریفین سلطان عثمانی

فهرست تاریخ پخت سخته احب

۲	حکمه اول از تاریخ پنجاب	۲۴	و سرکار لاہور شملہ شازدہ و مہ
۳	اصل کبکان و طریق و مذہب ایشان	۳۵	تفصیل شرح طوطی شازدہ کانیہ سخته چہ عہد اول
۵	سبب عداوت کبکان بہ سلطانیان	۳۶	نقل عہد دوم فیما بین کاکر انگریزی و لاری
۶	حال و خیر و بد و اولادش و بنا و کشتی کبکان	۳۷	تفصیل فضات بشکازہ سخته چہ عہد نامہ دوم
۷	سبب کشت کز نو بہال سخته غیر رنجیت سنگہ	۳۸	نقل عہد نامہ فیما بین کاکر انگریزی و راجہ
۱۱	بیان شرح فساد کبکان و نظریات یاسی سنگہ	۳۹	کلاب سنگہ بشکل بزد و شمشیر
۱۳	در عمل سرکار انگلشی و وقوع محاربت	۴۰	رفتن دو صد پنجاہ و شش ضرب توپ کبکان
۱۴	جنگ اول کبکان با فوج انگریزی مقام	۴۱	بطرف کلکتہ کہ در جنگا بہت فوج انگریزی
۱۵	جنگ دوم کبکان با فوج انگلشی قریب فرو پور	۴۲	تفصیل کتبہ فی مشرب توپ بمبار کبکان
۱۶	جنگ سوم کبکان با فوج انگلشی در مقام الوال	۴۳	سکیان کہ بکلکتہ رختہ
۱۸	نقل عجیب ضمیمہ جنگ سوم	۴۴	باقی احوال یاسی بوز باقی دوم فضات و غیر
۲۱	جنگ چہام کبکان با سرکار انگلشی در مقام	۴۵	سبب بلوای عابای لاہور مرتبہ اول
۲۲	نقل شہتہار نواب کوثر جہل لارڈ	۴۶	سبب بلوای دوم
۲۴	لارڈ کم بہادر	۴۷	بیان کثرت سپاہ و آہستگی فوج لارڈ
۲۶	نقل شہتہار دکر نواب کوثر جہل لارڈ از مقام	۴۸	در عہد مبار راجہ رنجیت سنگہ
۲۷	فہرست نذر و پیشکش راجہ کلاب سنگہ	۴۹	بیان آہستگی فوج عالیجاہ قاسم علیا
۲۸	برای جناب لارڈ صاحب بہادر	۵۰	صورتہ پنجاہ کہ با سرکار کبھی جنگیدہ بود
۲۹	شرط و ارمہ لارڈ صاحب بہادر و کلاب سنگہ	۵۱	بیان وقوع یاسی مبار راجہ رنجیت سنگہ و بزرگان
۳۰	وقت و خواہش خاصیت فوج انگلشی از ملک بود	۵۲	شہ از حال شرف الدولہ شہر ارور
۳۱	نقل عہد نامہ اول فیما بین کاکر انگریزی	۵۳	حکمہ دوم از تاریخ پنجاب

۴۳ باز مریدان و شورش و شورش کمان کار انگریز
 ۴۹ سبب نجات و جنگ فوج انگریزی با دیوان
 ۵۵ مولراج صوبه دار ملتان
 ۵۸ سبب و تدریس در چتر سنگه با سرکار انگریز
 ۵۹ کیفیت جنگ مقام ام مکر موبی پورٹ
 ۸۳ نقشه راه از لاہور تا دریای پنجاب
 ۸۸ بیان سپرد کردن دیوان مولراج خود را
 ۹۰ در سرکار انگریزی
 ۹۱ نقشه محرم نواب کور زجرل بنگالہ
 ۹۵ مضمون اشتہار نواب کور زجرل بنگالہ
 از کتب فیروز پور
 ۹۶ نقشه جنگ کبریات

954.4552

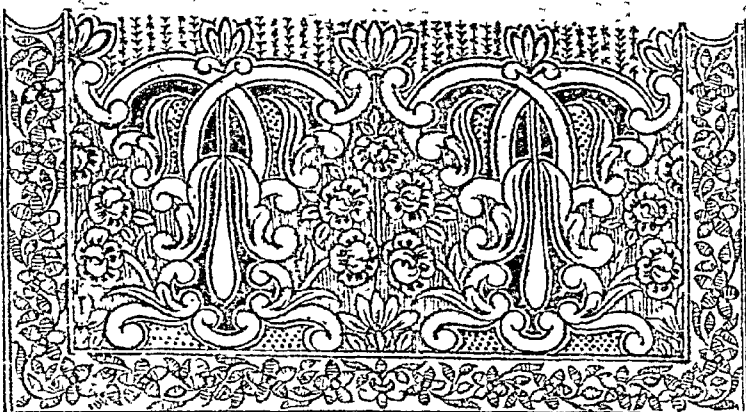
ABD

©

۱۰۰ حساب خراج اضلاع پنجاب جب فیہ سائید
 دیوان و مقاماتہ در دربار لاہور
 ۱۰۲ نقل اشتہار نواب کور زجرل لاہور
 بہادر از کتب فیروز پور
 ۱۰۳ تعداد رعایا و آمدنی سالانہ حاکم
 ہندوستان غیرہ و شمار فوج ہر یک مقام
 ۱۰۵ ششمہ از حال راجہ رنجیت سنگھ و
 گرفتار شدہ لکھای اطراف را
 ۱۰۶ نقشہ ملک لاہور
 ۱۰۸ نقشہ حصہ پنجاب واقع در میان
 لاہور و پشاور

باتمام رسید

Copyright
 Straits Law House
 SINGAPORE

بسم الله الرحمن الرحيم

حکماء و اول انبیا نجاب

الحمد لله الذی جعل علی الشیبه والنظیر تقاعل النصیر والویر من مشایخ الملک
مزنشاه و نایب الملک و من تشاء لا یدرک ذهن البشر حکمته الباقه
ولا یصل فکرن بکنه قدرته الکامله والصلوة والسلام علی سیدنا
خاتم النبیین وخیر الخلائق اجمعین و علی آله واصحابه الا تنقیه
الابرار والسادة الاحیاء و بعد بر شائقین اخبار و آثار و طایفین
و سماع اصحاب مخفی مانا که چون قلع و محاربات سکمان ریاست لاهور با سرکار و ولتمار
انگلیشی بزبان بابوقع آمده و مردم هندوستان خصوصاً باشند شهر که از شوکت و صوت
سیاه انگریزی و قوت و اکاه نمیتند که بزور پنجه بیادری می شجاع و قوت دولت حکمت
قلعه کوچ قاف را چون کاه و انبج دین میکنند و در بحر محیط بر اکب را فی آتش میزنند لهذا
اقوال عوام کالانعام را شنیده و بر آن متوق و اعتماد کرده غلبه سکمان بر افواج انگریزی می
می نمودند و حال که از رو اخبار مدعی می کرد که از روی اخبار انگریزی و چینی می افسران فوج
مینوشند بر عکس آن معلوم میشد و اکثر اجابت اصدقا از راقم آتم عجب الکرم شمر

و جویای حال این جنگ میشدند بدین خیال که این را قم برای دریافت حقیقت حال آن
 دیگر اخبار بطبعه چند جبار می طلبید و نیز زبانی صاحبان عالیشان می شنید و بر
 ملاحظه اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی مینوشت و تا مقدر خود بر خبر
 تحقیق نموده باختصار بسیار مندرج می ساخت و چون اهل هندوستان را فارسی بطبع
 مرغوبست لهذا از اخبار اردو درین زبان ترجمه نمود و عرض ازین تسوید در آنوقت
 آن بود تا مردم مذکور را از خواص و عوام بر حقیقت این محاربات اطلاع و آگاهی
 دست دهد که غلبه و ظفر کس است و شکست و نبرست کیست و این مختصر شمل است بر دو
 حمله حمله اول در بیان جنگ فوج خالصه لاہور با سرکار گلشنی و حمله دوم در محاربات
 سرکار مذکور با دیوان مولراج بمقام ملتان و با شیر سنگه و چتر سنگه و دیگر سرداران سیکهان
 در دو آب پنجاب و جیل و چون این همه جنگها در ملک پنجاب واقع گردیدند لهذا این
 مختصر بتایخ پنجاب تحفه للاحباب موسوم گشت احیاناً اگر در خبری و یا
 بجاری خللی و قوتوری واقع شود صاحبان و الایم عیب پوش عذر نیوش بند را
 معذور دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب هر دو میدارد و انسان مرکب از خطا و

سیان است و مولو فوج للاحباب و در بیان اصل سیکهان و طریق و مذکور
 ایشان در عهد بابر پادشاه فقیری مشهور به نانک شاه در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارک دنیا و مرد عارف بود و در مذبی تعصب مذشت خلق ابنوه معتقد او شده
 بعضی مرید و بعضی چله او شدند و کسانیکه چله او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 بخدشت او حاضر می شدند و در زبان پنجابی سکه چله را گویند و پیر را گرو و لهذا آن گرو
 که چله او شده مشهور سکه گشتند و همچنین کسانیکه از مبنو داین طریق و روش اختیار
 کنند سکه میگویند و نزد نانک شاه هند و مسلمان برابر بودند یکی را بر دیگری ترجیح
 نمیداد و لهذا از هند و مسلمان هر دو معتقد او بودند و او در مصالح و معظمت ترسان

کتابی نوشته است که جان آن کتاب را کثرت گویند و این کتاب نزد فقهای ملک شاهی
موجود است که آن تقظیم او بسیار میکند و بوقت خواندنش بر حل خوبی می بینند
و بدون طهارت که در طریقه ایشان متعارف است کثرت را مسنگینند و غلاف آنرا
از کغواب و شجر می سازند و در حروف ناگرمی بخط واضح می نویسند و از اسطبلان و
می کنند و ساعین از فرقه سکه گرد قاری آن حلقه کرده و با ادب نشسته مخصوص
و خنوع ساعت آن میکنند خواندن و شنیدنش را ثواب عظیم میدهند و اکثر مقتدران
ایشان بر اسی فاتحه و نذر نامک شاه کراه پنجه کرده هم می پندارند و گراختن
از حلوائی سیده و شکر و روغن کا و مساوی الوزن که در ظرف کتان آسبی کشاده که آنرا
در بندی کراه گویند پنجه شود و بجز گوشت کا و لحم همه جانوران از بهائم و طیور متعارف
می خورند و طریق و بجه در مذبح ایشان نیست جانور را خنجه کرده و یا بشمشیر کشته می خورند گویند
اکالیان از اولاد پسران شاه که اکال نام داشت بمقتضای حکمان ایشان امر شد زاده
خود تصور کرده بسیار کریم و تقظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان و سکه
نیکون میباشد و از ایشان از بالابا عریض و پهن و از پائین بنهایت تنگ
که پای ایشان بر شواری در آن می خنجه از این بدش و در نیفه از دراز می باشد آنرا حلقه ده
پهلوی چپ مثل پالنگ است می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن بوضع عیبت
که از اندون محجوف باشد و تخمین دستار از زبان ایشان که یک گویند و از صبح شب
بر سر می دارند و بوقت خواب از سر جدا می کنند و بالای دستار و کلاه می خنجه و بر دمال حلقه آینه
عریض مثل نعل است که آنرا چکزه گویند می گذارند و این حلقه ها از قسم حریم است که بوقت جنگ
بر آن حریم را تیرند و نامی سکه آن از سیر تا پانی تر شدند و بمباد و شمشیر مزاج ظلم
و ستم و کس از اقوام نبود سکه شدن می تواند و در عهد چهارچرخ حقیقت سکه نیز آن نبود سکه شده
داخل فرج خالصه کرده و در فرج خالصه عبارتست از آن که در آن کل سایه افسران از فرقه سکه باشند

پس معنی خالصه آن شد که در آن فوج سوای سکهان آنیزش فرقه دیگر نیست یعنی خالص از
آنیزش نیست و فوجیکه در آن غیر فرقه سکه از نبود و سلمان باشند از فوج آئینی گویند و رئیس بزرگ
عزت و توقیر فوج خالصه بسیار سیکر و وزیر که بمقام و محل اعتماد او بودند و در مابه شان نسبت
فوج آئینی بسیار بیشتر بود و گویند سبب عداوت سکهان با مسلمانان آنست که در وقت شاهجهان
یا عالمگیر پادشاه دلی شخصی گردو گویند نام از خلفای ناکب شاه در پنجاب پیدا شد و برخلاف
روی و طریق ناکب دیگر قائم مقامانش بسیار نزد دوست و جاه طلب و در جمع کردن مال
و دولت خیلی حرص بود اول پیشه قزاقی و قطاع اطریق سیکر و و هرگاه جمعیتی کثیر از مردمان
خود بهم رسانید بر قربات و شهر با تاخته آزار عارت میکرد و چند بار فوج پادشاهی که برای قضا
اورفت از وی مغلوب شد و باز آمد و کاری نکرد آخر بسعی و کوشش تمام او را گرفتار
کرده و زنده در قفس آئینی بند ساخته با دیگر رفقای او بجنور پادشاه آوردند و حکم پادشاه
یک عضو او را می برید تا اینکه او را متکه کرد و قتل نمودند و همچنین همراهمان او را بقتول تمام
کشتند و این ظالم ستاک یعنی گردو گویند بر شهر بیکه میاخت سبب شدت عداوت با مسلمانان
ذکور و انابت حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حامله را شکم میشکافت و انقضای
مقتول شدن ابو مردان و پیر و هوش با مسلمانان عداوت شدید پیدا کردند و علی الصبح در جنگ
خود فرقه بعد پیشش در حق مسلمانان بد دعای کشت و زبان خود میگویند و اگر وی مستحق
پاس یعنی فتح تابعین گردد گویند که حسین مستحق گریست با و مسلمانان نیست تا بود و شوند و چون
ضعف سلطنت دلی و وقوع اختلال در حکومت سلاطین در اینان فرقه سکه بر تمام ملک پنجاب
و اطراف مسلط شدند و زور و قوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بیعت کردن آنرا نماندند
و اندک بهانه جسته اند به باب اجارت کرده نفوس ایشان را قتل مینمودند و در مساجد پادشاهی بسیار
بسیه خراب ویران ساختند و مخالفت از آن آبادان بلند و گاو کشتی در تمام ملک پنجاب نمودند
بیرون شهر امرت سر که آنرا آنبر سر نیز گویند و آن مقام بجا تجارت است قلعه محکم حادث نموده

بنام کرد و کوبند کور نام آن کوبند کده بناد و بخت سنگه تیر کا و تینا خزان خود را در همین
می بناد در آغاز ریاست بخت سنگه اکثر عمائد و مقتدران مندرقه سکهان در امر
میامند و لاهور فرودگاه افواج سنگه بود مگر سردار مذکور آید دارالملک خود ساخت چنانچه
اکنون تمام قلمرو او را تعبیر ریاست لاهور میکنند و آنچه زبان زد عوام و مردم
بود که در قلعه کوبند کده که در بار و پیر بخت سنگه جمع است بالکل دروغ برآمده چه
اگر بقدر یکد و کرور و پیر هم در اینجا میبود انکاران سرکار لاهور را و ادای بجا بکند و پند
منجمله یک نیم کرور و پیر تاوان مندرجه عهدنامه که ذکرش خواهد آمد وقتی و دشوار است
روینید و بجز من کرور و پیر یک شصت و غیره را انقضی سرکار انگریزی نمی نمودند
در بیان حال چهار جبه بخت سنگه اولاد او و بغاوت کشتی سکهان
معنی میباد که بقای ملک دولت موقوف بر حسن انتظام و تدبیر رئیس و انبکاران و پیر و کن
بر آئین مروج و بر اتفاق با یکدیگر و هم بر پا داری عهد و مواثیق با روسای طیل القدر و منطبق
بر فوج در عساکر است هر کاد و در یکی از امور مذکور بسبب غفلت رئیس یا بجهت ضعف و نوری
افواج مناسبتی انتظامیه داران ریاست پیدا شده باعث تباهی و بربادی ملک دولت
میکرد و مصداق این مقال حال ریاست لاهور است یعنی تا که چهار جبه بخت سنگه زنده ماند
رعایت و پاسداری جمیع امور مذکور و نموده ملک خود را با کمال آون و سرسبزی تمامی افواج
افسران لازم خود را مطیع و منقاد میداشت احدی را از فوج خالصه آئینی نه سرداران ایشان داشت
و مجال نبود که از حکم او تجاوز و سرتابی کرده و مصد ر شود و فساد شود و هم پاس رعایت عهدنامه
که فیما بین سرکار او و سرکار انگریزی در سال که هزار و هشتصد و عیسوی تحریر یافته بود بدان مرتبه
میتواند که االیان سرکار موصوف از وی بسیار راضی میخوشند و بودند چنانچه مدام رسم مراسلات
و مبادات از طرفین جاری مانده و همیشه کنور کبرک سنگه و شیر سنگه سپران و کنور نو نهال سنگه
غیره و دیگر ارکان دولت خود را بتاکید و معطیت و وصیت می کرد که سبب من ابقای

بقای سر رشته دوسنی و اتحاد با سرکار انگریزی میسم عایت عهدنامه موقت فیما بین هر دو مملکت
را بتمام شل من ملحوظ خاطر داشته باشند و هرگاه کدام افسری از افواج انگریزی برلمانی ملاحظه
حدود و افواج متعینه مقام له هسانه و فیروز پور بدان طرف میرفت رئیس مذکور با کمال
محبت اخلاص پیش آمده و نگار را برای احوال پرسی با تخافت و هدایا و لوازم ضیافت
فرستاده محرک سلسله محبت و اتحاد می شد و بذریعہ نگار تابات اشتیاق ملاقات فیما بین
ظاهر می نمود و چنانچه لارڈ ولیم بنتلک بیا در کورنر سابق بیاس خاطرش عنان توجه بدان بود
منعطف ساخته در مقام مناسب ملاقات بکدر بستر اندوز شده بودند مگر افسوس
که بهیچ رئیس دشمنند با اقبال داعی اجل را لبیک گفته سفر آخرت گزید کونید عسرش
پناه و بهشت سال بود و تاسی و سه سال ریاست کرد و بعد او کبرک سنگه اکبر اولادش رسید
حکومت و فرمان فرمانی ملک موروثی خود شکن گشت مکر او را اجل فرصت نداد که ازین
ریاست تمتع شود از سنده نشینی گوشت شاه گذشته بود که در عمر چهل و پنج سال بپایان رسید و را بلی ملک
عدم کردید و طرفه در اقبال خانندان چهار جبهه بخت سنگه این شد که کنور نونبال سنگه پسر
کبرک سنگه متوفا که جوان نوجوانه و بخلیه فهم و فراست آرمه و پیراسته بود و دفعه از چینان
سست بنیان در گذشت کونید بعد از سوختن لاش پدر خود بر کنار دریای راوی چون سواد
شهر کرد و سواری او در دروازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری امر اچندان حقیقت
و از دحام در میان آن دروازه شد که فیل سواری نونبال سنگه با سنگی تمام میرفت و در
چنین حال مردم نوجوانه برای شلک تنهیت و سلامی بموجب حکم او یکبارگی صد پناه فرستاد
تو پت که از پیشتر قریب دروازه مذکور جمع کرده بودند دروازه از قضا و قدر صدمه صدمات گویا
سایبان سنگی آن دروازه بروی بغیا و دیوان ساحت طریق عدم و فنا پیود افسوس
که آن پنهال بود که هنوز از شهر بزدگانی بر نخورده بود و به تند باد اجل از پنج دین بپایان رسید
جدیش بپایانده آثار رسد و داناتی او توقع داشت که بعد من انتظام ملک را بپورا

بخوابی خواهد کرد و لهذا او را و لیعهد کرده بود که بزرگ سنگه گو بظاہر و بنام سندنشین آنجا
بعد قوت رنجیت سنگه شده بود مگر خود را مناسب و پیشدست این چنین فرزند لیس و دشمن
انگاشته بصلح و جوادید و نظام امور ریاست میکرد و با بچه بنور عمرش از سبب سال
تجاوز کرده بود که بر فاق جد و پدر خود به سرتک آخوت شد و آنچه سابق بخوبیان
و طالع شناسان برای خوشامد رنجیت سنگه در حق همین نونہال سنگه میخواستند که این سرتک
طالع پیدا شده است در تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محض کذب و دروغ بر آید
ریاست لاہور نصیب این سچا پره نشد چه جای حکومت بهجت تسلیم این همه امور و سبب
تقدیر کسی را اطلاع رنجیت نیست الغرض بعد قضا کردن راجہ کبرک سنگه و کنور نونہال سنگه
قسمیکہ مذکور شد شیر سنگه خلعت دومی مہاراجہ رنجیت سنگه کہ مرد شجاع و صاحب جود و سخا
بود بر سندن حکومت لاہور تنگن کشت و این ہر دو سپران رنجیت سنگه کہ یکی بعد دیگری
فرمانروای ملک موروثی خود شدند مدام مثل پدر خود لوازم محبت اخلاص نسبت بہر کا
انگریزی برعی و ملحوظ میداشتند چنانچہ در عہد حکومت مہاراجہ شیر سنگه افواج انگریزی منصوب
اخیر بہر کردگی جنرل پالک پیاد در میان ملک لاہور شدہ از راہ در چہرہ بکا بل رفت
و بوقت مراجعت از آنجا تمامی لشکر و سپاہ انگریزی و بہر و بنگاہ شان کہ در قندہار
و جلال آباد بود بہ سہ سالاری سہ کس افسران یعنی جنرل پالک و جنرل اسمٹ و جنرل لیتل
در عمل سکھان شدہ بطرف ہندوستان آمد و اہلکاران رئیس مذکور کہ جا بجا معین مامور بود
در اوقات عبور و مرور و آمد و رفت عساکر مذکورہ لوازم دوستی از رسد رسانی و ضیافت
افسران فوج موافق رتبہ بکس و از بہر سانی دیگر بایحتاج سفر و از واقعی حمل آورده نمیداد
و خوشنود داشتند الغرض مہاراجہ شیر سنگه لوازم دوستی و اتحاد فیما بین ہر دو سرتکار را پیش از
پیش تقدیم میرسانید و ہم در نظم و نسق ملک خود مصروف بود کہ دفعۃً کشت ادبار بر فوج سکھان
نازل شد و شہادت بزدی خواست کہ ہذا از کبیرہ اعمالی ظلم و تعدی کہ بہرہر کان جزا علی انحصار

علی مخصوص بر رعایای هجایه سلطان کرده بود و در برساند بابران بعضی فوج سکه که خالص
شهر لاہور بود و باغوا و محرک یک بعضی سرداران ریاست بلواندود و بغاوت و وزید و مهارت
شیر سکه ولی نعمت خود را مع سپرد و وزیر او و دیگر بسیار سرداران را بکشتند و قیاسی برپا شدند
زبان بعضی ثقات معلوم شد که وجه بلوا و سرکشی سکه ها این شد که شیر سکه از سبکه فیاض
و مردعیان بود و دولت بسیار دادن زنان بخاصه منسوب و هم در بود و بسیار صرف یکو
راجه و میان سکه برادر راجه کلاب سکه که خیر خواه آغا خان از جهد خجست سکه بعد از وزارت
منسوب بود از راه خیر خواهی بار با بخت شیر سکه عرض کرد که این دولت را بهار را بخت
والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما آنرا را بکافیه و غفلت صرف میسازید و خیر
خالی می کنید شیر سکه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه روزی در گفتگو سبکه از همین قسم بود
شیر سکه کلام سخت و با سزا از قبیل ششام نسبت به میان سکه گفت و تبدیری نمود و میان سکه
آنوقت خاموش ماند مگر کینه آن در دل داشت تا اینکه شیر سکه اخسری را بجز می کشید
و یاد قصاص خونیکه کرده بود قتل کشانید برادر مقتول که سرخار فوجی بود باغوا می وزیر کرد
مضی بغاوت و وزید و در سد و آن شد که عوض برادر خود از شیر سکه بگیرد و سپاه را که تابع او
بود با شاره و میان سکه درین امر با خود مقفول ساخت تا اینکه آن همه بر قتل او و با و آگاه شد
مقتدر وقت و قابو بود و مذکوره بحسب اتفاق روزی شیر سکه غافل از غدر سپاه برای ملاحظه فوج
فوج در میدان قواعد گاه رفت آن اخسری باغی قابو یافته نشکجه را که پرازد کلوها بود از جانب پشت
شیر سکه سر کرد چنانچه او بهین کیضرب نشکجه همان ساعت مقتول بر زمین افتاد و همراه آن نشکجه او را
که غافل از کشته شدن پدر در خانه بود و بهانه بیرون طلبیدند و بجز بیرون آمدن او را
گرفتار کرده بر قلعه بردند و مانند کوفتند آن بچه بی گناه را فوج ساختند و بعد
کشته شدن شیر سکه حال و رغلانیدن میان سکه را مردم طرفدار شیر سکه
در یافت کرده بعد سه روز ازین واردات و میان سکه را مع راجه میرا سکه

پسرش و او تم سنگه برادرزاده اش که پسر راجه کلاب سنگه بود بضر بهای شیر
پرزده پرزده کردند و دراز و ز فیما بین سر داران طرفدار رئیس و جانب داران نیز
بسیار کشت و خون واقع شد و تا سه روز از طرفین جنگ توپ و تفنگ و شمشیر قائم
ماند و درین مجادله و خون نه سردار جلیل القدر از طرفداران شیر سنگه و قریب پنجاه
دو سه هزار نامی و کار آزروده از مددکاران و زیر پرچش هزار مردم فوج از طرفین
کشته و سخته گردیدند و پسر دومی شیر سنگه را که باقی مانده بود دستهای از لاهور برده
است سر داشتند و حفاظت نمودند و همچنین یک پسر کلاب سنگه پنا سنگه نام در نزد مانده
اگر بولاد نژاد و بعد این همه خونریزی و کشت و خون و تجاوز فوج خالصه در فاکان
شد که کسی را نماند اولاد مہاراجه رنجیت سنگه برای نام نهاد پرسند ریاست نشانید
حکم رانی کنند بنا بران ذلیپ سنگه صغیر پس را که از اولاد رنجیت سنگه است بر ریاست
مسین باخته مادرش را بظاهر مختار ساختند و آنچه از زر و سبب بخواهند بگویند چیزی از
سیکرقت چنانچه شہبوست که فوج پادگان خالصه فی کس و از دود و سپید را به نزد و بر سر
کنانید از رانی می گرفتند و سوای اطلاق نفوس بر بسیاری از خواند که بدستشان افتاد
متصرف گشتند و بعد از ان که قرار واقعی عمل و خل خود در دربار لاهور کردند کسی را
از سرداران نگه داشتند که ایشانرا بجهانبیش و یا بزور از امور بجا و خلاف دستور برد
نمایند و ترخیز و سرکش شدند و چند سردار باقی ماند که در دربار لاهور حاضر میمانند
بجز تبعیت و رضای شان دم نمیزدند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان میکشود
او را از جان میکشند چنانچه رام سنگه برادر رانی را که وزیر مہاراجه ذلیپ سنگه شده بود
قتل کردند و بعضی از دراز می راجه لال سنگه آن چپاره کشته شد بکف چون میدان از غبار
خالی یافته و دیدند که اکنون هیچک سردار و امر و مداخلت کردن نمیتواند بر کسی از ایشان
خود را ستم دهند یا رسید چنان بخاطر شان کشت که حالا آنطرف در میای تلج چو کرده

در گلهای آن طرف تاراج و غارتگری نمایند و در میان شروع فساد و سکها
این طرف دریای شلج و عمل سرکار نکششی و وقوع محاربات

فیما بین چنانچه فوج خالصه بقصد غارتگری در ملک سرکاری دفعه اول قریب
بست میگذرایسپاه باتو بهای کلان جنگی و دیگر سامان و آلات حرب بر قدر که خواهند از راه
خود سری گرفته رنجورسکه و دیگر سرداران اطوعا و کرامت را خود ساخته در شروع ماه و بمهر سال
یکهزار و شصت و چهل و پنج عیسوی از لاهور کوچ کردند و از دریای شلج که حد فاصل فیما بین ملک
پنجاب و عمل سرکار انگریزی بود بر بل کشیدند که سبته بودند بمطابق اندیشه بدون پاس و لحاظ ملک
عبور کردند و بدین طرف بالیان انگریزی که غافل از اراده جرات ایشان بودند صرف بدین
حال شورش و خود سری سکها و قتل و خونریزی ایشان در میان خود با دهر لاهور و اتبری بی انتظامی
ریاست ناخار از راه دور اندیشی قائل مینی که از لوازم ملرداری کشوری ست خواهند که این طرف
شلج و عمل خود در چند مقام متعارف که سبب پایاب بودن دریای مینی که که حال عوینکهاست فوج خود
را با مومر معین باز ندانند فوج مذکور سکها را که بافضل بی سر و سردار مانند اشتران بی مهارند اگر قصد
در بنظر دریا و عمل سرکاری نمایند و مزاحم شود چنانچه بهین قصد آمده لارڈ مارک کوثر جنرل
فرمان مینی ملک هندوستان با نفس نفیس و مع سپه سالار کل افواج انگریزی کف صاحب بهادر
وارد کسپ بود و بیانه و فیروز پور شدند و بنور در تجویز بودند که چند فوج در فلان مقام چند در
فلان معبر مومر معین را بر کرد و به ملا در و هم و کمان لارڈ صاحب و سپه سالار مومر معین
نبود که سکها بر خلاف عهد نامه که فیما بین سرکار انگریزی و لاهور از عهد بهار به
رحمت سنگه منعقدست در ملک ما آمد و مصدر رفتند و فساد و سبب خواهند شد بابران
نوبهای کلان و دیگر سامان حربه همراه یا و رده بودند و بجز فوج متعینه بهادر
بود بیانه و فیروز پور و فوج قلیل که در اردوی لارڈ صاحب سیه باشد در
انوقت افواج دیگر در اینجا موجود نبود و مرکز خاطر داشتند که بعد تعین مقامهای تینانی

و دریافت کردن مقدار فوج مطلوبه از عقب طلبیده خواهد شد و معلوم نیست که این پور
سکهان در عمل انگریزی بایمانی رانی صاحبه و در لب سکه شده بود و یا بدون اشاره
مگر کلاب سکه نیز است که سکهان در عمل انگریزی رفته با ایشان بچکند چو از مقام حو فوج
خالصه را ازین اراده که رعایت نوشته بود که ز بهار از لاهور بقصد عبور دریای سند
حرکت نکنند چنانچه ذکرش خواهد آمد مگر آن مشهوران بر خود غلط بر گفته و نوشته
اول نکردند و این هم بعید نیست که فوج خالصه از گفته رانی و یا با اشاره کلاب سکه
قصد ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تنهایی خالصه
را در مقابله با افواج انگریزی بالیقین میدانستند و از سبکه آن هر دو رئیس مذکور از
دست سکهان شب و روز بر جان خود ترسان و لرزان می ماندند بنا بران خواسته شدند
که بکدام صورت اضطرار زور و طاقت سکهان چنانکه آقا کش و استیصال پنج دنیا
شان کرد و مغلوبی و بربادی ایشان بجز مقابله با افواج انگریزی امکان ندارد
الغرض قلع و قمع این گروه هیچیکه شد عین مقصود و مدعای رانی صاحبه و کلاب سکه بود
و عجب نیست که این هر دو کسان بظن مال کار و دور اندیشی قبل از جنگ چنانکه در عوام است
با سرکار انگریزی ساز کرده باشند تا بعد از هزیمت و مغلوبی فوج خالصه بکارشان آید و ریاست
مباراجه برنجیت سکه هم بجال و برقرار ماند و آخر کار بچنان شد یعنی سرکار محمود نظر بر عدم
و شمول این صاحب و کلاب سکه درین جنگ یاست لا بوار بر دیسپ سکه پسرش بجال و برقرار شد
و نیز و شکیری و حمایت کلاب سکه فرمود و او تا با کل فوج خالصه مغلوب و ستم حاصل نشد
از جو قصد لاهور نکرد و برای حفظ خود و عده های دروغ البه فریب از جو بفرج سکهان
همراهی ایشان بنیشت که خاطر جمع دارد پس خود را زود رسانیده شرکت شامیتم
و فوج خود را هم برای مدد شامیفرستم تا سکهان از طرف او مطمئن شده بقصد عبور
پوریش نمایند و کلاب سکه بعد دریافت حال ضعف سکهان که نهر پتهای متواتر خورده

خورد و مانند مار سر گرفته شده اند و زور و رو طاقت در میان نمانده و را فی صاحب هم آنها
مغلوب دیده اند و ادن آلالت حرب فرستادن نیز بکل دست کشیده اند و افواج سرکار
انگیزی مقرر قصد لاهور خواهد کرد و در صورت زیاده ازین توقف کردن در جو مناسب
نه گناشته بر حال و تحال لاهور حضور را بیضا حید و سید و نجیب بنایش یکی مراتب پس انگیز
چهارم سکهان رسیدن افواج انگیزی در تیب بلاهور منع نذر و اسباب انگیزش باو بکیر در دار
در مسکر لاژ صاحب بمقام قصور برای معذرت و عنوق قصور سکهان از طرف انصفا حاضره
بعد تقدیم در آب استخار و استغفار و اظهار تقوی منین شایم صلح رسانید لغرض عرض و گزارش
صلح فیما بین هر دو سرکار منعقد شد و اگر او درین وقت بیایدی و اسطوخ صلح نمیشدی فوج انگیزی
سر بلا مانع و مزاحم در لاهور قفیه عمل و دخل خود و تمام ملک پنجاب میکرد و در آب خانان صاحب
بیت نکستماند در بیان جنگ اول سکهان با فوج انگیزی که در مقام بدر
تاریخ نوز و محرم و صفر ۱۸۲۵ عیسوی شده بود و گویند سکهان دفعه اولی

بیت و کبزار با تو بیامی کلان که گوله و چهره آن دور زیر سید جور سبیل نموده چالها
بسته بتایخ نوزدهم و سهر سال کبزار و دشت صد و چهل پنج عیسوی شروع بحکام کرد
درین جنگ بسیاری از افسران فوج انگریزی و هم اکثر از سپاه ولایتی و هندوستانی شان
آمد زیرا که نزد سکهان توپهای کلان بسیار بود و گلوله و گراپان در میان فوج انگریزی
نفتان سپاه نمود و فوج انگریزی با وجود قوت مردم سپاه توپهای خرد که در پیش پا
میشد با خود میدشت و گلوله های آن تا بقوت سکهان نرسید که ضعیف بشاید اخیال که
مردم از سپاه و از گلوله یاری توپهای کلان مخالفین بسیار ضائع میشد و حکم پورش و حاکم
مجر و حکم کردن منافق قاعده و ستمگره یوزش کلان در میان شان معمول است فوج انگریزی
بیکبارگی حمله کرد و از فرط ظهور و شجاعت با وجود کشته شدن از لشکریهای متواتر حرفی نداشت
و در این حالهای سکهان برزد توپ و تفنگ خود رسیده فوج مخالفین را بکشتن و شکست

انتشار گرفتند که سکه‌ها با وجود کثرت ناب آن نیاورده و قرار بر ختیار گردید و چند هزار
در صف جنگ کشته و خسته گردیدند و با قیامندگان آنچنان بر سیمه و جوش شده که بختند
که تمامی توپها و خمیه و خرگاه ایشان برست سپاه انگریزی افتاد و درین یورش حمله اکثر سواران
انگریزی خرد و کتلان از کپتانان تا کرنیلان و جزلان و کورهای لایبی و سوارپادها و
مقتول و مجروح گردیدند و درین جنگ سپاه انگریزی با وجود قلت سپاه و کمی آلات حرب بمقابله
فوج کثیر سکه‌ها که بسبب تعلیم سواران و انسین از قواعد جنگ خوب آفت و مشاق بودند و سالها
حرب و خواه داشتند کار نمایان بعمل آمده و سپاه سخت و آبروی سرکار خود دست از جانشین پایداری
نموده و مار از مخالفت برآورد و منظره و منظره گردید اگر تفصیل این جنگ بیاورم ازین خوب معلوم نمود
ولیکن آنچه از ثقات شنیدیم در مقام ثبت نمود و در بیان جنگ و وضعی سکه‌ها با فوج انگریزی
که قریب بمقام فیروزپور واقع شده بودند بعد جنگ اول که مذکور شد فوج دیگر بر روی

و در سکه‌ها که نیمه از لاهور علی الاصل رسیده بطرف خیل خیل از سوارپاده فراهم شدند و مشورتها
برداشتند علی الخصوص بطرف لدیهانه بسیاری از فوج شان بجهت قصد شکامه پروازی نمود و تا این
توپهای کلان فوج دیگر هم شریک لشکر توپ گورنر جنرالها در شده بود و لار و صاحب مدوح زیاد
ازین حال انتظار رسیدن سپاه انگریزی میکرد مناسب آنجا شده فوج فیروزپور را که بمقام هری پل
افتاده بود حکم کرد که خود را از و بطرف لدیهانه جای که سکه‌ها مشورت و حمله اندر رسانند و حمله
چهارمین لدیهانه تا پنجشنبه اول دوم بر کد پاده و بی کیمینش با و شبانی چهل و بیستم چهل و بیستم
و شانزدهم رساله سواران و سوارپا و توپخانه و چهار ساله سهندستانی سیر کردی سیر سیر است
بطرف لدیهانه روانه گشت و چاه و سوم ملین نیز از دهم کوٹ آمده شریک فوج مذکور شد و از روز
انجم فوج تا بیست و پنج میل بر قطع مسافت کرده و در کسپوی لدیهانه کرنیل کوٹی با ملینش چاه و بیستم
سوار و توپخانه بطرف فوج سیر سیر است مذکور نیز روانه شد و در آنجا راه انبوه کثیر فوج سکه‌ها از انستای
بلند فوج انگریزی دیده گویا توپ در آنجا گردید که سیر است صاحب یعنی انفسر مذکور متوجه آنجا آمد و

ا روز سپاه با مسافت بعید راه طی کرده آمده است مانده شده باشند حکم جنگ نداد و گریه و فغان
بروانگی توپ و تفنگ بطرف حریف سر کرده میفرستاد تا اینکه قریب دو قطعه کس از فوج انگریزی
کشته و بعضی مجروح گردیدند و علاوه برین سکهان قابو یافته بهیر و بجای فوج انگریزی که عقب
مانده بود و نیز غایب و بعضی گورده و لایسی و قدری سپاهیان پیشین میندوستانی را گرفتار کرده و بزرگ
سر نیز است ازین قبل و هب که از سکهان با فوج آمده بود و در ششم شده پنج بیست و ششم جزیره
حوض آنرا خوب گرفت یعنی سکهان را از قریب گریز قریب بهیر و ز پور برده و در میان فوج خود
کرده و از هر چهار طرف همچو شکاری کرد که از هزار تا کشته کشته ساخت و جمیع سبها
سپه بوبه فوج خود را مع سبب غنیمت انتراج نمود و پیشتر این جنگ در سیت و کیم ماه
مذکور فوجی دیگر از سکهان بر ملک پشایله تاخته قلعه آنرا تصرف خود را آورد و شکست
فتح خود را بر بالایی قلعه مذکور نیز سر کرده و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن چهار جنگ
از سکهان باز گرفته حواله راجه پشایله نمود و در هر جنگ فوج خالصه ایقین کبی بود که راجه کلان
با جمعیت بیست و پنج هزار سپاه زود در می آمد و ملک بایسیده شریک جنگ خواهد شد حال آنکه
از سکهان که برادر و فرزندش را کشته و خانه و لی نعمت و را از قتل کردن مهابه شیره
و پسرش پیر غم کرده بودند چندان ناخوش و ناراض بودند که از خدا میخواست که این ظالمان
بر عذابی و عتابی که کشته شوند عین صواب و باعث اصلاح و امن آسایش ملک رئیس
نجات جنگست علی خیر آمدند خود مشهور و ظاهر کرده بودند تا بهیم و گمان آن میرش و در کار انگریز
بقتصد تحریک و یورش بر جو که وطن و دای است کنند و بعضی بدستاران ایشان از لاهور
تا گناره دریا در ملک خود غارتگری میکردند و سبب بیکه را فی بعد دریافت حال تربیت و معلومی
سکهان طمانی بهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند دست
کشیده بودند از رانی بد گمان گشته که با سرکار انگریزی ساخته است با خود قرار داده بودند که
در لاهور رفته رانی و دلیپ شکست پسرش را کشته بجای او دیگر را بر پادشاه بود و پسر خود هم که او را

قابو بیایند همچنین میگردد که ایشانرا باز رفتن در لاهور نصیب نشد گویند بسبب نوشته
راجا کلاب سنگه که قبل از جنگ کمر در لاهور فرستاده بود که تا من بیک شامشوم هر که قصد جنگ
با انگریزان ننماید بعضی فوج لاهور مخصوصا کل سپاه آرمی و چندمی از سرداران و شریک فوج
خالصه در جنگ شده بودند و کسانیکه برگشته و نوشته کلاب سنگه عمل نکردند از کل کالیان
فوج خالصه از خود سری عبور است کرده با انگریزان جنگیدند و تباها شدند و هرگاه نبرستان
برای طلب تنخواه نزد رانی صاحب میرفتند و در جواب می گفت که من اکنون بجهاد دارم
روپیه در ابهه فی کس پیادگان را دادن نمیتوانم و شما که اظهار تباها و پریشانی خود میکنید این
سزای سرکشی و خود سری شماست چرا بیکم سرکار خود با سرکار انگریزی جنگ کردید و آخر کار نتیجه
آن دیدید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از یافتن شکستها فاحش بعضی کسان از فوج خالصه
بلاف کراف مشهور کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاده پیغام صلح کرده اند و ما جواب
دادیم که صلح آنوقت خواهد شد که غیر از پور و لدیهان و ابنا به در عمل فوج خالصه در آنوقت
در میان او شاحد فاضل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بیفوج خانه
پیغام داده اند که دریای ستلج فیمابین او شاحد فاضل باشد و در جوابش گفتیم که بعد از جنگ
جواب پیغام شما خواهیم داد و الفرض قبل از جنگ دو دختر و غرور در دماغ شان این
بود که کسی را به سر خود نمیدانستند و در میان جنگ سووم که بتاریخ بیست و ششم
جنوری ۱۸۵۶ عیسوی در مقام الیوال شده بود و گویند بیست و شش
با پنجاه و شش ضرب توپ برای کمک آن کرده که از سابق در مقابله افواج انگریزی بود
به بیست و ششم جنوری سال مذکور از طرف دریای ستلج عبور کردند و بمحل آن خط چهار هزار
باد و از ده ضرب توپ که همراه داشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بود و شد
فوج انگلیسی در آنوقت از نصف فوج غنیمت هم کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشت که
با وجود قلت سپاه درین جنگ هم حریت را نبرست داده غالب کرد و بیست و شش پنجاه ضرب توپ

بدست ایشان افتاد و پنج ضرب توپ که سکمان همراه خود گرفته کر خیمه بود و در میانه آن سه ضرب
در دریا بوقت عبور سبالت خط سرب عرق شدند و توپ که سجد و کدبان طرف دریا
برده بودند کپانی از فوج انگریزی آن طرف دریا چنان رفته بوقت شب از کمال جرات چالاکی
در مخکدبان و پیاله آن هر دو ضرب میجانی آتشی زده بیکار ساخت و با تحقیق معلوم کردیم
قبل از جنگ راجه لال سنگه با بیست هزار سوار و چند ضرب توپ برای کمک فوج خالصه بر پشت
آن ستاده بود و چون ناره قال گرم شد راجه مذکور غلبه فوج انگریزی را دیده بدین شکیب
شدن دوست پناهنانیدن نگام سپار بر تافته مع سواران همراهی خود کسر بطرف لایبور
بشافت و در اشامی راه بعد از عبور در بای سنج پلی را که بران آمد و رفت فوج سکمان بوقت
و چون فوج خالصه که ما کثرت پیاده بودند درین جنگ سومی مغلوب گشته رو بفرار نهاد و
خواست که از راه چل مذکور عبور دریا کرده بطرف لایبور رود و فوج انگریزی غالب و مظهر
گشته شلک زنان در تعاقب ایشان شد چند هزار از سکمان فراری بار او عبور برکناره دریا
رسیده نشانی از پل در اینجا نیافته مضطرب شده اند و رسیدند که اگر در اینجا توقف میکنیم از فوج
که شلک زنان در عقب می آید گشته میشود و اگر خود را در بای می اندازیم سبب بسیاری آب
عرق میگرددیم با تجمه ازان گروه ببر که خوف عرق شدن برکناره دریا توقف کرد و از دست
فوج انگریزی گشته و بر که خود را در بای انداخت لقمه تنگ آبل کرد و بدینا بد و دی
بقوت شاور می ازین تنگ بر ساحل نجات رسیده باشند و سوار لال سنگه که پل شکسته
رفته بود و غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سکمان خود سر متفشی خنده نماز باز در شلک
حریف مغلول میاد در بای عرق کرد و ازین معامله که لال سنگه نسبت بفوج خالصه کرد ثابت
شد که کسی از سرداران و فسران که داخل فوج مذکور بود و از ایشان بدل امنی خوش نبود
زیرا که هر یکی از دست شان بر جان خود می نرسید و سبب همین شقاوت و خلاف فوج سکمان
با وجود کثرت و دشمن آلات حرب سامان جنگ حسب نخواه بدین و دی در بر مقابله نبرست

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن و جملهای متواتر نمودن بر قبح انگریزی کوتاهی نمی نمود
 و مردانه وار جنگیدند و علاء و نا اتفاقی خون ناحیج بهاراجه شیر سنگه و دیگر بسیار کسان و دیگر بسیار
 بود و آواری اینهمه نقص عهد نموده بلا سبب در عمل غیر یوزش و مات نمودند و لهذا سبب
 الهی گشته متاعل و بر باد گردیدند و قبل این جنگا کسی از سرداران نامی اطمینانی بر جان و مال خود
 ظلم سکبان نداشت چنانچه لهناسنگه که از سرداران جلیل القدر بهاراجه رخصت سنگه بود و در لوبنگه
 شیر سنگه و دیسان سنگه و غیره گشته شد و از لاهور بدر رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از رشاست اعمال آنها در انجا هم نخواستنی نشست زیرا که بعد از چند روز برای سیر و تفریح بلاد
 شرقیه احوال و اقبال خود را در بنارس گذر گشته بارالاماره کلکته رفت و در ایام جنگ فیما بین
 و سرکار انگریزی بنا بر خرم و هوشیاری حکیم کونسل سردار مذکور با مردم بهلری در شهر مذکور نظر بند
 و تمامی مال و اسباب و که در بنارس و کلکته بود در سرکار انگریزی فروخته گردید و سبب نظر بند شدن
 سردار لهناسنگه آن بود که ساد و اباس بمبومی و هم مذنبی سکبان لاهور و دارالاماره مذکور
 فساد ری پاکند و همچنین املاک و اموال سکبان که در مقام هر دو وارد و دیگر بلاد و امصار عمل انگریز
 بود نیز بقر فی در آمده و بعد از انعقاد صلح فیما بین آنهمه اموال و اسباب خیره واکد گشت که ده کلکته
 و او دو سوم فزوری و دیگر صاحب بزرگدیز از معبر و پرتا معبر به پور برای بند ساختن معابر
 دریای سنج که پایاب بودند ما مور شد تا سکبان به نظیر عمو کردن نتوانند و بیت و ششم
 جنوری جنرل سمث با معسکر خود از کمپ لدیهانه در لشکر کشید و تحفه لجن کردید زیرا که
 تا آن زمان فوج سکبان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فزوری توپخانه که انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار و صاحب رسیده و بعد رسیدن توپخانه بجنر رسیدن چهارلکته
 کوز رسیده در معسکر لار و صاحب برای عمو کردن افواج انگریزی بدان طرف دریای سنج
 از حالت منتظره و کربانی غامزه بود بلکه تا پنج عمو و معبر هم قرار یافته بود و لیکر ان اعلان
 آن نمی نمودند و نقل عجیب دوم فزوری ۱۸۹۹ عیسوی یک سکه بقصد قتل کردن

سروین ستارث که در آناله بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و خل
شده سپاهی پیر را ضرب شمشیر قتل قصردار محروم را بدو سه ضرب مجروح ساخته در مکان آفتاب
دخل کردید هرگاه صاحب را در آنجا نیافت بکریخت مردم تقاب کرده او را گرفتار کردند و او
وقت شب در قید خود را قتل کرد و در سبت و دوم جنوری لاله چلی لال از طرف فوج خالصه
لار و صاحب پیغام صلح برد و معذرت نهاد و او را جواب شد که ما سرکار خالصه سردار پیچ سنکه
و راجه لال سنکه که سردار خالصه نذمیدانیم که کیستند اگر و کیلی از طرف رانی صاحب یا از راجه
کلاب سنکه و یا دیوان دینا نایبی آمد سماعت کلام و میشد و به سبت و چهارم جنوری فوج
کثیر انگریزی رسیده دخل لشکر لار و صاحب شد و سبت و ششم این ماه راجه کلاب سنکه با دوازه
هزار فوج جنگی و سبت هزار مردم کوپه یطوانی بر فاصله ده کرده از لاهور رسیده فرو دشت
در روز دیگر بر معبر کر لویل که بر سه گروهی از لاهور سبت رسیده خبر و رود خود بخود را نصیحه
عصن کرده فرستاد حکم شد که فوج خود را بطرف پهلور فرستاده خود تنها در لاهور حاضر کرد و گویند
در جنگ الیوال که جنگ سوم بود از فوج انگریزی با لصد و میشتاد و نه مردم از سپاه و ششصد و نجاه
و سه پسر مقتول و مفقود گردیدند و رانی صاحب با تقاضای تمام سرداران سنکه و سپاه راجه کلاب
را وزیر کرد و جمیع امور ملکی اختیار جنگ و صلح را بدو تفویض نمود و فوج خالصه هم رجوع بکلاب
نموده گفته فرستادند که اکنون بدون شریک شدن شما در جنگ از ما مقابلہ کردن با افواج انگریزی
دشوار است و بعضی بکمان که از فوج خالصه در لاهور آمده بودند بحال تباهی و لاکت فوج و از
دست رفتن قریب یکصد ضرب توپ و صرف شدن خزانه و سباب رسد و نماندن کوله بار و
و کشته شدن جاعی کثیر از کالیان سپاه خالصه افسران آن در سه جنگ عرق شدن هزار بار
در باب سبب کشتن پل و دیگر مصائب شد اندر اظہار ساختند کلاب سنکه آنہہ حال را شنید بظاہر
نشی ایشان کرد و کلمات ماسف بر زبان آورد و گفت شما را یاد خواهد بود که یکد و ما ہمشیر
ازین اوقات من بفوج خالصه کہ ہر بخود سری برداشتمہ بارادہ جنگ قصد رفتن بطرف فیروز

نموده بود و در چه قدر جانست نوشتم که ز بهار بدون اجازت من قدم بدالطرف نخواهد برد
مگر افسوس که فوج خالصه بنیم را بنیم مثل بومی لا بهر قصد ساخته سخن مرا شنیدند و آنچه در خاطر داشت
آنکه در فوج بنین بار دوم و سوم برای رفتن بطرف لدبیانه و آنطرف تلج مالغت بنیم و زبانی
هم گفته فرستادم ولیکن آنها اصلا بران عمل نکردند بعضی سرداران فوج خالصه که از جنگ گاه در لا بهر
کریخته آمدند و در نزد ازبکند است سرنگون شده و بجز این کلام کلاب بنکه را جوابی ندادند که چون کلاب
زیر حکم کسی نبودند و بتوهم و کمان فاسد بنمائی که لارده صاحب سپه سالار فوج انگریزی در جوابی
لدبیانه مجتمع شده اند ازاده بخیر و انتراع ملک پنجاب از سکبان سیدان و کبار کی عبور دریای
تلج نموده شروع بجنگ کردند و بسبب هم مذمبی بیاس قومیت فوج خالصه هم شرکت نمودند و اکا
شد ما را هم با ضرر و مبالغه فوج مذکور بحیوری شرکت شدن با او شان و جنگ افتاد و همه کس را
معلوم است که از ابتدای ایست مبارجه خست بنکه بر فوج خالصه بنچنین شکست نرسید بنفاد
بلکه همیشه در هر جا و مقام مظفر و فتحیاب میشد مگر اکنون از نامساعدت خست سه بار علی الانصا
شکست بر شکست خوردیم و تمامی توپها که در جنگ برده بودیم بدست فوج حریت افتادند
اکنون نیز واریم و نه آلات حرب که باز مقابله با افواج انگریزی کنیم مگر باقیانرا که از فوج
خالصه میخواهند که کیار دیگر با فوج انگریزی بکنند و در صفت جنگ پاداری کرده یا کابل مقتول و فنا
شوند و یا بر فوج مخالف غالب آیند تا شک ناموس و آبروی خالصه جو برقرار ماند و این امر بدین
شماره و هرگاه ممکن نیست خیر آنچه سابق شد اکنون جنگی شایر ضرورت تا مگر جنگ از سر نو
کرده شود شاید آب رفته در جو باز آید و غابی آبروی که درین شکستها بدست شجاعت سکبان سیده
شده کرد و بفضل ائمه تابع حکم و زبان شما بهیستم سر و ازان تجاوز نخواهیم کرد زیرا که از ان اتفاق
و خود سری اکنون نوبت بجان کار با ستخوان سیده و شما شنید و باشید که از سیدی پری خالصه
برنا اتفاق در جنگ سومی چه قدر فوج پرباد کشته یعنی سردار رنجور بنکه و راجه لاڈ و اوجا لال
و سردار مرار یا و سردار رحمن بنکه و غیره و فرمان انگریزان شکست خورده و در آنجا پناه نیافته

این طرف تلج بحال تاه برشته آند و با وجودیکه فوج خالصه انیظرف در بار عمل خود آمده بود لشکر
بر یک سوار سابق الذکر خوف شیخون انگریزان متوهم شده جایا متفرق شدند فقط در مردم
در فوج خالصه باقی مانده بود و منجمله شخصت ضرب نوپ که در جنگ همراه برده بود و در پنجاه توپ
حواله حریف کرده ده ضرب را همراه خود و پس آوردند و بعد جدا و کدس بنیاد و هزار مردم
در شکر بخور سنگه فراهم آمدند و کز گلوله و باروت نداشتند و رانی صاحب هم اکنون سامان
جنگ ننیدهند و بگویند آلات که سابق برده بود و دید بان چه کار کردید که اکنون هیچ امید
الغرض باقی مانده کان از فوج خالصه این طرف در ایامی تلج در عمل خود داده و دوازده ضربت افتاد
انتظار آمدن حریف شدن شکار دارند هنوز این گفتگو تمام شده بود که هر کار با خبر آوردند
که نائب گرو ساد بوسنگه که در جنگ بزخم کاری مجروح شده بود و دیر و در گذر کور از زمین
و مضطرب شده بطرف کمر پور کوچ کرده رفت و نیز مردم از تلوان آمد و ظاهر کردند که فوج
بر معبر تلوان مجتمع گشته اند و برای عبور فوج بسته اند و باشند کان مندی تلوان
از بنیاب خوف فوج انگریزی اسباب جنگی و خانه داری را که گشته رفته انگریزان کلبه و باروت
ایشان را در دریا انداخته باقی اسباب را تاراج کردند و کلاب سنگه بعد از شماع این همه اجزای
کلام سابق را عاده کرد و که سن در میان صورت مختاری شما میگویم که تمامی فوج خالصه
فرمان بری من کنند و آنچه من تجویز کنم آنرا قبول نمایند و غرض کلاب سنگه ازین کلام بود
که بعد نویسانیدن مختار نامه از تمامی سیکهان افسران خالصه تدبیر صلح بهر نوعیکه مقصود شود
تا باز جنگ واقع نشود و دانست که کار فوج مذکور در همین جنگها تمام شده است بهر کیف صلح
پس در امر صلح مشوره باد دیگر سرداران هم نمود و همه بالا اتفاق راضی به صلح شده تجویز کردند که
فوج انگریزی غرض کلاب سنگه نوشته شود که فوج خالصه از افعال و حرکات خود بسیار نادان و بیچاره
شد اکنون امیدوار است که فیما بین هر دو سرکار صلح واقع شود هنوز این امر از قوه تعین ناپذیر بود
که جنگ چهارم که اخیر جنگهاست در میان کیفیت جنگ چهارم که در مقام سوبر

در دهم قبروری ستمه سیوی پادشاه
گویند فوج خالصه باز ساز و سامان حرب فراهم کرده مورچاها کنده آماده جنگ شدند و را
نواب کوزن جزل بهادر و کشته خچیف چنان قرار یافت که اکنون افواج انگریزی آنطرف
در بای ستلج عبور کرده یورش بر ملک لاہور نمایند و جمعیت سکاها را که مورچا حال اندیش و افتاد
کرزانده شود زیرا که لارڈ صاحب کشته خچیف را تحقیق معلوم شده بود که سواهی این
فوج سکاها که بافضل از وی در این نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ با فوج انگریزی
مقابل گردد اولی آنست که این فوج را تجله و یورش متفرق ساخته کجا را کی عبور دریا
نمایند پس سه سالار مذکور تیغ دهم قبروری مال کنیز و ششصد چیل و شش عیسوی کجا
روز بآرد حکم بفوج خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در خدمت نیم سعت شش سکا
متواز که کلوله توپهای ایشان بسیار دور تر میرفت بمورچاها می سکها را که آنطرف ستلج بود متزلزل
ساختند و بجز و سکه نه شدند بمورچاها فوج پیاوه حکم شد که بر سپاه حریف یورش کنند چنانچه
پیش کور که و غیره از راه پستی که همان ساعت از تحت مای شین در دوسه جانب ضرب کرده بودند
برق و ارتعاش در فوج سکاها درآمد و داد و در اگلی داده خوب جنگیدند فوج سکاها تاب
اقامت در خود نپذیرد و بهر میت نهاد و جمیع اسباب ایشان هم بشتت ضرب توپ که بهر
در شکر عظیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لارڈ صاحب بذات خود شرف میداد
و افواج انگریزی بعد کرزانیدن جمعیت مخالف را مع توپخانه و دو کلان هر قسم عبور دریا
نموده داخل در عمل لاہور گردید و لارڈ صاحب بهادر در مقام قصور این شهر را دادند
خلاصه شش هزار نواب کوزن جزل بهادر و مرقومه چهار دهم قبروری
سکه عیسوی شرح آنکه افواج سرکار انگلیسی در بر یک متعابله و جنگ فوج سکاها
نیز میت پی در پی داده از عمل خود به آنطرف در بای ستلج بر کرده داد و زیاده از دوسه
ضرب سکاها بضبط سرکار پند کور درآمد و اکنون افواج انگریزی داخل ملک پنجاب گردید

و در شهر تبار که بنا بر سیصد و شصت و هشتاد و پنج عیسوی قبل از حمله اعراب
بود مندرج است که نواب کور ز جنرل بنا بر سیصد و شصت و هشتاد و پنج عیسوی
انظار شوکت و اقتدار سرکار ممدوح و نیز برای سزاوی سچان عهد شکن که موجب سایش کافه
ست اینجه تذایر جنگ را بر روی کار آورده و اکنون تا انتقام کامل از شکس عهد نامه
فیما بین سرکار موصوف و سرکار لاہور در ۱۸۰۹ عیسوی انعام یافته بود سبب تاخت و یورش
آوردن افواج لاہور بر ملک سرکار انگریز که بدان سبب یکی و توپین لبر کار منظم الیه عام کرده
از سرکار لاہور کمیزد فوج انگریزی از قبضه ملک پنجاب دست بردار نخواهد شد و نیز تاوان کل ^{جای} اخراج
این مهم از سرکار لاہور خواهد گرفت و نیز آنچنان بنده دست در سرکار لاہور خواهد فرمود که با
طاقت غدر و غریب در فوج لاہور نماند و ازین بنده دست در سرکار لاہور مقصود افزایش
انگریزی نیست چنانکه در شهر تبار سابق الذکر مفصل مشرح است که فقط مقصود و خواستش
ممدوح قبل از جنگ آن بود که در ریاست لاہور را با آنچنان انتظام و بند و بست بنماید
افواج آنجا زیر حکم رئیس و رعایای آنجا در امن و امان باشد چنانچه مقصود و شایسته
که ازین طرف هیچ تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لاہور ازین پیشتر بعمل نایده بود ولیکن
بر کار از سرکار لاہور یکایک دفعه بلا ظهور هیچ وجه تاخت و یورش بر ملک انگریزی کرد
در صورت سرکار ممدوح بعمل آوری تدبیر جهت جنگ و حمله آوردن بر ملک لاہور مجبور شد اکنون
آنچه که حرج و نقصان است لاہور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامہوار و اطوار نامہوار
سرکار لاہور و فوجش متصور خواهد بود که خویشش انجمنی نیست که زیادتی و افزایش ملک
سرکار انگریزی کرد و قاطعاً بحجت تلافی و تدارک مافات و برای اطمینان آئینده ضرور و لازم
کردن اصلاح عسکری در میان برای تسلح و بیاس و اقتصد و کوشش آن شامل مضائق
مملکت انگریزی کرد و با اینجه عهد شکنی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لاہور
آمده تا هم منظور نواب کور ز جنرل بباد نیست که کل ملک پنجاب را در قبض و بقصر خود درآورد

بشرطیکه رئیس آنجا در سرکار انگلشیه رجوع آرد و نیز موقوفه مالیه آن سرکار را که زیر سیست که در صورت جوع
آوردن همیشه تابع و مطیع بودن سرکار لاهور ریاست آنجا را بر یکی از اولاد مہاراجہ بنجیست
یکینستہ باشی کہ بانی سبانی این ریاست و متعبد و معتبر بنکار انگلشیه بود بحال برقرار دارند کہ
دلیل قانون تبرئہ و بر دباری لارڈ صاحب اغراض فرمودن نشان از جہانم و کستانخی فرج البو
تواند شد کہ باوجود فتح کامل غلبہ تمام باظہار پنجین مرکوزات باطنی خود پرداختند و نیز خواہا
خاندان مہاراجہ رنجیت سنگہ سرکباشی علی الخصوص کسانیکہ شریک جنگ جہال مہارکار انگلشیه بودند
خبر داده میشود کہ اکنون باتفاق نواب کور ز حیران بہادر آنچنان بند و بست بنظہار آرنکہ از روی
آن ریاست اولاد مہاراجہ رنجیت سنگہ بنجی قائم و برقرار باشد کہ فوج خود را محکوم و تابع و رعایا را راجا
وامن و امان داشتن تواند و اگر احیایا با از این چنین عہد شکنی از طرف سرکار لاهور نسبت بہ سرکار
انگلشی بوقوع خواهد آمد در صورت ایفای کل حقوق جہا طمینان سرکار موصوف بعمل خواهد آمد
فقط و بعد اجرای این شہنہار سرکار لاهور کل شرائط مندرجہ آزا بزل قبول و منظور کرد و متعبد
تشریف آوردی لارڈ صاحب در ملک پنجاب از تاریخ دہم فروردی تا مہندہم آن تمام عساکر
انگریزی کہ در قرب جوار فیروز پور قیام داشت مع توپخانہ کلان نیز و اسلحہ پنجاب شد و راجہ
کلاب سنگہ در مقام حضور آمدہ بتاریخ شانزدہم ماہ مذکور شہر ملازمت لارڈ صاحب بہادر خان
شد و اسباب پیشکش کہ بسیار آوردہ بود معاف کردید و بموجب حکم والا راجہ مذکور
خدمت میجر لارنس صاحب مستہ کاری صاحب سکرتر لارڈ صاحب محمد و حاضر شدند و
از نیم شب در میان ہر دو صاحبان موصوف و راجہ کلاب سنگہ و دو گوان دینا ناتہ و فقیر عزالدین
کھٹ مشغول ماند و شرائط صلح بمان قرار یافتند کہ در شہنہار مذکور مندرج بود یعنی تمام ملک و آب
کہ در میان تلج و بیاس و قست و قصبہ سرکار انگریزی باشد و علاوہ برین کینیم کہ در روپہ
نقد کہ درین جنگ ہا صرف شدہ است سرکار لاهور در سرکار انگریزی بدہد و بمثلہ آن چاہ لک
روپہ نقد بالفعل و یک کروڑ روپہ بطریق قسط بندی در میان مدت دو سال و اساز و بنا

و تا پنج هفتدهم ماه حال بموجب شرائط مذکوره عهدنامه فیما بین هر دو سرکار مرتب شد و
همه بهار چه دلیپ سنگه را دیوان دینا نامه بران ثبت کرد و در تجدید نیم ماه مذکور بهار چه
دلیپ سنگه بقصد ملاقات نواب کور ز جزل بهادر از لاهور در شکر انگریری بمقام قصور
رسیده ملاقات نواب صاحب مدوح فائز المرام گشت و نوزدهم ماه مذکور شکر نواب صاحب
معظم الیه در مقام اللیانه که مابین قصور و لاهورست وارد گردید و در آنجا خبر رسید که کل
فوج سکبان باغی بقدر شازده هزار که باقیانده است نصف آن مسلح و نصف آن بی سلاح و
نهایت خافت و هراسان در مقام برپا نه افتاده است و از برپا نه راه بطرف لاهور
ولایت سر میر و دولا رو صاحب از انشای راه برانی صاحب برای تشفی گفته فرستاد که از
شهر لاهور نیز خواهیم کرد و از سکبان بغاوت کیش و غیره هیچ اندیشه و هراس نکنند و در میان
قطعه پیو لور که از قلاع نامی سرکار لاهور و قریب به لاهور بود در مقبضه فوج انگریری در آمد
از اهل قطعه کسی بغاوت پیش نیامد بلکه نیم شب قلعه را خالی کرده کرختی کردند و دستم خبروری لاهور
بگشت بحقیقت بهادر حکم داد که دو حینث سواران لایستی کوره و دو ساله سواران سهند و
و سواران باوئی کار و حضور و یک ساله سواران بیقاعده و دو و دربار توچانه و پنج
توچانه کوره و یک توچانه سواران سهند و سنگتیار کرده برای فتنه بهادر سواری بهار چه
موصوف مقرر نمایند تا بوقت سه پیر شای از انجناطت تمام محل برای شان برسانند و لاهور صاحب
در دستم خبروری داخل لاهور شد و در دست و یکم آن بهار چه دلیپ سنگه مع سواران انگریری
خود باز برای ملاقات جناب لار و صاحب آرد عفو از قصورات خویش جناب مدوح فوج لاهور
بهار چه دلیپ سنگه لاهور بهار چه رنجیت سنگه که دوست قادر سرکار انگریری بود و از عهده قصور
فوج او در گذشته حاکم تمام ملک پنجاب فرمود و بیشتر طبع که به شرائط مذکور بهار چه دلیپ سنگه
قائم باشند و بوقت آمدن بهار چه موصوف شک سلامی بر حسب رتبه ایشان در لشکر
انگریری بعمل آرد اگر چه فرسخی بهار چه دلیپ سنگه این بود که تا قیام دانه دولت لاهور و صاحب

در شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لارڈ صاحب تصور اینکه در لشکر مہاراج را تخفیف
خواہد شد ایضا زاباعت و احترام از لشکر در مجلسر می رسانیدہ دادند و حکم شد کہ کسی لشکر انگریزی
شہر لاہور نزد مردم رسد را کہ در لشکر می آرند حفاظت کنند نقل اشتہار دیگر نواب
کورنیز جنرل بہادر مصدقہ بہتر و ہم فیروزی سنہ الیہ بمنقام لاہور برای
تشفی مردم شہر و غیرہ بر جمیع سرداران و سوداگران کوٹہی الان عیایم از راست
لاہور و امرت سوادخ باد کہ چون مہاراجہ دلیپ سنگہ بروز ملاقات بانواب کورنیز جنرل بہادر
نکات نافرمانی و بغاوت و گہر فاری فوج خود ظاہر ساختند و تمامی شروط و احکام نواب صاحب
مدوح را قبول کردند و اکنون یقین است کہ باز در میان ہر دو سرکار و ابطلہ دوسی و اتحاد بطور
سابق جاری ماند و نواب صاحب موصوف بعد انجام و اتمام شرائط مقررہ بشرط مقابلہ و مجاہدہ
کردن سپاہ خالصہ بار دیگر با فوج انگریزی در حفاظت و پاسبانی بر جای و خلائین ملک پنجاب
و خود مہاراجہ صاحب موصوف و ہم در ترقی و بہتری سرکار ایشان سعی و کوشش بخوبی نمایند
پس باید کہ باشند کان ملک پنجاب بخوف و خطر در کار و بار خود مصروف شوند کہ پیچوجہ
بمال ظلم و تاراج نخواہند شد انتہی عبارت اشتہار و در سبت دوم ماہ مذکور لشکر انگریزی
برای حفاظت محاذی دروازہ پادشاہ باغ و حضور ی باغ افتاد و باقی جوانب قلعہ کہ در
سمت مجلسر می مہاراجہ دلیپ سنگہ و اقربای شان سکونت میدادند از محاصرہ خالی
وارادہ نواب صاحب معظم الیہ نسبت کہ فوج سرکار لاہور فقط آنقدر باشد کہ بیان جرہ است
و بندہ سبت سرحدات ملک خود بکنند و زیادہ ازین و شش ضرورت نیست و لارڈ صاحب بہادر
از راہ نزدیک رودانی بجلیدوی حسن خدمت و جانفشانیہای سپاہ انگریزی کہ سبب ازاجہا
سکت اودہ عمل و دخل خود در ملک لاہور کردند بجا تنخواہ یکسال بطریق انعام اودن حکم نمود
و علانیہ تعریف شجاعت و لاوری فرمانبرداری فوج مذکور در مجمع عام از زبان سارک خود بیان
ساختند و فرستادند و پیشکش کہ راجہ کلاب سنگہ برای جناب صاحب

آورد و بود و فیصل سامی سرداران که همراه او آمدند بودند

تفصیل نذر پیشکش کرد

اسامی سرداران همراهی کلاب سنگه

۱	۲	۳	۴
فقیر نورالدین	فقیر چراغ الدین	رودبیه نقد	هندوی نقد
۵	۶	۷	۸
فقیر تاج الدین	دیوان بیژانان	پارچه ابریشمی	دشماله عن بسیار قیمتی
۹	۱۰	۱۱	۱۲
لاله انت رام	لاله رای کشن چند	عنه تهنان	عسب جوده
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
مارین صاحب	بیرای مسکنه نلوا	کحو آب شیش قیمت	جامه وار شال
۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
سردار سلطان محمد خان	لاله هرسرچ اس	کر سے نقد	عنه تهنان
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
سپاهی کوسه	سپهر گرد	عنه تهنان	شمشیر لاتی قیمتی
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
پلشن	تفنگچه	عنه تهنان	عنه تهنان
+			

و در همین ایام سردار مرشد برادر میرزا لاریس که مجبورت و کلکتر و ملی بود و بعد از کشته شدن
فیروز پور و ملک دو آتیه نابیناست و بیاس نامور شد گویند بعد از انقراض صلح فیما بین و سر
راجبه کلاب سنگه بخت لار و صاحب عرض کرد که اکنون فوج اگر زیر می نرسد کج کج کرده بطرف
هندوستان برود زیرا که زیاده ازین باشند آن در اینجا ضرورت نیست رئیس و دیگر علماء و فاعله
لاهور تابع و فرمانبردار حکم حضور افرو در صورت قیام فوج مذکور در تنگ محجب کرانی غلوه
وحشت و بر سر جای لاهور است لار و صاحب فرمودند که تا محاربجه و لیب سنگه یک نباشد
متضمن این شروط چهارگانه نباشد و بران مهر خود کرده بخوابند و فوج اگر برانجا نرسد

بیان شروط اربعه
شرط اول آنکه اگر مردم تنگ باز و ملک اگر نیرسی فوج
و مناد کنند و بای آن فوج بهاراجه صاحب بود
شرط دوم آنکه اگر مردم تنگ باز و ملک اگر نیرسی فوج
و مناد کنند و بای آن فوج بهاراجه صاحب بود
شرط سوم آنکه اگر مردم تنگ باز و ملک اگر نیرسی فوج
و مناد کنند و بای آن فوج بهاراجه صاحب بود
شرط چهارم آنکه اگر مردم تنگ باز و ملک اگر نیرسی فوج
و مناد کنند و بای آن فوج بهاراجه صاحب بود

و چون در خزانه لا بوزر بنمودند و داون تنخواه بر طرفی سکبان باشی دقتی نمود و او را و سکبان
 بحساب وازده روپیه در ماه که از رانی صاحبه نمود و چیر مقرر کنند بود و در سطلید و در نصیحه
 بموجب نامه سابق نشان میدادند و کلاب سنگه حکم شده چنان تجویز کرد که هر قدر تنخواه فوج
 در وقت چهار چوب تحسین سنگه میافت اکنون هم بمانند باید و بنوعیه که در عهد چهار چوب سنگه ملازم
 شده بود و در امش و نیم روپیه باید و کسافی را که راجه سیر سنگه خلعت راجه دیسان سنگه
 در عهد وزارت خود ملازم داشته بود و تنخواه مقرر کرده آنوقت که چندان اندک نیست و ده مکتلم
 موقوف نمایند کوشی طلایی و یکی با از سکبان پس گیرند باید و نیست که کشتی مثل اسب کلاب
 از طلا و در خیاره و در محو و یا باشد فوج را برای شینت داده بود و در یکی شینت از دست و آن
 از قسم اشرفی طلا میباشد که طرف آن تصویر که امست خواهد بود مثل و پیر چهره شاهی کبیری چه
 حال قوم نبود آتیه و هم برای زمینت در رشته کشیده و در کلوبی اندازند و کوبند فوجی راجه سیر
 که بعد کشته شدن پدر خود و وزیر چهار چوب لیپ سنگه شده بود و کوبد و شینت کبیری با داده بود
 مردم همین فوج او که شسته و او که گرامی آفا کشتی و او که الغرض راجه کلاب سنگه بر این صاحب صلاح
 و او که چون اکنون از همه امور مقدم و ایمی بخانه کلبه و پیر نقد و سرکارا که در شینت اسب و در خزانه
 لا بوزر موجود نیست باید که بعد ادای تنخواه بر طرفی فوج خالصه نبرد و می بر آن نمایند و باید که
 بجا آوری شرائط را بعد بر او حسب لازم است گویند کلاب سنگه برای ادای نبرد و چنان تجویز
 کرد که مینت و و کلبه و پیر از خزانه مندر و بمقدار کلبه و پیر از خزانه مندر و بمقدار کلبه و پیر از
 آنرا یکی ملک شمیر و برای سه کلبه و پیر باقی جوابات و ظروف طلایی و تقریبی داده شود و بعد
 کل فوج سابق لا بوزر چنان قرار یافت که چهار طبعین تو چخانه و مینت چهار هزار پیاوه و شش
 سواران جدید را ملازم داشته این مجموع فوج را نام خالصه باید نهاد و چون در ادای بخانه
 روپیه نبرد و تقنی رود و او که از مینت رجب علی از طرف لار و صاحب کلاب سنگه رفته نقاش
 نبرد و کور و طلب پیرای لا بوزر و کلاب سنگه در جواب گفت که جلد و پیر نبرد و تو چهار هزار

خدمت لار و صاحب میکنم و نیز منشی پیغام داد که تنخواہ برطرفی کل فوج را بدین تانوبت بپرداز
فنا در فوج نرسد و فوجیکہ در برابرہ افتادہ است تنخواہ آزا سہا بخا فرستادہ موقوف ساقی
کلاب سنگہ گفت این ہمہ ارشادات حضور را در مدت دوسہ روز بعل می آرم و دہم حاج سید
مہاراجہ دلپ سنگہ باز برای ملاقات لار و صاحب در لشکر انگریزی آمد و یازدہم لار و صاحب
باز دید مہاراجہ صاحب در مشن برج شریف بروند و دوازدهم عزیمت رفتن بہ کوشہ شمل
فرمودند و چون راہ مصاحبہ بنا بر مصلحت برای چنر روز راجہ کلاب سنگہ را وزیر خود کردہ بود
و سببہ و انداز می سرداران سفید خصوصاً باخواہی راجہ لال سنگہ از پنجہمین رئیس ماتہ بر خیر خواہ
سرکار لاہور کہ واسطہ عنوقصورات و باعث صلح و بقای ریاست مذکور شدہ اند دل انہی نبود
لہذا بعد طی شدن جمیع امور اہم و حصول دہجعی تمام او را از منصب وزارت موقوف کردہ
باز راجہ لال سنگہ را وزیر مہاراجہ دلپ سنگہ کہ اسبب صغرنس از نیکہ با اطلاع مذکور شد
اگرچہ این چنین تلون مزاجی را نمی ناگوار خاطر اہالیان سرکار انگریزی شدہ باشد کہ محبوب
دفعہ پانزدہم عہد نامہ اول کہ سرکار انگریزی را در امور خانگی لاہور مداخلت نخواہد بود
درین مقدمہ غاض فرمودہ طرح دادند و چون کلاب سنگہ با وجود بجا آوری حسن خدمات
ہر دو سرکار بلا تشکیک قصور سبب معزول شدن از عہدہ حلیہ وزارت مایوس و افسردہ خاطر
شیر لار و صاحب از راہ قدر دانی و ہم مقتضای خیر خواہی و وفا شعار ی راجہ مذکور از اطاعت
و علاوہ سرکار لاہور خاہر راجہ ملک جمو و کشمیر و غیرہ ملک کوستہ ساخت نیز قرار یافتہ
کہ برای چندی تا حصول اطمینان کلی از طرف سکہاں باقی برای حفاظت مہاراجہ صاحب
خاص شہر لاہور بقدر رود ہزار فوج انگریزی بمخلاف آن دو پلٹن کورہ و باقی ترکسواران پیش
ہند و شہر لاہور جایزد یک رزیدنت از طرف سرکار انگریزی باشد و در ملک دو آہ
در دو جا چاؤنی کمپ انگریزی مقرر کرد و یکی در مقام جالندہر و دم در فرید پور و کوتہ گندہ
مع بعض کورہ کرد و چون آن در قبضہ سرکار انگریزی درآمد ہشتم ماہ مذکور راجہ لال سنگہ وزیر

از رزیدنت بهادران کایرهای سرداران ملک و و آیه و دیگر علاجات که در عمل انگریزی درآمد دارند
پرسید صاحب موصوف حاج اب اد سردارانیکه که سبند معافی مهابراجیه بحیث سبکه نزد خود میدارند
جاکیرهای ایشان بر سرور معاف خواهد شد و گسائیکه سبند مهابراجیه مذکور نمیدارند جاکیر آنها بصیقل
انگریزی خواهد درآمد و نیز رزیدنت گفت که مال الملک جمیع سرداران سکهان که در وقت جنگ در میان
ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون بکلی مسترد کرده شد مگر ملک مال حمیدار خوشحال سبکه نامجد بلوچ
رسیدن سپهر نال بخش در سرکار انگریزی امانت خواهد ماند و در همین جلسه سردار رنجور سبکه سبند جاکیر خود
بلاخطه صاحب رزیدنت در آورد صاحب موصوف جواب داد چونکه شما از لطن کنیز بستید لهذا
در جاکیر آنها سبکه محبتیه حق شما نیست و علاوه ازین شما بسیار نقصان صاحبان انگریز را بسبب حقن
چپاولی لد هیانه و غارت کردن آن نموده اید رنجور سبکه گفت حاشاکه من چپاولی آنجا را
داد و با شتم و نه سبب صاحبان را غارت کردم راجه لا و اوفت اگر بحق چپاولی آنجا را حبس
صاحب حاج اب اد راجه لا و اد حقیقت بی ایمان بود البته او مرکب این من قبیح شده باشد و شما
شریک مدوکار او بودید و کس قوی بر شریک بودن شما با او نیست که هرگاه من در میان ایام
خطی شما بدین مضمون نوشته بودم که هر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید کرد تا آخر الامر
موجب نداشت شما نکرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتید بر چه با د اباد
من بمقتضا بمقامی مدد راجه لا و اد خواهم کرد رنجور سبکه از رسیدن خط صاحبانکار کرد و کس
سردار بنال سبکه آلو و الیه حاضر شده گفت من آن خط را از دست شما رسانیده ام رنجور سبکه باز
انکار کرده و کس که سبکه بود بقیسم خوردن قرآن باعث شد صاحب رزیدنت گفت حاجت
بقسم خوردن نیست مرا حال شما خوب معلوم است رنجور سبکه از حضور صاحب رزیدنت ظرف نام
شده نزد رانی صاحب فقه عرض کرد که سبب فتن من در جنگ صاحب رزیدنت از من بسیار
ناخوش است بدون سبی سرکار قصور مرا معاف و جاکیر من را گناهت نخواهند کرد و روز دیگر
گند نخچین مع میر لاریس رزیدنت در شهر رفته کلیه رکان راجه و میان سبکه وزیر سابق را که در

که در ملک سیکان کشته شده بود و طلبیده تمامی اسباب راجه مذکور را راجه کلاب سنگه برادر حقیقی راجه
متوفا حواله فرمود و بعد راجه لعل سنگه وزیر و دیگر مستندان سرکار لاہور برای عمل کجانیہ دادند
فوج انگریز را در ملک و قلع و آبه مذکور بمبارہ صاحبان فوج شدند کونیند نائب سابق که از قوم
افغان در قلعه کوت کاگرتا به عمل نموده علم بغاوت و تفرود بر فرشت فوج انگریزی از ہر چہ
طرف قلعه را محاصره کردہ بگولہای پتہا کلان کار بقلعگیان تنگ کرد و سنگهای کلان بہرچ
قلعه را پراخیدند و تا سه روز از شہبازی و گولہ اندازی در قلعه قیاسی بہر پاسا خستند تا اینکه نائب
مذکور مع ہمسایان پناہ خواستہ و سلاح ہنودہ از قلعه بیرون رفت و بعضی کونیندایش را از سربازی فرود
فید کردند اکنون در جمیع قلعجات و آبه مذکور و کومستانی عمل سرکار انگریست و در نیم مارچ لارڈ صاحب
در لاہور دربار عام فرمودہ اجازت حاضر شدن بہر یک شخص کہ قابل مجرای حضور بود دادند
و بعد این در بار راجہ کلاب سنگه برای فتن بطرف ملک جوئیاری کرد و افواج انگریزی را
بازو ہم و دو آرم از ملک پنجاب کوچ کردہ رفت و مہاراجہ دلیپ سنگه برای ملاقات رخصت
لارڈ صاحب آمد و بعد حصول ملاقات باعزت و مکرم تمام از سر شدن شلک سلامی استقبال
معاودت مکان خود نمود و بموجب بند گذرانیدہ راجہ لعل سنگه سرداران در بار لاہور بیاختن قلع
فاخرہ از شہیگاہ لارڈ صاحب مغرز و سرافراز کرد و دیند کونیند بوقت رخصت مہاراجہ دلیپ سنگه
لارڈ صاحب بہادر در انگریزی چیزی ارشاد فرمودند سسرکاری صاحب جمہ آریا با واریہ
بدین مضمون بیان کردند سیکان بدون مرضی و اجازت سرکار خود بر فوج انگریزی حملہ
کرد و جنگیدہ کما حقہ ہزای خود رسید اکنون بمیس لاہور را با بد کہ از مجا آوری امور کہ موجب تہری
و سربازی ملک ریاست شان مقصورت سسی و کوشش نماید و آنچنان کاری کند کہ در ہر دو کا
سر شستہ اتحاد و وفان ثابت و برقرار ماند و قبل از آن کہ لارڈ صاحب از لاہور بخصت فرمودہ
متوجہ شلک شوند اہلکاران سسرکار لاہور از طرف مہاراجہ دلیپ سنگه بواسطہ صاحب زمین
آنجا حضور لارڈ صاحب برای تعیناتی بعض فوج انگریزی در شہر لاہور در خواست نمودند

عند الاستفسار سبب ماندن فوج در انجا عرض کرد که بهارچه صاحب هم تمامی اهل کاران لاهور
از شر و خدای کجاست باغی مطلق نیستند بل احوال است که بعد کج کرده و فتن کل افواج انگریزی
جمعیتی از ان خسته پروازان که هنوز اخراج کلی شان از ملک پنجاب نشده است و اکثر تقاضای
شر و فساد بعضی مخفی و بعضی ظاهراً کرده اند و فساد و فتنه در کل سوابق ضرری بهار شده
و فوج آلمانی که در نجاست بران اعتماد نیست که ایشان در فتن کجاست و چونکه فوج خلاصه کلمه
انگریزی یک قلم ازین سرکار جواب شده است ملک هم شهر لاهور از فوج خالی است انقضای
ماندن فوج انگریزی در نجای آن جماعت باغیان اجزای هیچگونه شر و فساد کردن درین کار نخواهد
برگاه جناب لار و صاحب بدین مرتبه اعانت و حمایت رئیس لاهور فرموده اند اگر این درخواست
هم پذیرا سازد موجب مزید عنایت و الطاف خواهد شد و بعد از ان که بهارچه صاحب نظم و
نسب سرکار خود بدین فوج جدید معتبر خواهند کرد و آنوقت فوج انگریزی از ملک و علاقه
سرکار لاهور برخاست فرمایند اگر چه لار و صاحب این کار منظور نبود که فوج انگریزی در انجا
تا کل اختیار در ملک پنجاب بهارچه ولیپسند باشد که باس خاطر و هراس ایشان این درخواست
مشروط بشروط چند که در عهد نامه دومی سندرج است قبول و منظور ساختند اکنون نقل نمائیم
اول دوم را که در اردو بود و در برای مناسبت کتاب که در فارسی نوشته ام تیسر و در فارسی
ترجمه نموده درج کردم تا بلاخطه این عهد نامه ها کل حال بند و بست ریاست لاهور که بعد از
فیمین برود و سرکار از طرف اهلایان سرکار انگریزی بعمل آید ^{در این} بخوبی معلوم کرد و نقل شد
اول که فیمین سرکار انگریزی سرکار لاهور بتاریخ نهم ماه رجب کشته
مشکل کشان زده و دفعه چون سبب عهد شکنی کجاست که با فوج سرکار انگریزی بوجه سبب
جنگیدند و یورش بر ملک سرکاری نمودند عهد سابق که فیمین سرکار چهارجه نجاست سکندر کار
در سال یک هزار و شصت و نه عیسوی منعقد شده بود منتقض کرد و دید اکنون ضرور شد که عهد جدید
در میان برود و سرکار موصوف منعقد کرد و تا بعد ازین نوعی فتنه و فساد سبب این عهد نامه را

در سرکار لاهور واقع نشود چنانچه بواسطه آنکاران معتبر بود و سرکار این عهدنامه تیار مرتب
شد از طرف سرکار انگریزی ایست کار صاحب سرکار گورنمنت هندوستان و سرکار
صاحب جنت نواب گورنر جنرال بهادر از طرف سرکار لاهور بهانی رام سنگه و سردار
چتر سنگه اثماری و آل و سردار رنجور سنگه و راجه لال سنگه و سردار تیج سنگه و دیوان دیناناث
فقیر نورالدین برای انعقاد عهد جدید مقرر و تعیین شدند تفصیل شروط و شرایط
مندرجه عهدنامه اول شرط اول در میان چهارچوب سنگه رئیس لاهور و سرکار
انگریزی همیشه دوستی اتحاد خواهد ماند و گاهی جنگ خواهد شد شرط دوم مهاراجه موصوف
ملک دوآبه را که در میان تلج و بیاس وقت سرکار انگریزی دادند آیند کسی از اهل
ایشان در آن دعوی نخواهد کرد شرط سوم تمامی قلعه ها را که در میان این دوآبه و هندو سرکار
انگریزی تعیین کنند شرط چهارم آنکه مهاراجه یک نیم کرو روپیه بعضی اجراجات این
مهم که سبب شکنی فوج لاهور در سرکار انگریزی افتاده بود دادن قبول کرد و چنانچه بخواهد
لک و پیه نقد سردست خواهند داد و عوض بگیرد و روپیه که بفعل دادن نمیتواند نامی ملک
کوستان و حوٹیکه در میان رود سنده و بیاس و قندمع ملک کشمیر و هزاره برای دوام
سرکار کسی و ادم شرط پنجم آنکه بعد مرتب شدن این عهدنامه بچاه لک و پیه بخله یک نیم کرو
روپیه مذکور بزودی بخواهند داد شرط ششم آنکه مهاراجه صاحب اقرار میکنند که تمام
فوج سرکش لازم خود خواهد برطرفی داده بکفیل موقوف خواهند کرد و فوج آئینی موفقی
مهاراجه رنجیت سنگه صاحب نخواهد خواهند یافت شرط هفتم سرکار لاهور فقط بیست و پنج
پلشن پیاده فی پلشن شصت و سیاهی و دوازده هزار سوار نوکر خواهند داشت و سواهی
ازین بدون اجازت سرکار انگریزی نگه ندارند و اگر عند الضرورة قدری زائد از مقدار
مذکور فوجی را با اجازت سرکار بخواهند بدارند باید که بعد رفع آن ضرورت آنرا موقوف سازند
شرط هشتم می شش ضرب توپ که در جنگ فته بودند و آلی توپها بدست سرکار انگریزی

نیامده اند باید که آن همه توپ را حواله سرکار موصوف نمایند شرط پنجم آنکه جمیع وجوہات
محصل از دریای سیلج و بیاس تا سرحد تبین کوش و از آنجا تا بلوچستان کل تعلق لیسر کار
انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده نصف آنرا در سرکار لاہور خواهد
و برای آمد و رفت تجار و مسافرن ممانعت نخواهد شد شرط و ششم آنکه اگر سرکار
انگریزی برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجای بی بردن خواهد در بار لاہور رسانید
ساکنان رسد و کشتیها بر دوسه خود خواهد گرفت که خرج آن دوسه سرکار انگریزی خواهد پرداخت و
از ہر جا کہ گذر فوج انگریزی خواهد شد باین مذہب باشد کان آنجا ملحوظ لیسر کار انگریزی خواهد
شرط یازدهم در بار لاہور کسی را از قوم انگریز و مردم امیکا و غیرہ باشد کان ملک و بیابان
بدون اجازت سرکار انگریزی لازم نخواہند داشت شرط دوازدهم راجہ کلاب سنگہ
رایست آن ملک کہ از وقت مہاراجہ کہ یک سنگہ نزد اوست و پنجم بہ نسبت آن ملکی کہ
بعد نوشته شدن این عہد نامہ سرکار انگریزی او را بموض خیر خواہی ہر دو سرکار در
خصوص مصالحہ کنانیدن خواهد داد منہر کار لاہور حاکم مستقل بداند و یک عہد نامہ
در میان راجہ کلاب سنگہ و سرکار انگریزی نیز خواہند داشت شرط سیزدهم اگر در کہ ام
امریا میں والی لاہور و راجہ کلاب سنگہ تنازع واقع شود باید کہ طریق رجوع سرکار
انگریزی کنند و انجہ اہالیان این سرکار انفصال کنند پس لاہور را منظور کردن
خواہند شرط ہجادم و ششم خدو و ملک لاہور کہ دون صلاح و اجازت
سرکار انگریزی بشد مل نخواہند شد شرط پانزدهم آنکہ در امور ملکی خانگی
در بار لاہور سرکار انگریزی را مداخلت نخواہد بود و لیکن اگر در کہ ام مہاراجہ
صاحب رجوع باین سرکار خواہند کرد و لو اب کوزر جنرل بہادر از راہ
خیر خواہی و مہوا خواہی بے شان دست انداز خواہند شد
و بتایج بہشت و چارم مانچ نہ حال لاہور صاحب بہادر در کتب قدسیہ شریف باشد

تشریف فرماید در بار عام کردند و بعد ملاحظه جهاد فی جدید مقام جالند بر طرف کوشید
بهشت فرمودند نقل عهدنامه دوم مرقوم است و چهارم حاج سید
فیما بین سرکار انگریزی رئیس لاهور مشتاق بهشت دفعه چون بار لاهور
درخواست داشتند فوج انگریزی در شهر لاهور برای حفاظت ذات بهاراجه صاحب
حراست امرای دربار و شهرتالو کرد و تیار شدن فوج جدید از نواب کور و نجل بهادر فرمود
نواب صاحب درخواست مذکور را قبول فرمود و در نایاب این عهدنامه ششم بهشت
دفعه تحریر در آمد نقل این عهدنامه که در اردو بود نیز در فارسی ترجمه نموده درجاست نمود
تفصیل و فعات بکانه که در عهدنامه و میمند

دفعه اول لاهور صاحب هر قدر فوج انگریزی که برای حفاظت دربار لاهور مناسب
خواهند داشت ماحور خواهند فرمود و بعد ماه و سیم بهشت عیسوی که درین زمان
فوج جدید لاهور تیار خواهند شد حکم برای برخاستن فوج خود خواهند کرد و دفعه
دوم چون بهاراجه دلپ سنگه بر حسب خوشی خود درخواست تعین فوج انگریز
در شهر لاهور کرده بود لهذا استخراجات جهاد فی فوج و تباری بکانات برای امتزاج
دیده بهاراجه صاحب موصوف خواهند شد و سوای ازین هر خرجی که از نگهداشتن فوج
مذکور در سرکار انگریز معینه بهاراجه صاحب آزاد ادم دادم خواهند داد و دفعه
سوم بهاراجه صاحب فوج جدید خود را زود نو کرد و بهشته اطلالی آن یکیل انگریز
بکرو و باشند و دفعه چهارم در سیاد مذکور بهاراجه صاحب فوج خود را
نو کرد و از دنیا زارند بعد گذشتن میباید مذکور فوج سرکار انگریزی برخاسته خواهند
و دفعه پنجم حقوق جاگیر داران که از خاندان بهاراجه بخت سنگه و کبرک سنگه و شیر سنگه
تعلق میدارند در سرکار انگریزی ملاحظه خواهند ماند و جاگیر بای کسانیکه در ملک و آب مفوضه
خواهد بود تا جنین حیات او منافع خواهد داد و دفعه ششم سرکار انگریزی تحصیل فصل

که در ملک موقوفه خواهد نمود باید که کارگران مہاراجہ صاحب در آن اعانت
مرد کنند و قعۃ ہفتم سرکار لاہور را بر قدر سہ باب از قلعہ نای موقوفہ
سواہی ضربہای توپ در کار باشد از اطلب نماید اگر سرکار انگریزی را بعضی از آن
اسباب مطلوب خواهد بود ذکر فہست آن در سرکار لاہور خواہد رسید اگر کار لاہور
فرخت آن بہت بجا میگیرد ہشتہ باشد بفرشد مانعت آن نخواہد شد بلکہ سرکار انگریزی
درین امر مددشان خواہد نمود و قعۃ ہشتم از جانب ہر دوسہ کار ہن
و کشتہ مقرر کردہ شود تا فریقین ہر دو ملک موقوفہ را معین کردہ و پس نقل
عہد نامہ فیما بین سرکار انگریزی و راجہ کلاب سنگہ
بر ذہ شرط مرقومہ و وارڈ ہفتم مارچ ۱۸۴۴ عہد نامہ عہد نامہ
مارچ سنہ مذکور بواب کوہنہ جزا بہادر از لاہور بطرف اہرہ سر شریف فرما
شد و در انجا رسیدہ کلاب سنگہ را خطاب مہاراجہ اچلی داد و رئیس ملک جو غمر
بالاستقلال ساختہ و ہما نجا این عہد نامہ متضمن بذہ شرط فیما بین سرکار انگریزی
و مہاراجہ کلاب سنگہ مرتب کردید شرط اول سرکار مدوح مہاراجہ کلاب
و اولاد او را کہ ذکور باشند تسلط ابدی بر تمام ملک کوہستانی کہ جانب مغرب او
بوطرف مشرق بود و سمنہ و قعۃ تقوین کہ در ملک نیک حصہ است
ملک کہ مہاراجہ دلپ سنگہ در سرکار انگریزی تقوین نمودہ اند شرط دوم در حد
این ملک امین و کشتہ برای تعیین حد و آن از طرف مہاراجہ کلاب سنگہ و سرکار انگریزی
مقرر شود شرط سوم آنکہ بوضع این ملک مہاراجہ کلاب سنگہ ہفتاد و پنج لک
روپیہ تا ملک شاہی در سہ کار انگریزی و ادون قبول کردہ و بخلہ آن بہت و پنج
لک روپیہ قبل از نامہ اکثر در سرکار انگریزی داخل خواہند کرد فقط
شرط چہارم آنکہ حد ملک مہاراجہ کلاب سنگہ برون اطلاع سرکار انگریزی نمیدخل باشد

نخواستند شد شرط پنجم آنکه اگر کدام نزاع در میان دربار لاہور و مہاراجہ
کلاب سنگہ واقع شود و مہاراجہ مذکور آن مقدمہ را در سرکار انگریزی
رجوع نماید درین صورت ہرچہ صاحبان انگریز تجویز کنند مہاراجہ مذکور را قبول و
منظور کردن خواهد شد شرط ششم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ و اولاد او قرا
می کنند کہ اگر فوج سرکار انگریزی برای مقابلہ کدام دشمن در ملک او شدہ بکدام
سمت بروند یا آن مع فوج خود معین مددکار فوج مذکور خواہیم شد شرط
ہفتم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ اقرار می کنند کہ مادام انگریز و یا باشندہ ملک
بریکہ و غیرہ باشندگان فرنگستان را بی اجازت سرکار انگریزی ملازم نخواہیم
شرط ہشتم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ اقرار می کنند کہ شرائط پنجم و ششم و ہفتم
سندرجہ عہدنامہ اول کہ فیما بین سرکار انگریزی و دربار لاہور شدہ است
منظور خواہیم شد شرط نهم آنکہ ہر گاہ کدام دشمن بر ملک مہاراجہ صاحب
حکمہ دیورن کند سرکار انگریزی مدد او خواہد کرد شرط دہم آنکہ مہاراجہ کلاب سنگہ
برای تقسیم و تکریم سرکار انگریزی بر خود لازم کردہ اند کہ در ہر سال یک ہفت
و دوازہ ہیش کہ از موسی آن شال می بافند و سہ زوج و دوشالہ نذر سرکار موصوف
خواہیم کرد فقط و سبب قیام فوج انگریزی در لاہور شاہراہی عربی جہت آمد و رفت
کردن سواران صاحبان فوج و توپخانہ نیارشد راجہ لال سنگہ وزیر از پیشین اطفال خود را
ہم مہاراجہ لال سنگہ کیصد و پنجاہ طفل را موقوف کرد و یک اخبار نویس و جمہور کہ وطن مقام و دہان
مہاراجہ کلاب سنگہ است مقرر نمود تا احوال شمار و زمی آنجا بجنسورانی صاحبہ نوشتہ باشد
و بہا کہ سنگہ پیر را می کشند در ملک و آبہ بصفینہ و کالت مقرر گشت سبب چہارم راجہ
ضلع بالیا بجمہ جاگیر چہر سنگہ کا ایوالہ کہ در جانب اخیر کشہ شدہ ہم سرکار انگریزی ضبط کرد و
در راجہ لال سنگہ در ہر پیشین یک ہفتی را بحال و ہشتہ دیگر شیارا کہ در لشکر حیا دیو و در

ساخت و دیوان اجود بهار پشاد و دو کسپی سپاهی برای بنده و سبب سرحدات حضرت
و جان لایس برادر میرزا لایس اجنٹ کہ در دو آب کمشنر شده اند چهار محرر را معرفت صاحب
مجلس دہلی طلبید و در سبت و چهارم ماہ مذکور لارڈ صاحب در لکھنؤ تشریف
در بار عام نمودند کہ ان ذی عرت جمیع را چہا می آن نواح را ملاحظت خود مشرق یافتند
و نسبت راجہ پتالدار شاد شد کہ اہالیان سہ کاراگریزی از خدمت شکاری و رسیدن
شایا بسیار راضی و خوشنود و سبت و حکم شد کہ بوقت آمد و رفت راجہ مذکور در شکاری و گریزی
پانزدہ آواز توپ بتشریب سلامی سہر شدہ باشد و قدری ملک ہم بجای وی حسن خدمت
راجہ مذکور عطا شد و حضار در بار عرض کہ مذکور راجہ لاڈو کہ با فوج سکھان شریک شدہ
با افواج انگریزی بجنگید و رجن خود بسیار بد کرد و آخر برای اعمال خود رسید و راجہ
کہ در جنگ شریک سکھان بود در بار آمدن نیافت و رئیس فرزند کورٹ را بنزد عنایت
خطاب راجگی عنایت شد و همچنین دیگر سرداران و رئیسان بجای وی حسن خدمتیکہ از
ایشان در بنیم نسبت سہ کاراگریزی بعل آمدہ بود و با فوج خلعت و خطاب معزز و ممتاز شد
در بیان رفتن دو صد و پنجاہ و شش ضرب توپ سکھان کہ در جنگ
بدست افواج انگریزی درآمدہ بودند بطرف کلکتہ بموجب حکم لارڈ صاحب
بیاد دو صد و پنجاہ و شش ضرب توپ کہ بمثلہ آن دو صد و سبت ضرب را بیاد ان فوج
انگریزی از سکھان در جنگ اشتراع کردہ بودند و سی و شش ضرب راجہ داخل شدن
فوج انگریزی در لاہور عند لطلب مہاراجہ دلپ سنگہ دادند با ہتمام لفتنٹ گورنر بنگال
از راہ خشکی روانہ کلکتہ شدند در اثنای ماہ بہر شہر شرقی از دہلی و اگرہ و آلہ آباد و کانپور
و غیرہ کہ میر رسیدند آنہم توپہا را در میدان وسیع بتربیب صفت ہتادہ میکردند
و بہر کا جمیع صاحبان انگریز و مردم آن شہر از صنیع و شغف برای تماشا شای آن توپہا فوج
میشدند یکی از صاحبان انگریز با آواز بلند بگفت کہ دو صد و سبت ضرب توپ ازین توپہا

ازین توپها فوج انگریزی در چهار ملک مقام مذکور و غیره و زبور و الیاذل و سوبروان در
مدت شصت روز از سبکان گرفته است و سی و شش ضرب را از دربار لاہور بعد از صلح یافتند
و کسی را از دین و نزدیک ضرب این توپها بوقت تماشاکردن منع نمیکردند ملک بخوبی ملاحظه
میکنانیدند و اکثر مردم کعبه هر نوپ را میخوانند و نقل آن میکردند و همین طریق و وضع این
توپها را در یکجگه بردند و از آنجا بار کرده در لندن خواهند برد و عوض از نایش و ششیر این توپها
ششیر از لاہور تا یکجگه ملک تالندن برین وضع و طریق آن بود تا عوام الناس که از کعبه
مردم بازاری و اهل حرفه مثل کاکر با نان که از ملک پنجاب می آمدند و از حقیقت حال انجیم حاصل
آگاه و مطلع بودند غلبه سبکان بر ابر فوج انگریزی زبان زد کرده بودند بشاید و این توپها و
در یافت کردن مضامین کند ما که بر بر یک نام محاراجه رنجیت سنگه و کهرک سنگه و سرکار خالصه
غیره و مال تباری در نظر و نظر نگذاشته است دریافت کنند که سر اسر غلبه و نصرت فوج انگریزی میسر است
و مغلوبی سبکان درین جنگها شده و آنچه در عوام بر عکس آن شهرت یافته بود سر اسر دروغ و
بی اصل است و در فرستادن توپهای مذکور از محین کردن اقبال و الوف نرکان و ان کا پانی
و خلاصیان و غیره علمه و فعله و سپاه انگریزی و از مجراہ بودن صاحبان انگریز و صاحبان
ہزار بار و پیسہ کار پسین صرف درآمد کوئید اگر چه در ابتدا از محین شدن فوج انگریز
در لاہور بسیار من و اما با ملاحظہ و اطراف حاصل شد مگر ز سیداران و مالکزاران بدرست
حال صنعت سرکار لاہور و اطراف آن سر شور و شری و داشته بودند باری بفضل
محسن تدبیر و نصرت دادن افسران مع فوج انگریزی در اطراف ملک پنجاب غدر و فساد و در ضلع
و اطراف دور دست موقوف گردید و جمیع رعایای ملک مہاراجہ دلیپ سنگه و مہاراجہ کلاب سنگه
در اطاعت و ادای خراج حاضرند و اگر کسی از انہا آئندہ متروک شود و کشتہ خواهد کرد از دست
فوج انگریزی پسرای اعمال خود خواهد رسید و چون شیخ امام الدین پسر شیخ غلام محی الدین
عالم سابق مغزول کشمیر نائب مہاراجہ کلاب سنگه را بعد از صلح و نوشته شدن عہد نامہا

سبب اغوا می لال سنگه وزیر که خطوط مخفی با نوشته بود عمل فراد و با دمی جنگید و تا چند هفته
هنگامه قال جدال با مردم راجه مذکور کرم داشت و از طرفین جدا مردم کشته و زخمی
کردید نیز بهر لال سنگه صاحب اجنت در ریاست حال این شروع شد و یکست میرفته بعد اظفار
نار هجک و خونریزی شیخ امام الدین را همراه خود در لاهور آوردن شیخ مذکور بوقت و کجا
ظاهر کرد که من بموجب نوشته وزیر در بار لاهور ناچار مجبور راجه کلاب سنگه را عمل فراد و بودم
و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را ملاحظه صاحب اجنت در آورده چنانچه بعد اثبات حال
و فتنه پردازی لال سنگه وزیر که باعث قتل صد ها نفوس در کشمیر شد از منصب وزارت معزول
و از شهر لاهور خارج کردید و بالفعل او در آگره است کابی در ریاست لاهور داخل نخواهد رفت
و مشورت که بعد معزولی لال سنگه از وزارت این منصب جلیل را برای چهار راجه کلاب سنگه
تجزیه کرده بود مذکور او که از بس دشمنند و بال اندیش است از قبول نکرد و بخود اندیشید که اکنون
من بخت سرکار انگریزی در ملک جو و کاشمیر غیر و مالک کوهستانی حکم بالاستقلال منتهی مقام
غیر لاهور ستم را بقدر ملک حکومت کافی است زیاده ازین حوصله و هوس ندارم مرا چه ضرورت
که در منصب فرمانبرداری رئیس لاهور بوده مورد الزامهای هر دو سرکار محسود و ایکاران
ریاست لاهور باشم و چون امانیان سرکار انگریزی سوامی چهار راجه کلاب سنگه در ریاست لاهور
سر داری دیگر را که دشمنند و صاحب تدبیر با دیانت باشند و با نفسانیت بدون عداوت
و گیری انجام امور ریاست لاهور را انتظام و مخصوصاً در این مقام که رئیس آنجا صغیر
تا بالغ است نیافتند جناب لارڈ صاحب در سیمجر لال سنگه اجنت لاهور تا رسیدن راجه شیخ
بعد بلوغ بر منصب وزارت آنجا مقرر و مامور فرمودند اگر این امر واقعی است بعین که اکنون
جمع امور ریاست لاهور بی شروع شد و بخوبی انجام پذیر شوند و تعجب و تصرف و بی انتظامی
هم در آن سرکار نشود و واحدی از سرداران و فسران فوج لاهور سر بشورش و فساد
نخواهند برداشت ^{تفصیل} کشته می میشت ضرب توپ منجمله توپهای کمان

توپهای سکه‌ای که از لاهور بکلیه رفته اند و از قلم آسی بر هر یک توپ کوبه
و شش توپ از آن خردسب یا رخنه بصورت درختهای برکات اقسام گلکاری طلا
و رنگ برنگ نقوش بصنعت کاری عجیب نقوش بود و از آنجمله یک توپ خاص بهاج
دیکسکه بالکل از نقره خالص بود کتبه توپ اول اکال بهای نظم قوی طالع
شاه بخت سکه همه ملک رازیر کرده چونک که هر یک سکه شهباده عالی مکان که داتا
کوران بود و در آن فتح جنگ شد در زمانی تیار که حبه صد و بود و بشمار دو چا
جمعه در این توپ شد رای سکه که در جاقشانیست او میدرنگ بهوجب صلاح لاله
جیسکه یار غلام بی گفت تاریخ وار دستگیر و تار کیر تاریخ پنجم ماه ما که سبب ۱۸۸۴
و سواي این عبارت چیرمی در شاستر کننده بود کتبه توپ دوم نظم حاردر بهاجان
و فل بسی دلغ کن دارم حذر کن ای رقیب از من که آتش در دهن دارم قطعه ای از
توپ زلواب نامدار در آتش و پرش خودیکانه آتش در دهن و شیراز و جنگ
ماری و مهره دار و صاحب خزانه سرکار زواب محمد شجاع خان بهادری صاحب سکه
النوی آتش کوه شکن بوزن کیصد و ده من کوله بمقدار دهن بارت نصف از کوله
وزن کتبه توپ سوم توپ سی بان برون بابت شاهولی طول بی ال للمعه
۱۳۴ دی و بعض عبارت در شاستر کننده بود کتبه توپ چهارم سری اکال بهای
نظم هست این توپ با نقش کفنه منسج و نصرت نام ضرب آتش فشان
و برن شرار صبح اعدازد و داد چون شام سبب کتبه توپ پنجم بفضل اکال
سهای از حکم پادشاه بخت سکه بهادر بلند اقبال توپ جنگ بجلی با تمام جواهران کارخانه
صوبه سکه ساخت دار السلطنه لاهور سبب کتبه توپ ششم بفضل سری اکال
پور که جی از حکم بخت سکه پادشاه بهادر بلند اقبال زینکبه
کارخانه دار السلطنه لاهور با تمام جواهران سبب کتبه توپ هفتم

بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری مهاراجه صاحب
ادبراج بهاضرب موسوم شمع بان حسب الامر اقدس در ۱۸۹۴ ساله از راجه کبراجیت باهتام
صاحب رطوفطرت فلاطون فطنت موشو شوالیر جنرال کورث صاحب بهادر رنجیت شده
کشته توپ ۱۳۳۳ بم برین توپ چیزی در شامتری نوشته است کشته توپ
به هم فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شش بان باهتام خواهر
کارخانه صنوبر سنگه دار سلطنته لامبورشت درخت سروانج سنگه کشته توپ
و هم فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ باهتام خواهر کورث
صنوبر کورث سلطنته لامبورشت درخت سروانج سنگه کشته توپ باهتام
بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری مهاراجه صاحب
بهاضرب موسوم شمع بان حسب الامر اقدس در ۱۸۸۶ ساله از راجه کبراجیت باهتام صاحب
ارسطو فطرت فلاطون فطنت موشو شوالیر جنرال کورث صاحب بهادر رنجیت شده کشته توپ
و در ۱۳۳۳ بم برین توپ چیزی در شامتری نوشته است کشته توپ
دام اقبال باهتام بیان توپ شش قاعه مبارک لامبور توپ دیوان لاله بونی رام و رام مال
تیار شد ۱۳۳۳ بم توپ شش چنگل محمد حیات کشته توپ ۱۳۳۳ بم بفضل سری اکال
پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته سری مهاراجه صاحب بهادر رنجیت شده
از راجه کبراجیت بهاضرب موسوم شمع بان حسب الامر اقدس در ۱۸۸۶ ساله از راجه کبراجیت باهتام
صاحب رطوفطرت فلاطون فطنت موشو شوالیر جنرال کورث صاحب بهادر رنجیت شده
در عید کاکه بس خدمت فضل علی کیدان شاکر و صاحب ممدوح بهادر رنجیت شده کشته
توپ چهار ۱۳۳۳ بم بفضل سری اکال پور که جی مهاراجه رنجیت سنگه بهادر دام ملکه و سلطنته
سری مهاراجه صاحب ادبراج در ۱۸۸۸ ساله از راجه کبراجیت بهاضرب موسوم شمع بان
حسب الامر اقدس علی حصار انور در ۱۸۹۴ ساله باهتام صاحب رطوفطرت فلاطون

فلاطون بن شیرشوار میر جنرال کورث صاحب بهادر و زعی که بحسن خدمت و فضل علی کمال
شاکرد صاحب معراج رنجیه شد لقبه توپ یا نر و ^{۱۵} بهم ارب نهایی و پ سنگ
را نوب سنگ کل تیار شد نسبت کتبه توپ شار و ^{۱۵} بهم نظم است این توپ در سال
دوان از دم خود ستر بر برق نشان یکبار آواز خود کند ناگاه سخت دشمن چود و وحش
سایه بی نقش قلع سخت چو جنگ زمین سبب نام گشت متصرف جنگ در عهد پادشاه در جنگ
بهادر توپ سردار جلال سنگ شهرانیه با تمام منی و لیا و استواری عمل می سنگ توپ ساز در سال
و شصت و شش و هشت اتمام یافت کتبه توپ به ^{۱۵} بهم نظم است سری اکال پور که جز از کتبه
پادشاه بهادر جلال توپ میگویند کارخانه دار السلطنة لاہور با تمام جواهر و استواری عمل می
سده سنگ کتبه توپ ^{۱۵} بهم ضرب رام بان الفضل سری اکال جی محمد پادشاه و حجاج
حدیث نرزان کرن پورزان چهار راجه و میراج رنجیت سنگ بهادر و خلد اسد که مقرب بارگاه سلطنت
صاحب درگاه خاص خان خانانی سردار خوشحال سنگ در سبیت یکبار و شصت و نو و پنج کتبه
مطابق کتبه در دو صد و چهل و چهار جری با تمام با کبی خان توپ ریز تیار کتبه
توپ نوزده ^۹ بهم اول برین توپ قدری از انگریزی کتبه است ^{۱۵} بهم نظم است و فضل اکال
و لطف کتبه سنگ و از حکم شارژ کرده کور و نهال سنگ شد توپ نوطا و طغر حاکم کتبه
منسوب توپخانه جنرال رنجیه سنگ چهار تیر کبی ساخت لاہور سبت ۱۸۹۰ کتبه
توپ ^{۱۵} بهم نظم است و فضل اکال کتبه و لطف کتبه سنگ و از حکم پادشاه بهادر
رنجیت سنگ ^{۱۵} بهم نظم است توپ توپ باره و کوب دو دربان منسوب توپخانه جنرال
تیر سنگ ساخت دار السلطنة لاہور کارخانه صوبه که سبت ۱۸۹۰ کتبه توپ
سبت و ^{۱۵} بهم نظم است اکال پور که جی چهار راجه رنجیت سنگ بهادر و ام که سلطنت سر
چهار راجه و میراج و انجرب موسوم از دربان سب لاہور سبت ۱۸۹۰ کتبه از راجه کتبه
با تمام صاحب بار سلطنت فلاطون فطنت میگویند شیرشوار میر جنرال کورث صاحب در رنجیه

کتابه توپ بیست و دوم برین توپ که از آهین است ازک عبارت بندی کنده است
کتابه توپ بیست و سوم برین توپ آهینی چیزی از حروف انگریزی نوشته است
کتابه توپ بیست و چهارم برین توپ ۱۸۸۶ مسیح حضرت مرتب ساخت توپ پاژد
شال برن رد سالی آئین الملک امام الدین بهادر خطابانی شاهانه شاهی ۱۲۷۱ هجری
کتابه توپ بیست و پنجم اول قدری عبارت شاستری نوشته است بعد سری ام
سهای سحر راجه سویت سنگه کتابه توپ بیست و ششم فضل اکال از حکم
پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ راه بان با تمام جواهر مل کارخانه صوبه گجرات
لاهور سنبت ۱۸۸۷ کتابه توپ بیست و هفتم اول چیزی در شاستری نوشته است
اسم این توپ از سرکار عالی جنگ جیت تحریر تایخ سنبت ۱۸۸۷ کتابه توپ
بیست و هشتم برین توپ تمام عبارت انگریزی خوش خط کنده بود کتابه توپ
بیست و نهم برین توپ نیز همان عبارت توپ سابق و بنان نمیکند است
کتابه توپ سی و یکم فضل اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال
توپ جوالا گنهی کارخانه دار السلطنه لاهور با تمام جواهر مل سنبت ۱۸۹۰ اعلی پیران
کتابه توپ سی و یکم فضل اکال پور که جی از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال
توپ خالصه پسند کارخانه دار السلطنه لاهور با تمام جواهر مل سنبت ۱۸۹۰ اعلی پیران
کتابه توپ سی و دوم فضل اکال از حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ بنوت
در کارخانه صوبه گجرات دار السلطنه لاهور سنبت ۱۸۸۶ درخت تیج سنگه کتابه توپ سی و سوم
برین توپ عبارت شاستری کنده بود کتابه توپ سی و چهارم فضل اکال پور که جی از
حکم پادشاه رنجیت سنگه بهادر بلند اقبال توپ شیورش بان کارخانه دار السلطنه لاهور با تمام
جواهر مل سنبت ۱۸۸۵ اعلی پیران سنگه درخت تیج سنگه کتابه توپ سی و پنجم
فضل ری اکال باقی عبارت چنان مشکوک بود که خوانده نیشد کتابه توپ سی و ششم

از فضل کردن ملک و طاعت کوبند سنگه از حکم پادشاه بهادر خت سنگه شد توپ نو تیار
عد و خوار بهرت بان مشوب توپخانه سردار پنج سنگه سبت ۱۸۹۰ که معتبه توپ سی و
هفتم بفضیل سری اکال پور که جی ضرب رام بان بهادر پادشاه حجه جدی شتر زمان کن
دوران چهار جبهه و هراج رخت سنگه بهادر دام اقبال حسب حکم مقرب بارگاه سلطانی حصا
درگاه خاص الخاص خاقانی سردار خوشحال سنگه در سبت کیمزار و شصت و نوبخ کبراجینه
یک هزار و دویست و پنجاه و چهار سجزیه با بهام باکی خان توپ ریز تیار کنانید گشته توپ
سی و هشتم برین توپ چیزی بخت بندگی کنده بود مگر چندان مشکوک بود که خوانده شد
هندسه سال در انگریزی این بود ۱۷۹۸ و بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در انگریزی
گنده بود درین عبارت نام پادشاه رخت سنگه و سه انگریزی ۱۸۳۳ عیسوی درین

باقی احوال یاسبت لاهور که زبانی مردم معتبر و ثقات بساعت سیده
گویند راجه سویت سنگه وقت مضار کردن زر معدیه بطریق امانت در سرکار انگریزی داشته بود
بافضل مهاراجه کلاب سنگه برادر راجه متوفی مذکور دعوی آن زر کرده چنانچه دعوی حقیقت
آن نیز بپایه ثبوت رسید سرکار موصوف آن امانت را در معاد پنج لک و پیه بموضف ملک
کوبستانی از مهاراجه مذکور طلب میداشتند مگر اگر گرفتند و مشهورست که هرگاه مهاراجه
شیر سنگه در لجوای سکه بار گشته شد مهاراجه دلپ سنگه را بر سنده ریاست لاهور نشاند
والده صاحب و شازاد خان زیرا که مهاراجه مذکور صغیر پس است را نیصاحتیه بانی لال سنگه
برادر حقیقی خود را نائب وزیر مهاراجه دلپ سنگه ساخت اجه لال سنگه را که این امر ناگوار خاطر بود
در پی دفع بیانی لال سنگه گشته آخر او را از غدر و فریب قتل کنانید و بجای او خود وزیر کرد و حیات
در وقت جنگ سکهان با فوج انگلشی همین لال سنگه بر منصب وزارت لاهور منصوب و دو مرتبه
در کسپ لدمیان و فیروز پور موجود بود و بسبب جنگیدن سکهان با سرکار انگریزی چنان
می کنند که بسبب عبور کردن سکهان از شهر لاهور با این طرف شلج و بعضی اضلاع و علاجات

که در عمل لاهور بود و قریب چهاونی له بیانه و فیروز پور و امع مسل علاقه بدیدی و دهرم نوشت
و کوشت عیسی خان و قلعه کهو که در هری پش است فیما بین سکهان و مردم سپاه هر دو چهاونی
انواع فساد و بیگانهها بر پاشته نوبت کشت و خون میرسد بنا بر آن مستر برات وقت کشتن
که حاکم کل علاقه له بیانه و غیره سرکاراگر نیزی بود بحضور نواب کوثر خیراں بهادر در کونسل
رپوژت نموده رایی خود نوشت که اگر این چند علاقه لاہور که قریب چهاونی له بیانه این
طرف تلج واقعند و جمع آنها را اندر پنج ملک و بیست اگر کدام صورت و تدبیر از دربار لاہور
بطریق مساوضه بالملک و یکرازان سرکاراگر نیزی خواهد بطور تعهد و مستاجر بی در عمل سرکاراگر نیزی
بیاید تا آمد عرفت سکهان علاقه لاہور در عمل سرکاری بالکل موقوف و مسدود کرد و ناچار بیچونه
قضیه فساد نشود و کونیند جناب لارڈ صاحب احسان ای کمی شتر مذکور نموده بدر بار لاہور این
حال انوشه استمزاج تبدیل علاقجات مذکور نمودند بدین طور که سرکار لاہور خواه معوضه این
علاقجات ملکی دیگر از سرکاراگر نیزی بگیرد و یا از خروج آن سہال سہالی از سرکار مذکور گرفته باشد
را نیصاحبه والدہ رئیس لاہور در جواب آن بحضور لارڈ صاحب نوشت که نظر کجی بی اتحاد
قدیمه که فیما بین ہر و سرکار از عہد مہاراجہ رنجیت سکہ سیکیشہ باشتی ثابت و متحقق است تا بدادن علاقجات
بنابر مصلحتی کہ بدان ایما رفته است بجان دل اضنی ایم ہر صورت کیہ سرکاراگر نیزی خواستہ باشد بگیرد
و در عمل دخل خود دارد و بشرطیکہ فوج خالصہ ہم درین امر راضی گردد و وزیرا کہ من بالفعل ہوں
رضا فوج مذکور ہستیار در امری از امور ملکی ندارم حال سہال سہالی و سیری آن بر آن صاحب
ظاہر است و در ہمان ایام فوج خالصہ دریافت اینحال کہ را نیصاحبه بدادن آن علاقجات
در سرکاراگر نیزی رضایت در کمال عنایت و غضب و بحسب اتفاق در ہمان وقت لارڈ ہارڈنگ
و کمند طخیت بہادر برای ملاحظہ چهاونی گنہ له بیانه و فیروز پور و ہم بحسب انتظام معابر
در ایستج مسیکہ سابق مرقوم کشت جبریدہ تشریف بردند سکہان را یقین یافتند کہ ہر دو
حاکمان جلیل القدر سرکاراگر نیزی بحسب جازت و ہستری را نیصاحبه برامی عمل و دخل کرد

و دخل کردن در اضلاع مذکوره آمده اند از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال را در بین
کیمبار کی زیاده از حقیقت هزار سوار و پیاده مع تو بجا نه شکستند و کیمالات حرب و عمل هر کاراگر نیمی
آند و جنگ کردن شروع نمودند و بمهر وقت فاسد و ثبات عهد شکنی با وجود جنگیدن و بجا
مردانه در هر جنگ نیز نیست یافته و خواسته بودند که بعد خالبا بدن بر فوج کششی در لاهور رفته
رانی را که با کیمباریان ساز و دار فعل کنند و سپهرش را بر داشته و دیگر برابر ریاست لاهور و ثبات
کر بر برد و امر که اندیشیده بودند قدرت نیافته و از هر طرف خائب خاسر کرده و بدو وزیر گویند که
سکمان از فوج خالصه بعد جنگ و کوم یا سلوک که مغلوب منبرم شده بودند خیال کردند که سبب
و ثباتی با مردم در واقع ستر برات فتنه کشی است بهر صورت که ممکن باشد رفته انصاحب را
با کشت پس پنج سوار کیمبار بدین راه در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشت در میان حلقه
بسیار صاحبان اگر بود اول با و از بلند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کاری ایم
و آخر انصاحب را شناخته دو سوار برق و در بروی پوشش کرده بضر بهای شمشیر حمله
کنش را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر انحال و قضیست از جهالت
کیمباری این فرزند بعید نیست و سابق ازین اکثر سرداران سکه در مقام امرت سر که جامی تیره و
پرستگاه سکمان است سکونت میداشتند و لاهور مقام فرودگاه و لشکر بخیت منگ بود و آخر وقت
رئیس کور از اوارا را مستحق و ساخت و خانه و عمارات تعمیر کرده و سلاطین تیموریه سکونت میکرد
و در میان امرت سر و لاهور است و پنج گروه است از مردم شبانه از امرت سر ملایم
میردند و چادونی که سیاه و غیره ز پور بر دو بر بخار و شمشیر و قند و در بای می مذکور شد
سرکاراگری و سکمان است و فاصله در میان لاهور و فیروز پور چهل و پنج گون است و ملک پنجاب
در میان پنج دریا واقع است و لهذا آنرا پنجاب گویند در بای اول آن که جانب شرقی پنجاب است
سلج است دوم در بای بیاس سوم را دلی چهارم پنجاب پنجم جلم و در میان این پنج دریا
چهار دو آب اند در میان دو آب شرقی که در میان سلج و بیاس واقع است چادونی جالند

قرار یافته و در دوازه دوم که در میان دریای بیاس و اوسیت شهر لاهور و چپا و فی ناری
واقع و از آن زمان که فوج انگریزی در آن ملک فتنه است و دم آنجا از اهل حق و بارش
بر داشته بودند یکی سبب اینکه در سبت و یکم مارچ ۱۸۴۴ عیسوی پیرهای گورو و لایته در دوازه
قلعه لاهور با حفاظت شهر ستاده پیر میزدند که در آخر روز گداوان از چرگاه که برشته نگذاشت
قصد رفتن در شهر کرد و یک کس گورو که بر پیر خود مسلح استاده بود گداوان از رفتن بیست
اجتماعی مانع شد تا مردم آیند و روز در میان دوازه بدن جانوران ضرر رسد چنانچه یک گداوان
بلا قصد اراده از دست او کشته شد مردم شهر که همه نبود بودند و گاهنهار بند کرده اما دوازه
شد سحر لاریس اجنت دوسه صاحبان دیگر پیاده پا قصد رفتن در مقام بلو انو و در تمام
بازاری از شرف و دوازه از آن ابلهان از هر چهار طرف بر صاحبان سنگ و دوازه چنانچه صاحب
اجنت و یک کپتان از سنگ فی نشان زخمی خفیف بر چهره و اطراف برداشته و یک کپتان
و پس آمدند و فوج اجنت سواران انگریزی برای سزایی و گرفتار کردن بلو انو در رسید
صاحب اجنت بمقتضای آشنائی محل و تیراندازی اگاه فرموده سواران را گفته فرستاد که بقالان
از دور ترسانیده متفرق سازند و قصد گرفتاری زد و خوردشان نمایند زیرا که سزایی از ایشان
موقوف بر تخریب راجه لال سنگ و زیرت روز دیگر اهلکاران در بار لاهور کسانی را که سبب
شده بودند بضرر شلاق و هم بغیر و اخذ جرمانه قرار واقعی تنه و کوشمال ساختند و سبب
بلو امی دم این شد که بعضی سپاهیان سلمان کنب جالسه مقرر کردن یکدو دکان
بقر قصاب فروخته شدن گوشت گاو در بازار چپا و فی آنجا از صاحب کشتزار اجازت خواستند
صاحب صوف اجازت آن داد و سکبان باشده جالند بر این امر بسیار ناراض شده و حتی
از ایشان نزد صاحب موصوف رفته برای موقوفی دکان بقر قصاب از اجاد و خوبت دند
صاحب فرمود این درخواست شما بجا است زیرا که در بازار لشکر انگریزی شمارا چه پروکاست
و بودن این چنین دکان در فوج انگریزی برای گوروهای ولایتی بر ضرورت بکمان کور سبب

سبب عدم منظوری در خواست افروخته و در خشم شده چوب سنگ دن بر مردم آنجا
حتی که بر صاحبان انگریز نیز شروع کردند و ساعت بساعت مردم بمقوم شان فراموش
بلوای عظیم نمودند و چون چند کس از سنگ چوب آنها مجروح گشتند سواران ساله انگریز
در سیده بوجیب ایامی صاحب کشتزار آنجا قریب صد و صد کس را گرفتار کرده قید کردند و
باقی بلوایان که کربخه رفته بودند دست نیامدند و اکنون چند دکان بقصر قضا بان در چاک
جانبه بر مقرر شدند و گوشت گاوی تلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز گوشت بر گاه
لار و صاحب بهادر در امرت سر شریف بروند کلاب سنگه بمشاده گوشت کان و در میان
بازار حینت سواران کوره ولایی بهر کاب لار و صاحب معدوم بوجیب نصب است و
بسیار رنجیده و طولی خاطر گردید و از فرط رنج و ملال به بانه بیماری سوار شد و بخواه لار و صاحب
حاضر گشت و آخر عند طلب حاضر شده عرض کرد که در نوبت اسکبان کاک و کشتی بسیار
ممنوع است مقتدایان مادرین باب نوشته اند که هر سگ کاک و راکشته و یا گوشت آزار پذیرد
و صبت که بشرط داشتن قدرت کشته و گاو را مثل گاو فوج کند و یا خود را بکشد و امرت
از قدیم پستگاه سکبان است با مردم این مقام را بسیار تعظیم و تکریم میکنند و لهذا امری که خلاف
مذهب ما باشد در آنجا دیدن نمیتوانیم لار و صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست و ما را حفظ
مراتب خصوصاً پاسداری و سواران بر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ می باشد که این امر که
شما نگاشت آن گردید و بی مجبوری بعمل آمده زیرا که غذای مردم ولایت با گوشت و از کار
کسی بسیار ولایی هر روز داده میشود کلاب سنگه گزارش کرد اگر بجای گوشت کاک و گوشت بز و میش
از سر کار بفوج ولایی عنایت شود قباحی ندارد و اگر شاد و شاد این قدر بز و میش در سفر و مهم از کجا بهم
میرسد و غلاد و دو چند سه چیز صرف در گوشت بز و میش خواهد افتاد و سردار مذکور عرض کرد که
بهر ساندن آن تعجب از ندان منتهی است هر قدر که در فوج ولایت متعینه امرت سر شریف
خواهد شد مردمان بنده هر روز خواهند رسانید لار و صاحب فرمود و از این چه بهتر چنانچه سبب

در کلاب سنگه حکم لارڈ صاحب منادی در باب امتناع کاوشی و شهر ارت سر شد گویند بعد
یاد و روز از منادی مذکور شخصی کشمیری سلسمان کا ویرا در مکان خود زیچ کرد و چون این خبر ملاطفت
شد حکم بفرستید آن کشمیری شد زیرا که او بعد منادی حضور در کلاب این امر شده خلاف حکم
حضور نمود باری سپارش بعض از تاجران عهد کشمیر قصورش معاف و حکم بکفر فتن زر جرمانه
از آن کس صادر شد چنانچه کشمیریان برای حفظ آبروی مخفوم خود زر جرمانه را داخل هر کار چنانچه
و از آن روز مردم راجه کلاب سنگه کله بز و میس را بقدر حاجت در جنبش سواران و پیش کور
و لایقی میرسانیدند و میت آن از سرکار انگریزی مییافتند و زیان کثرت سیاه و
از اسکی فوج لاهور و در عهد محمد راجه رنجیت سنگه رئیس سابق لاهور
زبان کسانیکه سالها سال در لاهور بودند شنیده شد که رنجیت سنگه مذکور فوج سوار و پیاده و
توپخانه را از ورد و سلاح و غیره از آلات حرب و سایر سامان چنان آبرسته کرده بود که وقت
قواعد کردن پیش پای پیاده و جنبش سواران او در میدان سبب فساد شاع آفتاب
سلاح مسئول متشاف شان نظر تماشاگران خیر کی میکرد و گویند هرگاه کنانش صاحب باره
نشانیدن شاه شجاع الملک بر تخت سلطنت کابل قند بار متوجه افغانستان شد و اشراف او که
ایشان مع افواج انگریزی و توپخانه و لاهور افتاد رنجیت سنگه که در آتران بقید حیات بود بسیار
دوستی و اتحادیکه با سرکار انگریزی سپیدشت کنانش صاحب امر می فوج بمباری تاسه و در
لاهور قیام نموده رسم ضیافت صاحبان عالی شان و اشراف و در هر درجه و در تیره
و بم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده دلی نمود و در بیعت کرد و ملاحظه سپاه انگریزی و تماشا
قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از جنبش سواران و پیش پای پیاده و توپخانه
صاحبان انگریز را ملاحظه کنانید ناظرین بر دو فوج میکنند که زرق و برق و پیاده و
صفائی و شفاف سازی و سواران و چالاک مردم توپخانه لاهور بوقت شنگ دن و نشان
و در دیگر طرق قواعد برابر فوج انگریزی بود بلکه در بعض امور سبقت و پیشی بر فوج انگریزی

سیر بود و از چنانچه افسران افواج انگریزی تفریق است و سکی فوج سکیان نمودند و رئیس مکرور که
از پس دستند و مال اندیش بود با عتقاد این فوج خود کامی قصد مقابله با سرکار انگریزی کرده
نیز که او خوب میدانست که در اصل و نقل بسیار فرق است و درین زمانه تدبیر جنگ پایداری می نمود
بر اهل ولایت ختم است که ملاحظه کنی از اهل هند بتقلید مردم ولایت فوج خود را از پوشانیدن
وردی و آموختن قواعد و شلک زنی تیار کند و لیکن بوقت جنگ برگزینداری مثل فوج
انگریزی نخواهد کرد زیرا که افسران انگریزی بوقت جنگ بر حسب دستور لجنی سپه سوار و سوار
پایه از صفوف سپاه چند قدم پیشتر استاده میشوند و بذات خود با حریف می جنگند و سپاه
بالتدبیر می جنگانند و سپاه ایشان بموجب قواعد و شش و دلیلی عادی بر امور جنگ در تبعیت
افسران خود می باشد و فوج جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان نمایند و بمشاهده حال افسران
فوج خویش از جزلان و کرنیلان و دیگر عمده داران که در وقت مقابله با حریف پیشتر می
می ایستند شجاعت و دلیری در مردم سپاه نیز بالضرور پیدا میشود و سبب پایداری و جرات
صاحبان انگریز در جنگ بحد وجه است اول آنکه میدانند که ایان در ملک خیر نسیم کرختی کجا
خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشته گردیم موجب ادای حقوق سرکار که برگردن است
خواهد شد و بیم باعث ننگی در قوم و ملک است و منظور بعد از کشته شدن خود در رزم برادر و بر
فرار هیچ میدهند و نیزه فوج ایشان حکیم و تجربه کار دانستندست بقتل میداند که مرگ بی اجل
نیست اگر زنده خواهیم ماند بجز غلبه غالب آمده و بر ملک دولت او متصرف شده حکمرانی خواهیم
کرد و اگر کشته شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و در صورت حین و گریز در میان قوم و مجتهدان خود
از بجا تا بولایت نداشت و در مساری خواهیم برداشت و معزول شده در مواخذه سرکار
خواهیم افتاد و مجتهدان سپاه هند و افسران آنها که در جنگ بمقابله حریف اول تصور مرگ کشته شدند
خود کرده و بجوایس گردیده سر کشته تدبیر جنگانیدن سپاه را از دست میدهند و در اندک
عمر و غلبه حریف موت خود را متیقن دانسته پیشتر از سپاه فرار را بر فرار بسیار میکنند و فوج هم

تبعیت هسرن خود ناکزیر راه کریمی بیایند و بمقام از حال آرستی فوج نواب قاسم علی خان
بمناسبت مقام مرقوم میگردد یعنی هرگاه نواب مذکور بجای میر محمد جعفر خان خسر خود رئیس
بنگاله و بهار شد بود و باش خود از مرشد آباد ترک نموده در مقام مونگیر بمقامت زیر
و در انجا کرکین خان نامی ارمنی را جزل فوج خود ساخته سپاه توپخانه را خوب آراسته کرد
گویند که فوج او نیز مثل فوج انگریزی در قواعد و تفنگ زنی و توپ اندازی و هم از وروی
ساز و براق خوب تیار شده بود نواب قاسم علی خان مذکور با عوامی کرکین خان مذکور چنان
تصور کرد که اکنون فوج بابا فوج انگریزی برابر و پله به پله است بلکه در کثرت از اندک هم
و پندار با ایلیان سرکار انگریزی در امر سهل نزاع و پرخاش کرد حال آنکه سرکار موصوف
بود و بنسایت ایلیان آن سرکار این چنین بایست که از ایافته بود با جمله چون بمقدار طول کشید
و اراده جنگ مصمم نمود شمس الدوله لارڈ و شترت کورند جزل آتشبار که دوست قاسم علی خان
بجست اتفاق از کلمه برای ملاحظه کوشی تجارت کپی در شهر پشته رفته و بعد مساوت از انجا
در مونگیر برای ملاقات نواب مذکور تشریف برد و خان مذکور بعد تقدیم لوازم ضیافت کرد و این
تکالیف قواعد فوج خود را مگور موصوف نمود و گورنر بعد دیدن تمامی افواج و توپخانه او
بمشاهده قواعد و چابکدستی مردم توپخانه در شک زنی و هدف افکنی بسیار تعریف کرد
وافی انصیر قاسم علی خان را از نمودن سپاه خود دریافت کرد و بمناسبت دوستانه نواب
مذکور رضیعت کرد و گفت نواب صاحب فوج شما بهمه وجهه خوشتر است و تیار است این
سپاه بر دیگر رئیسان هندوستان که بهمنهج ستم غالب میتوان شد گویا عماد این فوج زنها
مقابله با فوج انگریزی نباید کرد که هرگز با آن عهده برانخواستند و اکنون شوکت اعتبار
ریاست شما نسبت دیگر سرداران هندوستان باندست میباشد و اگر از جنگ کردن با انگریزان
آزاد باد و بنیاد مردم بر قدر که خواسته باشید در مباحثه و محبت بکنید با فوج مقابل نمایند
قاسم علی خان که در شاه غرور و پندار با عوامی ارمنی مذکور از بس در پیش بود نصیحت را

را که محض از راه دوستی او را کرده بود نشود که بازگی شروع جنگ کرده و از فوج انگریزها
در چند جا شکست فاحش خورده گریزان در صوبه او ده رفت و از زیادهای شجاع الدوله استمداد
نمود و در اینجا هم پناه نیافته و پید عای خود ز سریده در حالت اضطراب بطرف بلاد مغربی فرار
کرده رفت و بهاینجانی نام و نشان برد و کرکین خان سپه سالار فوج او در حین جنگ از دست
سپاه خود در راج محل مشغول گردید باز تجال ملک پنجاب رجوع نموده میشود زبانی اکثر ثقات
در یافت شد که کل فوج مہاراجہ رنجیت سنگھ سوای اخو اجمی که در ملتان و پشاور و کاشمیر و غیره
مستقر بود قریب به شاد و پنجهزار سوار و پیاده جوار در لاہور موجود بماند و آمدنی ملک او
قریب دو نیم کروڑ روپیہ بود و آنچه در سال از دادن بپاد و دیگر مصارف پس انداز میشد
داخل خزانه میساخت درین جنگها که سکھان با فوج انگریزی می نمودند و در فتنه پیاده های فوج
خالصه بودند و سواران آنها در جنگ مقابلہ نکردند و مردم تماشا بین که بعد از جنگ
اول یازدهم برای دیدن مقتولان طرفین در صفت جنگ رفته بودند میگویند که مقتولان سپاه
انگریزی در سنگا کھا دفن کرده بودند و لاشهای سکھان در یک جا قریب شصت کس را شمار کرد
بودند و سوای آن در جاہای متفرقه که افتاده بودند شمار کردند نتوانستند و همچنین سه جنگ دیگر
شمار مقتولان ایشان را قیاس باید کرد در بیان شروع ریاست مہاراجہ رنجیت سنگھ در بزرگ
از ثقات سکنہ دہلی شنیده شد کہ در عهد میر منو کہ از طرف محمد شاہ پادشاہ دہلی بصوبہ اری می بود
امور بود و در حقیقت بدین یکی چرسا سنگھ دومی لہنا سنگھ و سومی مہاسنگھ و این
بر سر برادر از رسیدن خود بی بی نام و نشان در یک موضع از مواضع لاہور شرکت پیشی دار
بوده و انگریزی آن بشمول دیگر شرکا و سرکار صوبہ دہلی مذکور میگردد چرسا سنگھ کہ برادر کلان آن
بر سر برادر و برادر چالاک و مہوشیار بود و جرات کرده از سرکار بقصد آن موضع مشترک بنام خود
نموده خراج آنرا در محل سرکاری ساخت و ثابت سه چار سال سبب زد کردن قرار و قوی
و این ده خوب متع شد و فی الحقیقت قاری فی و راه و رسم با متعید یازدهم قریب بیستم رسائی از راه بلن جوگی

دوسه ده دیگر کجایی را اجاره گرفت و بخوبی بند و بست آن نمود و فائده مستعد به برداشتن
 و بعد از آن قلیل قبولیت یک علفه را که جمعیت یک لک و پیه بود نوشت و زود از غنیمت
 و کند تعلقداری تحصیل ملک کا حقه واقف کشته از تعلقه داران مجبور و نامی شد آخر کار
 بقدر پنج شش لک و پیه را مالک را سرکار شده پرویزه خود را درست کرد و صد و صد پیاو
 و چهل بچاه سوار را نوکر خود داشته مثل زبیداران کلان سپهر میکرد و اما اینکه میر منو صوبدار
 لاهور رضا کرد و چند روز وجه بیوه او انتظام صوبه لاهور کرده آمدنی ملک را مثل شوهر خود
 بر سال در سرکار پادشاهی ارسال می ساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت باحمد شاه رسید
 و سلطنت و ملی سبب فتنه پروازی غازی الدین خان وزیر ابتر و ضعیف ترکشت و علی کوب
 سپهر پادشاه از پدر ناخوش شد و قصد شخیر ملا و شرقیه بطرف بهار رفت و در اینجا چند ماه
 در جنگ میرن سپهر جعفر علیخان صوبدار بکاله و بهار مشغول ماند لغرض نصیب فتور و بی انتظامی
 سلطنت صوبداران و عالمان آمدنی ملک را در سرکار پادشاهی نفرستاده بلا خوف و خطر
 بنصرف خود می در آوردند چنانچه چرسا سنکه و هر دو برادرش که با خود متفق و شریک
 و تعلقداری بودند تا چند سال بغاوت و ورزیده یک حبه نه بزوجه میر منو که بنام صوبدار
 لاهور بود دادند و نه در سرکار پادشاهی فرستادند بدین سبب صاحب زر و فوج گردید
 و هرگاه وزیر مذکور بنجد و فریب احمد شاه پادشاه را قتل کجایی و علی کوب سپهر پادشاه
 شده در و ملی آمد و سرداران مغلیه مدار لهما م سلطنت او را بخشیدند از آنجف خان که بخشی
 و مدار لهما م سرکار پادشاهی شد کل عالمان و زبیداران دور و نزدیک برای فرستادن
 خراج ملک تاکید و تهدید نوشت و بعضی استبیه و ستمیصال کرد و برخی را در و اسلطنه ملی
 طلب نمود چنانچه در میان ایام چرسا سنکه و هر دو برادرش شمول دیگر زبیداران و مالک را
 لاهور در و ملی حاضر شدند و مرزا نجف خان زرکشیر از آمدنی ملک که در تصرف ایشان بود
 بابت منین باضیه از ایشان طلب ساخت و با وجود و دخل کردن زر بسیار در سرکار پادشاه

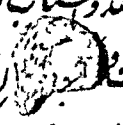
سرکار پادشاهی ایشان از محاسبه بجات نشد این بر سره برادر از خوف سیاست مغلیه نهایت
ترسان و لرزان میامد تا اینکه بخدمت شرف الدوله که یکی از سرداران توراتی و دوست
بخشی المملک مرزا بخت خان بود تعارفی پیدا نمودند و چند ماه در خدمت سردار مذکور
آمد و رفت کرده و او را مرزی خود ساختند شرف الدوله که از بس جوانمرد و بامروت بود
بر حال تباه این بر سره برادر که غریب الوطن و بانواع مصحوب مبتلا بودند ترحم نموده در
خدمت نواب بخت خان پارش کرد و مرزا بخت خان که ممنون احسان شرف الدوله
بود چنانچه شمه ازین حال عنقریب مرقوم خواهد شد بپایان طرستان از محاسبه این بر سره برادر
در گذشته بلکه خلعت بجای علاقه که سابقا نزد ایشان بود داده باعث و حرست
رضعت لایبور ساخت و این بر سره برادر در وطن خود رسیده در رد و تحصیل علمات
خود که سیر حاصل بود بر سر مشغول گردیدند و بساعت بخت در زمان فلیل از آمدنی ملک
چنان بول بهم رسانیدند که صاحب هزار و دویست سوار و پیاده گردیدند و تاحیات بخت خان
بار سال خراج و دیگر سبب پیش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا اینکه
بعد فوت مرزا بخت خان که مرد داشتند و صاحب تدبیر و شجاع بود و فتور عظیم در دلی داد
و کل سرداران مغلیه از اقربا و رفقای خان مرحوم سبب تا اتفاقی در قتال و جدال از دست
یکدیگر گشته شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و هبیت شان محال تر و کشتی
نداشت میدان خالی شد و لای العزمی و صاحب شوکتی در سرکار پادشاهی نماند
علام قادر خان سپر ضابطه خان خلف بخت خان افغان که از مدت در کمین نشسته جو یک
قابو و وقت بود در چنین چنین نسبت فرین کمر برنگرامی بسته تاگاه از کمین کاه بر جست
با فوج و سبیل در شاهجهان آباد رسید در شهر و قلعه بند و بست خود کرد و قلعه را با جارب
خارت بروفت و با پادشاه و شهزادگان کساختی و بی ادبی آخیمان کرد که عرب سلطنت
اکمل نماند و بنا به جاری و بدر کرداری افغانه رونق خاندان میوریه بعد از خرابیها که از دست

وزیر سابق اندک شده فی الجمله از سعی و کوشش مرزا بخت خان بهادر و دیگر سرداران مغلیه تبریزی
او آغاز شده بود باز دریم و بریم کشت و کسی را توجه و التفات بجال عالان و زمینداران و در دست
نماز لهذا مالکزاران سرکار پادشاهی را خصوصاً که از پامی تخت و در بودند باز زنان در و غافلند
و هر یکی بر خرج ملک متصرف شده امیری صاحب فوجی شده و بهمان ایام چراسانکه و برادرش
خود را بختاب راجگی مشهور گردانیده سپاه را پیش از پیش نوکر داشته و به نسبت دیگر سکبان
لاهور صاحب نام و نشان شدند و بعد فوت چراسانکه و لهناسنکه که لاولد بود و زیارت
کلج مهابانکه برادر سومی رسید و مهابانکه سه پسر داشت یکی رنجیت سنگه و دو دیگر و چونکه رنجیت
اکبر اولاد مهابانکه و صاحب اقبال بود بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و برادر و عموی خود
چراسانکه و لهناسنکه رئیس بالاستقلال شد و چون نیز اقبال و طالع او در ترقی و اوج بود
ریاست موروثی ترقی کرده و از هر طرف میدان با خالی یافته فوج معتد به از سوار و پیاده
سکبان بمقوم خود ملازم داشت و بداد و دهبش فراوان و سعی و کوشش نمایان رفته رفته بر
تمامی ملک پنجاب بلایع و مزاحم متصرف گشت و بعد از تسلط و انتظام در ملک پنجاب و فراهم
نمودن خزانه بسیار و نگهداشت فوجی جبار و آرسنگی نوچانه آشبار طاقت و زور ملک گیری
بهم رسانید و در مدت قلیل صوبه ملتان پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوبستانی را از افغانان
شمشیر گرفته بران قابض و متصرف گشت و خطاب و از راجگی بهار راجگی شمشیر کرد و دیگر در آخر پادشاهی
می گویند در بیان شمه از حال شرف الدوله درانی که ذکرش بالا
گذشته چون ذکر این سردار باوقار بالا گذشته بود ذکر بعضی از حال ایشان در مقام مناسب
باید است که نام شرف الدوله قاسم جان باجیسم است و متوطن خاص بخارا و فیکه علی کوهر
در عهد شهزادگی و ولی عهدی از احمد شاه پادشاه پدر عالیقدر خود ناخوش شده بطرف بلاد
شرقیه توجه نمود و بقصد شمشیر صوبه بهار و شهر پشته سعی و کوشش میفرموده در پنجگام نواب خاندان
حاکم پورنیه نواسه مهابانکه بکلی هم با فوج خود برای امداد بهر کاب شهزاده موصوف بود و بطرف

و بطرف دیگر صادق علیخان عرف میرن سپهر میر جنفر علی خان ناظم بکالہ مع فوج انگریزی در
مقابل لشکر شہزادہ با سپاہ اسنوہ و توپخانہ ذاتی خود افتادہ میخواست کہ شہزادہ و رازشخیر صوبہ
کہ در عمل او بود بجایت فوج انگریزی و خود باز دارد و دوسہ جنگ ہم فیابین واقع گردید و تا آنوقت
غالب از مغلوب متمیز نمیشد و رہبان ایام مرزا قاسم جان سردار مذکور با جمعیت پانصد سوار
ہمقوم خود بقصد رفاقت شہزادہ از لاہور آمدہ قریب بمسکرت شہزادہ رسید و درین وقت لشکر
شہزادہ قریب پٹنہ مقابل فوج حریف افتادہ بود کوسید احمد شاہ پادشاہ دہلی بہ لارڈ کلکو
گورنر کلکتہ نوشتہ بود کہ شہزادہ علی کو بہر فرزند مارا کہ ناخوش شدہ بدان طرف فتنہ بہر طریقی
متصور باشد روانہ این صوبہ نماید لہذا فوج انگریزی کہ در مقابل شہزادہ بود قتال با فوج او نکرد
محض پیاس خاطر ناظم بکالہ ہمراہ میرن مذکور بود و میخواست کہ شہزادہ را خواہ باشی خواہ جنگ
ابی آنکہ او را صدمہ و اسبب برسد در قابو آورد و صحیح و سالم با عزت احترام روانہ شاہجہان آباد
بمخبر پادشاہ صریح نماید بنود این امر از قوت فعل نیامدہ بود کہ فلک شعبدہ باز بازی دیگر
بر روی کار آورد کہ شرش عفریب می آید الغرض مرزا قاسم جان بعد رسیدن در آنجا قصد کرد
کہ فردا بلازمست شہزادہ قانز کرد و در خواست ہمکامی و حاضر باشی حضور او کند و بوقت
با ہمراہیان خود مشورہ نمود کہ بوقت ملازمت چہ چیز بند شہزادہ باید گذرانید و ہمین فکر و تیر
بود کہ زبانیا باشندگان آنجا باشند کہ در فلان موضع کہ از اینجا بقاصلمیج بنشش کرده است رسد
چارہ جانوران لشکر میآید یہ است مردم ہمراہی رسد شب آنجا منزل کردہ صبح روانہ
لشکر خود خواہند شد مرزا قاسم جان بمیر دشمنین این حال و قصد سوار ہمراہ عالم جان برآورد
خود کردہ برای انتراع کردہ آوردن رسد فرستاد سواران تورانی برقی آور رسیدہ و مردم
میرن کہ غافل و خواب بودند بپنخون نہدہ تمامی اسباب رسد رافعہ و زنجیر فیل و چارمچار
اشتر و بچاہ رسن و گاو و چہار و پنج سراز مقنولان مخالف ترشیدہ در لشکر خود آورد
علی اصباح قاسم جان بلازمست شہزادہ رسیدہ اخیال و غیرہ اسباب رسد حرفت امع سرما

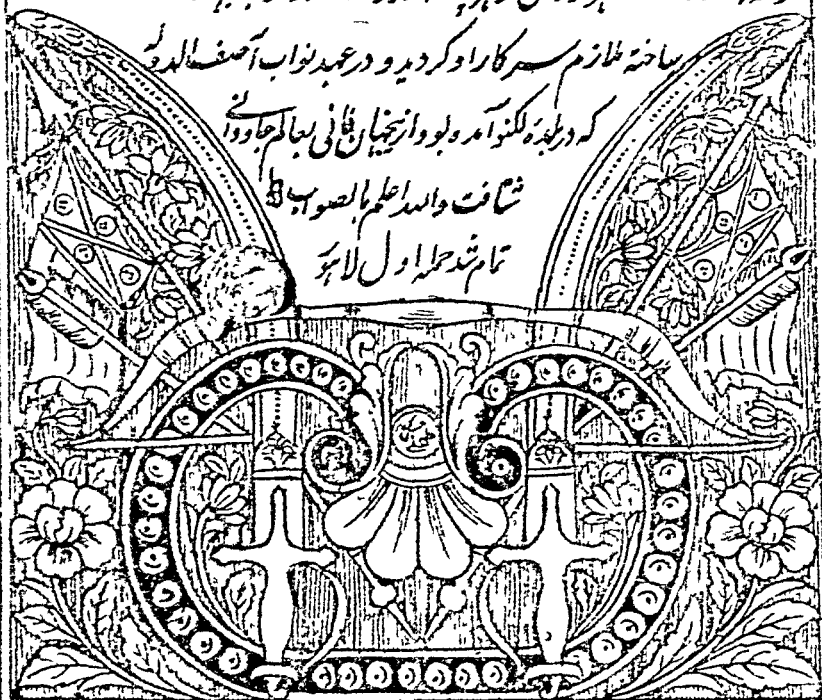
بهند ز کذرا نید شهزاده از چرخ حسن خدست مرزا قاسم جان قبل ازین که ملازم سرکار او شد بهند
بسیار خوش کردید خصوصاً از یافتن شتران بابر برداری و غیره زیرا که سبب نبودن بابر
نیمه خاص حضور بجاوشان و زکاوان باریشند بپرگفت بهان روز شهزاده بکلیدوی این خدمت
نمایان قاسم جان را بعبایت خطاب شرف الدوله و خلعت سرفراز فرمود و بحسب اتفاق از ضیاء
و قدر در شب دوم یا سوم از ورود سردار مذکور در اردوی شهزاده در عین شبح بودی
جانستان بر میرن افتاد و کوبید میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت بر لنگ باز
شده بر حسب معمول افسانه از قصه خوان می شنید و دو خادم بای او را میمالیدند که یکسایه کلاه
آتش برین درخت حسن بستی او افتاده را همی ملک عدم شد و آن بر دو خدمتکار مع فسانه کوه
مبعیت آقای خود نیز راه فنا پیو و در تاب و دریا خیال کسی را از خدمت و چشم او اطلاع نشد و معلوم
بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران برین میشد چون دو خدمتکار در نیمه او رفتند آقای
خدمتکاران سابق را مع قصه کوب برافشش عدم غنوده یافتند دفعه ثور و او میاد و دست را
بر داشته افسران لشکر را خبر کردند بر چند ایشان بنا بر مصلحت حال مردن میرن را مخفی داشتند
و علی الصبح لاش بیجان او را لباس معمولی پوشانیده و بر بروج قیل نشانیده از آنجا بطرف
راج محل ای کهن و دفن روانه ساختند تا فوج حریف شادان و لشکر با برسان نشود و با وجود
این همه تکلف که کردند تا ساعت در لشکر او این خبر شائع شد و رفتی رفته و لشکر شهزاده هم رسید
علی الصبح شرف الدوله این خبر را شنید و بمحض شهزاده حاضر از نیکه شهزاده این خبر آگاه
کرد و عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهزاده پرسید این چه مبارک باد است عرض کرد شب
بر میرن چشمی حضور برق افتاد و او صدق مبارک شد و همین وقت لاش او را بدین تکلف
روان و راج محل ساخته اند کوبید بهند سوخ این واقعه افسران فوج اگر نیمی پیغام صلح و شمشیر
شاهزاده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از تعلیم و تواضع نسبت بشهزاده و تحمل آوردند و جنگ
را سوق نمودند و از آن وقت بپاسداری شهزاده می کوشیدند چنانچه کبیر را شرفی لاش و کلبه

از ترو خود بخود شهزاده فرستاد و غرض ازین همه مراعاتیکه گورنر مذکور نسبت بشهزاده درین وقت
بی سر و سامان و دور از پدر خان مان نهمد بود و ذکر دشمنی بود که عقیق رب سربز شده بار آورده و قتل
این اقبال طولانی است که خلاصه آن اینست که معارف این اقبال خبر رسید که احمد شاه پادشاه از کر
و قریب غاری الدیخان فریز کرده شد و صاحبان انگریز چوب هند عا شهزاده در میان سفر
موضع کشتولی جناب ایشانرا بخت سلطنت هندوستان نشانیده نذر پا گذرانیدند و چند اک و پ
یشکش مخدراز عالیجاه میر قاسم علیخان که او را بعد مغزول صاحب میر جعفر علیخان اناظم
بکاله و غیره ساخته بودند و نمایند و نیز شامزده که در پی سال از آمدنی ملک بکاله و بهار بر
پادشاه جدید مقرر نمود و علی گوهر یعنی شاه عالم پادشاه از اطراف چهار خوش و خرم هند
فرموده در آله بادر و ثقی افزور شد و قریب دو سال در آنجا اقامت فرمود و بهنگام قیام
در آله با دلار و کلیواز گلته آمده نقد و هدایای قیمی و لایث از طرف کمپنی انگریز بهادر بخوبی پادشاه
گذرانید و درخواست دیوانی بر سره صوبه یعنی بکاله و بهار و او رسیه نمود پادشاه موجب عود
که سابق بوقت شریف داشتن در اطراف پشته با افسران فوج انگریزی کرده بودند دیوان
صوبه های مذکور به بنام کمپنی نوشته داد و گویند اگر شاه عالم در آله باد شریف سپید است بفر
علام قادر خان روسیه مبتلا نمیشد که پادشاه موجب رعیت ارکان دولت و هم مقتضای حب
وطن بشاهجهان آباد که بام تخت سلاطین تموریه از آبا و اجداد کرام او بود شریف برود و در
ایام تمامی علما فجات اطراف ملک در خاص شهر هم سوای قلعه مبارک در شرف و عمل جامان
بهتر بود و چون که شرف الدوله مذکور از جنین ملازمست هم کاب پادشاه بوده بهر کاری حدیکه
امور بشهزاده می آورد و عمل جاثان حکومت این قسم که ناگوار طبع اقدس پادشاه بود برای دفع مزاح
شان شرف الدوله را فرمود چنانچه سردار مذکور مع سواران همراهی خود که اکثر از بادران و اقربا
عزیزان او بودند جنگیده عالمان جاثان از اکثر علما فجات و اطراف دلی گزینید و اخراج کرد و بک
راجه بهرت پور بدرافت این حال در ششم شده بعضی سال تورانیان با پنجاه هزار سوار جاثان

سوار شد و این باب درین مهم قسم خورده بود که تا تورانیان را استیصال نکند و نیز میثاق
طعام خوردن برین حرام است و سواران شدند و از لشکر فوج جاثنان هم کم بودند که تورانیان
بقتضای کرم فرشته قلایه غلبت فیه کثیف غالب بر جاثنان را شکست
دادند که نیناب راجه مذکور که مردی جبری و جسیم و زوروار بود از صفوف فوج خود شیراز
را دو اندید و خطاب بشکر تورانیان کرده نعره زد و گفت هر کسی که از شما سردار باشد بمقابل
من بیاید تا فوت و زور او را بیاوریم شد و الدوله بجز دشمنان این کلام هیچ امانند
برق در صاف جولان داد و بمقابل جریب درآمد و گفت منم آنکس که تو او را می طلبی
سردار مذکور را از وجابت ظاهری آن سکی ساز و براق شرف الدوله ثابت شد که در حقیقت
همین کس سردار لشکر تورانیان است پس را با اسب شرف الدوله قریب آورده شمشیری
بر شرف الدوله انداخت شرف الدوله که در فن سپاهگری شهسوار می بود و کمال بود از خانه
زین جدا شده حمله حریف را خالی داد فقط بر چینه دست چپ و که بر قاش زین شمشیر
رسیده مجروح ساخت و بعد خالی دادن حمله حریف افوراد خانه زین آمده و تیغی از او
کشیده چنان بر کتفش زد که تا نکرد و پاره شد و بر زمین افتاد محمد نجیب خان که بر اولادش بود
سر پر خور سردار جاثن را بریده و بر سر نیزه کرده بلند ساخت فوج جاثنان با وجود کثرت
خود را بر نشان نیزه دیده هر اسان کشت و بکشت جمیع نفع و حساب که در لشکر غنیم بود و دست
تورانیان درآمد و هر افسری از ایشان صاحب الوان و خیمه و خرگاه شد شرف الدوله
که مردد انا بود فهمید که تورانیان اکنون صاحب دولت و ثروت شده اند حکم من بجای نخواهد آمد
و برین سبب در فوج همیشه خلل و فوور خواهد ماند بهتر است که یکی از شهرزادگان در لشکر بماند
تا از حکم او احدی احوال سرتابی نباشد پس من را زود بحضور پادشاه رفت بعد که رسانیدن
مذرف عرص کرد که در فوج بودن کدام شهرزاده مناسب پادشاه گفت که ام از شهرزادگان
مالیافت این امر مذکور شرف الدوله عرض کرد که اگر شهرزاده نباشد یکی از مستعدان در کاره را بعهده

بعده بخشگیری سرخراز فرموده مسنین ساو و تاز حکم بخشی هم کسی سرکشی نخواهد کرد پادشاه فرمود
ز من از شما مستندی نزد گیر نیست شمار خلعت بخشگیری سیدیم شرف الدوله اندیشید که اگر من
خلعت بخشگیری میبوشم افسران فوج خواهند گفت که برای همین کار بختور پادشاه رفته و بخت
خود خلعت بخشگیری پوشیده آمده است اولی است که شخصی دیگر را برین خدمت مقرر کنند
همراه خود باید بر شرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که از خدمت وی انجام این
خدمت نخواهند پذیرا که از خبرگیری فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که مرزا بخت خان را
که از خاندان طویل اقدار و از چندی با سید پور شش و پوخت بر در دولت حاضر طلبیده
خلعت این خدمت حجت شود لاف این کار برین شخص است زیرا که شجاعت و شعور بر در دارد
پادشاه این را میپسند کرده فرمود که همین وقت ایشان را بیارند شرف الدوله نزد بخت خان بیاید
رفته گفت که من تا این وقت از خدمتگذاری جناب قاصد خواندم بودم اکنون قابو یافته از پادشاه
خدمت بخشگیری را برای آن صاحب مقرر کنند ام بسم الله بر خبرید و همراه شویم
الفرس پادشاه مرزا بخت خان بهادر را بخشی فوج مقرر کرده روانه لشکر ساخت
شجاعت و بهادری مرزا بخت خان که در شاهجهان آباد کرده بود از بس شجاعت و
استقامتی از بیان است و مرزا موسوی بهین سلب بسیار محبت اخلاص نسبت بشرف الدوله
میداشت و بر قرآن شریف هم کرده بود که اگر مرا یک ثانیه هم میسر خواهد شد نصف آن را تو وضع
شرف الدوله و حسن تو اجم ساخت و با نهار معین الدین حسین خان بهادر
که یکی از امیرگان شرف الدوله اندچان دریافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم جان
بهادر بذات خود از بخارا اول در سمرقند آمده رفیق حاکم آغا شد و در مزاج حاکم خندان
در خلعت بهم رسانید که در اینها هم کل ریاست او کرده مدتی در اندر آغا بخت
گذرانید و چون حاکم سمرقند در شکار کاخی که برای صید رفته بود بیک ناکاه ببرک
مقاجات شکار جیل گردید شرف الدوله بسبب ناموافقیت پسر حاکم که همیشه در

اخراج و استیصال اوجی ماندن در مرقعه مناسب وقت نهشته از میدان بکار
 روانه بطرف هندوستان شد هر آنوقت نزد او قریب میرود هزار شتر هندو سوامی پنا
 و سامان دیگر بود و چون لاهور رسید میر منوچهر را آنجا که خوانند و قدر دان شهراف بود
 بوقت ملاقات با کمال شفقت و عنایت پیش آمده شرف الدوله را رفیع خود ساخت تا اینکه
 واسطه کتخدا می نشان با مصیبه نظر یکب خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود گشت
 و ملک سنده را در جاگیر شرف الدوله داد چنانچه محمد بخش خان و لکسج احمد یکب خان
 که تا آنوقت بر این تاریخ در و بی زنده اند در سنده پیدا شد و سپرد و می نشان قدره السیجیان
 مخاطب اشرف الدوله والد معین الدین حسین خان مذکور شد و شرف الدوله را دو
 برادر بود یکی عالم جان و دیگر عارف جان والد نواب احمد بخش خان مرحوم با علمه
 شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال خوشی و مرفه حالی بسر کرد و چون میر منوچهر
 لاهور فوت شد بسبب برهمنی و درجی امور صوبه لاهور بر خاسته خاطر شد با پانصد
 سوار بقصد رفاقت شهزاده علی کوهر چاکمه مذکور شد در صوبه بهار رفت و ملازمست حال

حکله دوم از تاریخ پنجاب

بسم الله الرحمن الرحيم

تمه تاریخ لاہور کہ در سنه ۱۱۸۰ عیسو مسکلمان گویا از سر قضا و شور
 و سر کار انگریزی برداشته بود و مذقبل ازین نوکر یز خاسه و قاضی بخار
 شدہ بود کہ رانی چندہ والدہ مہاراجہ دلیپ سنگہ والی لاہور را از قلعہ خاص آنجا بسبب
 فساد و ہنگامہ پروازی شیخ امام الدین صوبہ دار معزول کشمیر کہ از یاد فتن خطوط سرائال
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلاح و مشورہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم راجہ کلاب سنگہ را
 در کشمیر دخل ندادہ باعث خوزیزی و مقصدہ عظیم در آنجا شدہ بود و در قلعہ شیخو پور کہ
 بمصلحت منزل از لاہور واقع ست بردند و سردار لال سنگہ را بعد از معزول شدن
 از عہدہ وزارت در مقام اگر مقامیم ساختند و اکنون کہ رانیا صاحبہ را از قلعہ شیخو پور
 بزاخراج کردہ و شہر بنارس برد و اندر سبی او گیر کہ عنقریب می آید بیان میکنند مخفی مباد
 کہ سابق ازین نادت در از بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق را بار
 اتجا از سر بیچارہ لارنس نعلق دشت زیر کہ صاحب موصوف و رانی دشتن عہدہ جلیلیہ
 رز بدشتی در بار مذکور از طرف سرکار انگریزی بعد معزولی سردار لال سنگہ خدمت وزارت
 سرکار مہاراجہ صاحب سابق الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب از امور زیادت
 آنجا کما یعنی اطلاع و اگر بنا بر آن درستی یکی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آریاست را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سنگہ
 دخیل کار بودند با خود متفق و بموجب ساختہ چنان قسمہ اردادہ بود کہ ہر مقدمہ ریاست کہ
 در پیش شود آنہا در آن فکر و غور کردہ بجایمی خود تجویز نمایند اگر تجویز ایشان در رانی صاحب
 موصوف درست می افتاد حکم با جہر آن میفرمود پس آن سرداران بمیزان ارباب
 کونسل آن در بار بودند و خود زریہ نشت قائم مقام کورنر جنرل در موصوفت یکی امور آن

و قسبه اختار خود میداشت و با هر یکی از رؤسا و سرداران آنجا بر حق و ولایت پیش
می آمد بدین سبب بیک از امر او رعایای آنجا از و اطاعت سرکار انگریزی در ریاست لاهور
نار من نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور را عهد رزیدنی آنجا مستغنی شده بولایت
تشریف برده بجای او جناب سترکاری صاحب بیاد مقرر گشت زیرا که این صاحب
در وقت وقوع محاربات فیما بین کجمان و سرکار انگریزی سکر تر خاص لاهور و جنرال
لار دمار و دیگر پیاده بود و نیز از جمیع امورات سرکار لاهور بخوبی واقف و آگاه بود
انفعا و مصالحه فیما بین هر دو سرکار و تحریر عهدنامه و شروط آن صاحب موصوف
سر مجرلارنس مذکور واسطه شده بود و در لحاظ این همه مراتب صاحبان کونسل فکته کار بسیار
موصوف را که داخل کونسل آنجا شد بود بر عهد رزیدنی و وزارت فور بار لاهور مقرر و مامور
فرمودند و این صاحب نیز مثل رزیدنت سابق همه امور آنجا را با کمال هوشیاری و بیداری
حسن انجام و انصراف نمود و لیکن چون بعد از فوت مهاراجه رنجیت سنگه سبب شامت
اعمال نگوییده بکجهان که ادبار و سنگیر ایشان است و قبول آنکه بیت چویره شود و در کار
همان آن گذشت نباید بکار آمد امری عجیب و غریب در لاهور از مردم آنجا سرزد که موجب
برون رانی صاحب از قلعہ شیخ پور و شهر بنارس گردید و تفصیل اینچنان در این مقال است
بعض سرداران بدین مناسبت برای اقامه و اعدام تمامی صاحبان انگریز از حکام و
افسران فوج که در لاهور بودند خانسانان و شاکر دیشیه و حکومت کبر که اهتمام و
تیار می طعام صاحبان در انخانه از ایشان شوق میداد و بطمع دادن نقد و جاکیر را با خود
مشغول ملاحظه چنان قرار دادند که شامه مردم عمده این خانه شرکت در روز یکه تمامی افسران
فوج و حکام انگریزی که در لاهور و در برای خوردن طعام در انخانه قصد کنند بکند و در بیشتر
امروم را اطلاع دهید تا شمار از بهر بلا بل بدین و شما از طعام و شراب ایشان داخل
کنید و بعد از اینکه از تاثیر زهر آن همه جماعت انگریزان کیار کی ر که ای کشتور عدم و فنا

و غذا خوردن آن زمان هر یکی را از شما بخلاف فایده و انعامات و افزوده و جایگزینی دانی نسل
بعد نسل داده برای دوام شمار استغنی خواهیم ساخت شاید پیشگی بعضی قبل از جای آوردن
این خدمت چند هزار روپیه نیز داده باشند تا این گروه بدل مصروف درین کار شود
باید دانست هر جا که صاحبان فوج انگریزی بکثرت میباشند برای تحفیفات و اخراجات سهم
اینکه شب بوقت خوردن طعام همه کجا شده ملاقات یکدیگر و سهم تماشای رقص و سماع
نمایند و نیز در خوردن و خط و سروری بر و از در میان کتک میخانه وسیع ساخته یکی است
و سالان طعام و غیره اشترید از صرف زر همین صاحبان که درین خانه شریک می باشند در
خانه مهیا و موجود میدارند و برای بخشیدن هر گونه طعام انگریزی در آن خانه با و چنان خدمتکار
و غیره عکله و فعله ملازم میباشند و یک کس را برین عکله سردار و حاکم بر کل مکیست و تا ازین
مردم کار و خدمت گرفته مصارف هر روزه را می نویسانده باشد چنانچه همین شخص سردار
را خانسان در این خانه را سکوٹ کبر گویند بوقت معین بعد از شام هر روزه صاحبان
در آنجا رفته بعد تناول طعام شغل مینوشتی می کنند و در بعض اوقات که محفل قصه سرود و آنجا
قرار میابد در آنروز تمامی فوج ملک حکام نیز شریک طعام این خانه میکردند با جمله علمای سکوٹ
که اکثر ذیل قوم و کمینه میباشند با سرداران بطبع زر موافق کشته از راه کورنگی مسافرت
از قبیح مستعد و آماده شدند و ز را از آنها گرفته حسب عهده و خدمت خود بخت کرده
گرفته گویند در جنگی این قسم بر حسب عقیده هر یک نوشتن سرداران قرار نامه
را برای دادن انعام و جایگزینی این خدمت یکد و بخت بگذشت و بعد درستی
بمه امور حسب خواه طرفین و طمیان خاطر فریقین عزم بالخرم و اراده مصمم آن همه
کوته اندیشان بر آن شتر آید فیه هر یکی در کسین و جوایبی وقت شست تا اینکه خفقان
صاحب مهمتم سکوٹ کهر خانسان آنخانه حکم داد که فردا بتقریب قصه سرود محفلی در
خانه مذکور منعقد خواهد شد و تمامی صاحبان فوج و جاگهان ملابور در آن خانه مجتمع خواهند

باید که برای بقیه و سبقتا صاحبان فلان فلان قسم طعام و اقسام حلویات الباق
شراب حسب معمول تیار باید گناید خانسانان بجز دیافلتن اینچکم باد بکر خواجہ ناشان
تولیش حسب اطلاع این امر در سانسیدن این مژده بجا آمد یعنی از سرداران که شریک
درین راز و شورا بودند مخفی بوقت شب رفت و خواست که زهر را برای داخل کردن
در طعام مسکوٹ کبر از ایشان بگیرد و هم زهر را که خاص سگ ذن خودش بعل آوردی این
وعدہ کرده بود و بدستماند که ناگهان شخصی از شاگرد پیشه کی از صاحبان فوج با وجود
شریک نبودن در آن صلاح و مشورہ از تمامی حالات آن آگاه بود پیش آقای خود
همان ساعت رفته ازان حال آگاه کرد و نیز ظاہر ساخت که فلان فلان کس از خانسانان
و غیرہ در خانہ فلان سردار برای اطلاع دہی از روز ضیافت صاحبان که حکم بطیار
طعام آن روز یافته اند در بوقت رفتہ اند و فرمودی آن که مجمع کل صاحبان در مسکوٹ
خواہد شد زہر در طعام شان داخل خواهند کرد بندہ بدریافت اینحال بپاس نک
حضور ازین ماجرا خبر کرد اگر بر صداقت کلام من اعتماد نشود همین وقت مردم سوار
فرستادہ بستمہ کاغذات و صندوقہ ارمع علمہ مسکوٹ کہ در خانہ آن سردار مجتمع اند گرفتار
کرده طلب فرمایند تا از مضمون نوشتہ ہا ایشان اینحال بخوبی منکشف کرد و آن صاحب
مع لازم مذکور خود بیکان سرکاری صاحب رزیدنت دربار لاہور رفته ازین حال اطلاع
نمود صاحب موصوف بفرستادن این ماجرا بکافی در و بر طہ حیرت فرست
و باز خود آمدہ زود مردم معتبر را برای گرفتار کردہ آوردن این ہمہ مردم و ضبطی سباب
خانہ سردار مذکور فرمان داد کونید و دوسہ ہنرہ سپاہیان گورہ ولایتی بسزکہ دکی یک پتان
در آنجا رفته اول آن مکان را محاصرہ نمودند من بعد بیکان بیکان را کتف بستہ مع کاغذات
کہ در آنجا یافتہ بحضور رزیدنت حاضر آوردند و سیکونید از روی بعضی کاغذات کہ
ہمانم نوشتہ بودند حال سازش و اتفاق عمایہ ضیافت خانہ مذکورہ بمرداران کہ

با سرواران سکه و مستعد و آماده شدن آنها بران کار رزق شصت صاف و صحیح معلوم کردید
نیز از صندوقه اقرارنامه های نوشته ایشان برست آمدند و بعضی از ان مردم بخوف رجاء
اقرار شرکت خود در ان کار نمودند و حال شمول یکدیگر را اظهار ساختند گویند روزی که جرم
شاکر و پیشه سکوشت کبر و بعضی سرواران سکه نزد صاحب رزق رشت بشت رسید صباح
آن روز یکشنبه بود و در آن روز عیسوی نهمه یان هیچک کار از امور دنیوی نمیکند
و اکثر اوقات و عبادت مشغول میباشد که صاحب رزق رشت سبب استیلا غیظ و غضب
حکم کرد که آنهمه مجرمان را برابر ستاده کرده از حلق بکشند و قتل نمایند چند بعضی از صاحبان
رزق رشت را که بعد از قتل کردن این گروه را که روز عبادت مامردمست موقوف
بر فردا دارند صاحب رزق رشت جواب داد مجرمان را خصوصاً همچنین جرم سنگین که سبب بجا
حکام و دیگر مفهوم ایشان بوجه از راه کرده و فریب شده باشند بهتر است سیاست رسانیدن
عین عبادت و حکم خداست و بهم موافق قول حکما بیت سنگ در دست و مار بر سر
ست رانی بود و فوس و درنگ به الغرض همان روز یکشنبه آن همه را رس در کلو
بسته از حلق بکشیدند تا موجب عبرت و خوف دیگران شود گویند بمجلسه آن اهل سیدگان
شخصی باشد که کشیده بود چون نوبت قتل او رسید عرض کرد اگر جرم من معاف گردد
و دیگران را نام کسانی را که درین امر شریک بودند نشان دهم صاحب رزق رشت مصلحتی
و در معاف فرموده از این سخن بربانید او نام دیگر کسان را از سرواران لا بهور از غلبه
مام رانی چند را نیز گرفت و گفت رانیه صاحبه قریب دو لک روپیه را بشاکر و پیشه سکوشت
بشرط تقدیم این خدمت دادن قبول کرده بودند چنانچه چند هزار روپیه هم از سر کار
ایشان بمردم مذکور رسید که عین بخشش هیچک خط و نوشته رانیه صاحبه در مقدمه یافته
لذا صاحب رزق رشت خواست که رانیه صاحبه را از قلعه شیخ پور بدر بار لا بهور طلبید
اسکشاف این امر نماید بنابراین خط طلب بنام رانی صاحب فرستادند و چون او بموجب طلب

روانه لاهور کردید در اتنای راه مقامی رسید که یک راه از آن بطرف فیروز پور میرفت
و راه دیگر بجانب لاهور چند کپی سپاهی سرگردی کی از خسران فوج انگریزی در جنگ
رسید و رانی صاحب را بطرف قلعه فیروز پور برد و بعد از غلام چند روز در آنجا اقامت کرد
لدیهانه آوردن من بعد حکم رسید که رانی صاحب را از ملک پنجاب خارج کرده و عمل
سرکار انگریزی بمقام یارین که جای نیرته کلان نبودست برده و ششم سارند چنانچه رهنما
طوعاً و کرها در شهر مذکور رفته تا بحر حال که اوایل ماه اکتوبر ۱۸۴۸ عیسوی مطابق سراج
ذیقعد ۱۲۴۸ هجری بود در آنجا زنده و صحیح و سالم ششم می دارند و در میان ایام
خبر فوت شدن ایشان که شایع شده بود غلط محض است هرگاه رانی صاحب در فروردین
و یا در لدیهانه متحقق شد که مرا از عمل لاهور و ملک پنجاب خارج کرده و در عمل سرکار انگریز
بهندوستان خواهند بود در خواست نمودند که در نقد و جوابات و غیره حساب
من قریب دوازده ملک و پیم در قلعه شیخ پورست اینهمه را طلبیده و حواله ام نماید چنانچه
و جواب و غیره اثباته ذاتی رانی صاحب را از قلعه مذکور طلبیده و تفویض نشان نمود و چون
با اینهمه احوال و انتقال و اجناس و اموال خود در حفاظت فوج سرکاری بمقام بنابر
رسیدند اما لیان سرکار انگریزی بودن این همه نقد و جنس بسیار نزد رضا صاحب
نداشتند بعد تخمین قیمت هر یک رقم جواب را از جوهریان بنارس مع زر نقد بطریق
در خزانه سرکاری بکشد ششصدین خیال اندیشه که **سبب** داشتن قدرت بر ضرر
نزد جواب باز مصدر رفته و فساد شوند و مشهورست که رانی صاحب بوقت سوار کردن ایشان
را بقصد بدون در بنارس بفراتر ترک وطن بالوف و مفارقت فرزندار حمید یعنی چهارچ
دلیپ سنگه سیار کریم و زاری و قلق و بیقراری نموده از بس تاسف و حسرت برد و دست
خود را چنان بزور بکمر بر زمین زدند که دستهای شان متورم و مخرج گردیدند و سردار
لال سنگه وزیر معزول در اگره با جمعیت صد و صد کس از خدم و حشم و سوار و پیاده داشت

ذاتی خود میمست چوکی و پیره سرکاری نیم بر بکان او می باشد و برگاه برای کتتاب
هوادیا برای ملاقات صاحبان آنجا سوار می شود چند تا سواران سرکاری برای حفاظت
همراه میروند و سردار رنجور سنگه و سردار دیاناته و دیگر سرداران بهشتابه شمول و
شریک بودن آنها در مفسده و فتنه پرداز می عمل میگوشت که نیز نظر بند گردیدند و بحضور
مহারاجه صاحب رخنه میایند و بعد از این معامله که مذکور شد اکنون اعتماد و حکام و فهران
افج انگریزی برچیک از سرداران و سپاه در بار لاهور باقی مانده چوکی و پیره سپاهیان
گوره ولایتی در محل دیوانخانه خاص و عام مهاراجه صاحب میماند و این سرداران
که از راه نادانی و حق این چنین فکر برای صاحبان کرده بودند محض عیب و بلا بود
بود چه عرض ایشان ازین تدبیر همین خواهد بود که عمل انگریزی از لاهور برخیزد و ما را
اختیار کلی مثل سابق حاصل گردد و این امر بوقوع تدبیر ایشان نیز تصور نبوده از نبود
شخصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد بلکه هزارا مردم از متعلقان ایشان
در قصاص صاحبان کشته میشدند و عجب نبود که در آن صورت در لاهور قتل عام
میشد و فتنه عظیم بر میخواست فقط در عرصه خون دو صاحبان که در میان کشته شده بودند
چه قیامت در انجا برپا شد شهر و قلعه پر از گلوله های بم سوخته و دیران گردیدند و اهل قلعه
مقتول و یا سبک شدند در میان سبب نزاع و جنگ گردن افراج
انگریزی با دیوانه ها و کوراج صورت و اربابان سپه سالار سنگه
بر آنکه سالار سنگه نامی پیر دیوان مولراج از عهد مهاراجه رنجیت سنگه بصوبه اری
فغان منصوب و مامور بود و سالار سالار مالک زاری بصوبه فغان را مقام و کمال
در سر کار لاهور میرسانید و فارغ غلطی میبایستی سال تمام از اهلکاران سرکاری گرفته
پیش خود میداشت و هم ملک از حسن تردد و انتظام او آباد و سرسبز و رعایا از عدل
و انصاف او خوش و خوشنود بود و خود نیز در همه امور تابع و فرمان بردار بود و چون

یماند برین سبب اهلایان سرکار بر حال او مهربان بودند و بعد فوت او صوبه بنگال مولانا
سیرش که خیل در امور ریاست پدر خود بود و عهده دیوانی آنجا تعلق بدو داشت تقریر
یافت و او هم مثل پدر خود در ارسال خراج توقف نمی نمود و درام در انتظام ملک مصروف
بود و بجزیم و پوستیاری از آشوب و فتنه و فساد سرداران لاهور محفوظ میماند و معلوم
بنگالانست که همین سرداران و سپاه ملک پنجاب بعد از مهاراجه رنجیت سنگه سیک
سرداران باتنام و نشان قوم خود را قتل و سبا خاندانها را تباہ و برباد کردند و اندر
باقیمانده کان ایشان گو بافضل قدرت و طاقت آن نزارند که خود کسی را قتل و غارت
کنند مگر تا بهم بفریب حیل و حیله و حیاهان بربادی بکشد که میباشند چنانچه سرداران دربار لاهور که
در امور ریاست و بهم در مزاج رزیدنت آنجانی ابله مدخلتی داشتند در پی تخریب
مولراج افتاده خوبستند که او را بهانه گرفتن محاسبه بدربار لاهور طلبیده قید و لیل
و خوار سازند لهذا او را با جازت رزیدنت از بنگالان در لاهور طلبیده مولراج حال
مانی ضمیر ایشان دریافته در رفتن لاهور تامل نمود و چون انکاران در طلب و طرد
و مبالغه نمودند او گفته فرستاد که من بدون فتنه داری صاحب رزیدنت در لاهور حاضر
شدن نمیتوانم اگر صاحب مدوح مرا بعد از طلب فرماید بالراس و بعین حاضر شد
و حساب را فهمانیده زر فتنه خود را که خواهد برآید او را خواهم ساخت چنانچه در خواست
بخصوص رزیدنت منظور کردید و در صاحب را از مگر نیزی در بنگال فرستاد
مولراج را در لاهور طلب فرمود و دیوان مذکور بمهره فرمان برآید چنانچه حاضر شده
محاسبه را از ابتدا می صوبه داری خود لغایت حال باطل و فتنه نمائید و آنچه از قبیل و
کثیر فتنه و برآمد بود و بهانجا و اساس فتنه نامه و فارغ خطی مهربی انکاران حاصل نمود
و بعد از خصیت شدن از رزیدنت تها و در مهاراجه و سیک سنگه و غیره کار پردازان
آنجا بنگالان معاونت کرد و چون سسر دار این لاهور را نیاندن دیوان مذکور از

از طلب خودشان بدون دهمه داری صاحب رزیدنت ناکوار کردید ایندو خواسته که او را
باز بکدام حلیه در لاهور طلبید ششمه و منحصبه اندازنم چنانکه بعد از صلاح و شوره او را تا طلب
و شتمند تا آید حساب ایام صوبه داری در خود ساقول شک را از عهد چهارچوب خست که نیست
روز و فاش بپنجا نذاود جواب نوشت پدرم ساقول شک حساب بر سال مع زرا لکتر
در سر کار بنفرتا و رسیدن آن گرفته نزد خود موجود و مسدود است چنانچه بقول آنرا ارسال
میدارم و اگر با اینهمه شمار در حساب پدرم شک و شستی باشد آنرا از دفتر سرکاری دریا
نمائید و علامه فمیدین حساب پدرم از من نمی باید حساب و وقت صوبه داری اش نغوی
بخودش داشت نه از من بیکس اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد و ابکاران در بار
لاهور انجینس بخرید از اصل برتر و و سرکشی او ننوده از صاحب رزیدنت اجازت عزل
او از صوبه داری ملتان و تقرر دیگری بجای او خواهند و حسب اجازت صاحب
فرمان معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری ملتان نوشته سردار که همان بنکه را چگون
انجا مقرر کردند و او را همراه دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه ملتان ساختند
تا صاحبان موصوفه در ملتان زوجه کلیدهای قلمه و خزانه اتجار از حاکم معزول حاکم
منسوب داندیده و هندو عمل و دخل او در صوبه مذکور بکنانند و چون سردار که با این سنگه
آن بر دو نفر بلکان سیده در خیمهای خود که بیرون قلمه نشیب کرده بودند فرود آمدند
دیوان مولراج از سر این ~~مجلس~~ نیاز پیش آید و رسم احوال پرستی و دعوت چوستان و
رتبه عمل آورد و بعد از دو سه روز افسران مذکور به دیوان مولراج گفته فرستادند که
ما این فرودگاه ما و قلمه جانی قرار دهند تا فرودا و شما جریده در آنجا رفته بعد از ملاقات
با یکدیگر احکام سرکار را بشما تبلیغ نمایم مولراج گفته فرستاد که به حسب ایامی آن صاحبان
فلان مقام را که در دست واقع است برای ملاقات قرار دوام فرود اعلان وقت در آنجا
جانبه خواهم شد باید که شما صاحبان نیز در آنجا قدم رنجه فرمایند انفرض فرود بر وقتین

دیوان مولراج با دوسر و در خود از کسان در مقام مذکور رفته با خبر آن که چند لحظه پیشتر
در آنجا رفته بود ملاقات نموده نشست صاحبان بعد از استفسار خیر و عافیت از طرفین
و ذوق و شوق رسمیه مولراج فرمودند که ما بر دو صاحبان صرف برای همین تیراژه قرار که همان
صوبه در حال حاضر ایام تا فرمان معزولی بشاد داده کلیدهای قفسه و خسترا نه سرکار را از شما
ببردار مذکور و مانده دسیم پس شما را لازمست که بزودی قبل از این حکم نمایند مولراج گفت
کلیدها موجود و حاضرند و مراد آن لب و در آن کسان سنگین هیچ عذر و تاخیر نیست که از
قدیم الایام از سلاطین و حکام پیشین در ضیوبه چنان دستورست که برگاه که نام صندوق در آنجا
از طرف سرکار مقرر شده می آید صوبه از معزول و مضروب بر دو برکاشیج بهار الدین بکر را
لما فی رفته کلید را بصوبه دار جدید تفویض نمایند درین صورت سر و در آن کسان سنگه را باید که
همراه من برگاه مذکور و دمن کلید را بلا تاخیر تفویض و نمایم که ظهور تمنی موجب نیست
طرفین مقصورت صاحبان انگریز که معتقد در کاپا و انجمن سوم نیستند متبسم شد مولراج
گفتند که این چه سخن بیوقوفی و حماقت را پیش صاحبان میگویید برگاه فلان در ویش
رفتن و کلید را در آنجا سپردن چه منی دارد امور ریاست را با درگاه چه حلقه است معلوم
میشود که در وادون کلید عذر و حایه میکنی در حق تو بهترست که کلید را را همین باعث رو برو
ما بر دو صاحبان کسان سنگه حواله نمایی و بدون وادون کلید از آنجا رفتن خواهی یافت
مولراج که مرد متخل و مال اندیش بود کلام خسران از اششید ~~را~~ بگوخته نشد و بلا نیست
جواب بصاحبان داد و گفت من دستور این ملک را بجنور شما صاحبان ظالم هر کردم
نه برای دادن کلید یا حیل نمودم بهر کیفیت بر چه مرضی شما صاحبان خواهد بود بران عمل خاتم
نمودم سر و داران سنگه که همراه او بود مذکرت و کوی صاحبان را شنیده بسیار فروخته و نیم
سده مولراج را ملاست کردند و گفتند که تو سخت بی خیرت هستی این چنین کلام سخت
و درشت انگریزان را شنید هیچ مشکوئی ملک کلام خوشامد و مرامی کنی ازین مذکی که

که داری مردنت بهترست ما را زیاده ازین تحمل کلام ایشان نیست که ترا بوقوف و احمق قرار
دادند صاحبان که بخوبی کلام سرداران را تفهیمیده بودند از مولراج پرسیدند که بمهراسان
شما باشما چه گفتند مولراج خلاصه گفتگوی آنها را با صاحبان فهمانید که مرعاست و سرزنش
کردند که تو چرا با صاحبان که ترا بی وقوفی و حماقت منسوب کردند جواب سخت نمیدی
و برای چه خوشامدشان میکنی صاحبان متوجه سرداران شده گفتند که بجز این نیست که شما را
و تابعان بیتداین تبه بذاریم که در گفتگوی ما صاحبان دخل کنند و زبان بلاف کزین
کشاید خیر آنچه گفتید گفتید آئینده خاموش باشید سرداران که از سکبان وحوش مزاج و
مغلوب انقباض بودند تحمل کلام سخت صاحبان نشده بی آنکه از طرف مولراج ایما و اشارت
شده باشد جواب صاحبان را بششیر و اندیشی بجز دشمنیدن سخن آنها در حق خود ششیر مارا
از نیام کشیده یک صاحب را که موسوم بستراند رسیدن بود بضررهای متواتر از حبس
گشتند و صاحب دیگر را مجروح ساخته قید نمودند و بعد بحسین سفاکی و حرّات بی محل آن
آنجار خواسته و مولراج را بمجراه خود گرفته بقلعه آمدند مگر مولراج بشا پاره حال کشته شدن
صاحبی و مجروح شدن دیگری غرق بحر زد و دوشویش کردیده بخود فحید که این امر بدین
رضا و ایامی من واقع شده ولیکن ایالیان سرکار انگریزی این خوزیری اود نامه اعمال
من نوشته منسوب بن خواهر من میدود و در دعوی این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
بهترین است که در لایحه بنور صاحب رزیدنتش بهادر حاضر شده بحلف و شهود حقیقت حال
را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیارست خواه مرا مجرم قرار داد و بگویند
خون صاحب مقتول کشند و یا دائم بحسب سازند و یا مرا معذور بی قصور نگاشته بگذرانند
زیرا که اگر در بنصورت از سرکار انگریزی باخی و منحرف گشته در ملتان نشینم حفظ جان اهل و عیال
اهل و عیال محال بنظر می آید و مرا چه یار او که ام زور و طاقت که مقابله افواج انگریزی کنم
اود همین فکر و اندیشه بود که آن هر دو سردار که باعث آن خوزیری شده بودند و بهم دیگر

سرداران و فسران افواج او که اکثر سکبان و افغانان بودند فراسم شده و برافانی آسمی
مولراج اطلاع یافته اور گفتند که تو چرا مثل زنان و نامردان از جنگ می ترسی و اینقدر
چرا پس و پیش و منظر اب میکنی اگر توانو از مقابلۀ انگریزان میترسی برو و در کوشۀ قلعه بنشین ما
دائیم و جنگ داند تا که ما زنده ایم و جان درین داریم بتو آسبی نخواهد رسید اول مردن
آخر مردن پس ازین که خود را در دست انگریزان بسپاری و بذلت و خواری از دست
ایشان کشته شوی بهتر است که مردانه و راستدور خود بجنگی اگر در صفت جنگ سیدان
کشته شوی در میان مردان سرخو و کردی و آنچه در تقدیر بود شد اکنون در حق تو صلاح
است که خزانه را یکشاما مردم سپاه هزار از افغان و سکه ملازم داشته و آلات حرب و
پیکار بهم رسانیده با فوج اعدا کنی که برابور بش کنی بکنیم و داد شجاعت و مردانگی بدیم و چون
مولراج اندرون مجلسی رفته و ایحال ابا ما در خود ظاهر کرده درین امر صلاح و مشور
از وی نمود مادرش نیز آنچه سرداران گفته بودند اورا بفهمانید که اگر اکنون در لاهور ترسد
رزیدنت خوابی رفت یا ترابوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یادائیم بحسب خواهند
پس ازین هر دو امر در حق تو اولی است که در قلعه نشسته بر که بر تو یورش کند با او جنگ
و از طرف زر فکر کن برای این مهم نزد من زرا ندخته پدر تو بسیار است و ترا بجز این صلاح
نمی دیگر نیست جان و مال خود را بر عزت و حرمت خود و صدق کن و دست پانچینا
اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان سبک سر نبودی که اشارۀ ^{پانچینا} صاحب انگریز بجهت
کرده باشی این سکبان خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان رو بر تافته و داد و درنگیر
کشته است در برابر مقام پانچینا میسند یا بر پا میکنند و آخر بوال آن خود هم راهش
می پانچینا علامه برین انگاران لاهور که باتو موافق نیستند لک تشنه خون تو اند اکنون
لصد و را بنجرم کو از ذات تو سر بر توده است بتو مسوب کرده چه عداوت و برهباد
حق تو روا نخواهند داشت القرض با در سپر خود را مبتلا بلیه عظیم دید بسیار که است و کلید

و کلیه خزانه پدرش را حواله او نمود و حال طرف دیگر برین بخواهست که صاحب
در بار لایو حال کشته و مجروح شدن دو امر خود در میان شنیده ستراد و برادر با فوج
انگریزی و سپاه رئیس بیا و لیور برای تنبیه و استیصال دیوان مولراج بطرف ملتان
رفت و از آنجا به ایستگاه تاشرغ ماه اکتوبر ۱۸۵۸ عیسوی از طرفین زد و خورد بسیار
شد که ای فوج انگریزی بر ملتان حمله می کرد و زمانی ایشان بر لشکر انگریزی تاخت نمود
و تا آن وقت غالب از مغلوب متمیز نگردد و در تاحال فقط فوج انگریزی را متعاقب با دیوان
مولراج صورت مغزول ملتان بود که درین اثنا سردار شیر سنگه پسر شام سنگه اناری و
ضویرا ریشا و ریزا زهر کارا انگریزی سخراف کشته بر سترایش حمله کرد صاحب مذکور
فلت فوج و عدم سامان جنگ تاب مقاومت حمله او در خود میدید و پناه بقلعه انگ برفت
مخاطب نمود و هرگاه ستراد و رادرا که در مقابل مولراج کرم رزم و بیچار بود و حال بغاوت
چیر سنگه مذکور معلوم شد از راه حرم و احتیاط سردار شیر سنگه پسر چیر سنگه مزبور را که با سپاه
خود همراه صاحب موصوف در مقابل دیوان مولراج بود فرمود که شمار فاصله پنج کرو
از لشکر انگریزی دیره کرده باشد و سبب بغاوت چیر سنگه را از سر کارا انگریزی چنان بیان
می کنند که یکی از عزیزان او بعلت سازش با حمله مسکوت که بر شمول دیگر مجرمان در لایو
مقتول یا محبوس گردیده بود و بعضی گویند سبب آن اخراج رانی چند صاحب ملک
بجانب است و یا این امر بوده باشند با تکیه چون شیر سنگه را معلوم شد که سبب اخراج
پدرم فهران فوج انگریزی را برین احکام و نمانده سبادا که اقلید کنند بدین خوف و
هرس از کسب انگریزی برخاسته مع سپاه همراهی خود در ملتان رفت و شریک دیوان مولراج
گردید و طرزه اینکه مولراج نیز توهم اینکه سبادا شیر سنگه از راه کرد و فریب نزد اینجانب آمده باشد
تا قابو یافته مر قتل کند و بیک رفتار کرده نزد او و در صاحب بر اعتماد پروری نموده در
فوج خود راه نداد و همیشه از وی محتسب و توهم میماند و چون شیر سنگه ازین سوراخه از

در آمد و شد از عثمان برخاسته بطرف رام نگر رفت و برای مدتی در خود سردار چتر سنگه مذکور فوق
را بهم رسانید و قصد مقابله فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسم کرم و بارش بود اهل
سرکار انگریزی فقط بهم عثمان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام به نظر نمی نمودند و لیکن
احمال که چتر سنگه در شاپور و بطرف دیگر شیر سنگه سپرش علم بغاوت بر افراخته مهیا و آماده بر
مقابله سرکار انگریزی شدند و موسم سرانجام قریب رسید نواب کورنر جنرل لارڈ اول بنوری
برای انتظام ممالک مغربی و بنابر رفع بهنگامه و فساد واقعه ملک پنجاب از دارالاماره کلکته
قصد هندوستان نمودند چنانچه در ماه نومبر ۱۸۴۸ عیسوی از دارالاماره مذکور کورسوار
سفینه دخانی متوجه آنطرف شدند و از بنارس بر سیل ڈاک براه کنب کانه پور بهشت فرما
پیشتر کردند و بتاریخ هفدهم نومبر سنه مذکور و زوجه در شهر اگره نزول اجلال فرمود و کمند و
یعنی سپهسالار کل افواج انگریزی احاطه بنگال گشت صاحب بیاد مرع جنرال کلرٹ برک
پنجم برانچی گیری این مهم بتاریخ دهم ماه مذکور در جنل قصبه حضور که قریب بلاهورست کردید
و لشکر کیوش صاحب بیستم و سیم از مقام کچران و الکوچ کرده در قلعه دیدار سنگه مقیم گشت و حسب
مذکور قصد حمله بر غول سپاه سکهان که بر ریستان دریای چناب افتاده بودند و مکر سبب
حکم سپهسالار موصوف که تا آمدن من در آنجا نامل باید کرد توقف نمود و سردار چتر سنگه
یورش بر فوج مسترایبٹ و رائٹ نمود و لیکن سردار مذکور با وجود داشتن بهشت ضرب
توپ و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت نمود کس از سپاه مقتول و دو صد مجروح
کردید و در راجه کلاب سنگه برای ایبٹ صاحب خزانه و نوپا فرستاده شدند و بعض
مقامیان که در لشکر مستر کورٹ لند ملازم بودند برخاسته رفتند و بامولراج پیوسته مکر سبب
و باشندگان ضلوع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند وفاداری نمودند و در جنگ بیستم
و سیم که در عثمان شد افواج انگریزی بر مورچال حریف متصرف گشت و بری سنگه کیدان
کلکته اندازان ملازم مولراج را که در جنگ مجروح بجرافات کاری شده بود در دار کشف

در دارالشفاي انگريزي آورده و نزد آخر جهان زخمها برود گویند مرد و در بری سکه مذکور بیا فونی کل
در از قد جسم بود برای دیدن لاش و بسیار مرد جمع شدند لباس و سلاح او را مرد هم
فوج او برده بود و از او را عریان در بیاستان آوردند و همین کس نزد غاها اکنون حساب
باخته توپهای شکر او را برده بود و الغرض بعد گرفتن مورچال ثنائیان و کرزاندین آنها
را مولراج فوج جدید را ارسته برای مقابله افواج سرکاری آورد و در میان درختان
اندر کجور برای گرفتن پیاده استاده کرد و هرگاه یارش کلواهای توپ و ششک آنها
شد از اجابهم پس پاشند و آن ماسن ایشان هم بدست فوج انگريزي در آمد و فوج مذکور
مورچال جو ماسن گاه حریف را آتش داد و در خیمه گاه خود برگشته آمد و درین جنگ مولراج
بنا خود در میان یک غول سپاه خویش بود بعد شکست فرار کرد و بر توپي مملو توپها
کلان حریف که درین جنگ بدست فوج انگريزي آمده بود مذاين عبارت گفته بود و احیا
فرز فوج محمد لا هوری این توپ را بکام خالصه شریف و در شش بھري تيار کرد و بر شش
از فوج کورثان صاحب کرخچه در قلعه عثمان رفته بود و سپاه آجا خنده میزد و از راه
طعن میخواست که شما برای واثون غریب نزد ما آمده اید مولراج هم متوجه حال ایشان نشد
مذاين سکه و دیگر چیزها بردارد و درین جنگ فرار کرد و در مقام نبود و پشاور رفتند و در جنگ
و در سده سپاه از لشکر او در صاحب که گفته و خسته کرد و در ملازم جدید بود و در از طریق
جنگ خبر داشتند و از لشکر هم المکه فقط و در کوره بوقت گرفتن مورچال کشته شدند
و در فغانی که باز با حریف مقابله کردند و در کور زخمها برداشته و دو توپهای بلین دو
مخرج زخمهای خفیف شدند و بوان مولراج از سپاه و کرخچه بسیار ناراض است آنرا
قلعه آمدن ننید و بسیار کس از نزد او برخاسته رفتند و آن همه توپها که مولراج در جنگ
سابق از فوج اکنون صاحب گرفته برده بود در جنگ باز بدست سپاه انگريزي آمد
و مشهور است که مولراج در عین کرمی این جنگ رخ سپ خود را برای حمله کردن کرده اند و

مدرسش که در آن مقام موجود بود گفتم سپاه او را گرفته مانع آمد و در سار و زاز و از ستر و آواز
بر روزه و تنگ آمد و بصاحبان پیغام فرستاد که قلعه حاضرست سرکار را از اکبر و و چون که چند
شرط کرده بود صاحبان منظور نفرمودند و پانزدهم نویم بر سبزه حال شیرینکه تمام سکهان لاهور
و غیره نوشته بود که شایسته سکهان با خود باستفوق شده و از سرکار انگریزی برگشته در آن
خود را که اگر نریا باشند قتل کنند و برخاسته متصرف و در لشکر من آمده ملحق گردید و خبر کل
صاحب که بالفعل بجای جنرال کوپن منبر کمان فوج شده اند بتایخ بهفدیم نویم بر قلعه
دیدار سکه بر آمده بجانب علی پور که از رام نکر بر فاصله هشت میل واقع است کوچ نمود
و بتایخ شانزدهم ماه مذکور سباب و آلات حرب از فیروز پور در لاهور که انتظار آن بود
رسید همراه سباب مذکور رساله سوم و نیم هند و سکه پانزدهم و شصت و نیم پیش
پایده هند و سانی باد و توپ بیست و چهار پنی و شصت توپ بیخنده پنی و دو توپ آسمانی
و دیگر چند توپ نه شش پنی و دیگر توپهای آسمانی و تخمیناً هشتصد چکمه مجهول کلوله و باد
بسیار زام از حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل بقدر یکصد و شصت و روپیه
ما یانه بود و خرج خوراک یک شتر بیست روپیه و صرف کا و قدری کم از آن و صرف
یک سپاهی روپیه و بتایخ پانزدهم نویم بر کند رنجیت گفت صاحب از لاهور پیشتر رفتند
و شانزدهم آن درای راوی را عبور کرده بر کوٹ کو بند و اس رسیدند و از روی
اخبار صحیح معلوم شد که همراه چتر سکه در پشاور روز دهم پیشتر ششصد سپاهی
برین حساب یازده هزار و چهار صد سپاه شد و متعناً دوپست و همراه جنرال کوپن
که برای مقابله او مامور شده است کل پنجاه هزار فوج از سوار و پیاده است و سی توپ
همراه دارد و صاحب مذکور آنطرف راوی عبور کرده در امین آباد مع فوج خود رسیده
است و حکم نواب کورنر جنرال سبر در چتر سکه اطلاع کرده شد که اگر بصاحبانی که در پشاور
و هزاره و اتمک بلا فوج و آلات حربند از طرف شما ضرر نماید خواهد رسید کلاب سکه

کلاب شکسته پسر شارا که در لاهور بدست ماست قتل نموده خواهد شد و حکم ضبطی است
و خانه های سکنان لاهور که ملازم سرکار بوده بناوت کرده اند از سرکار انگریزی صادر شود
و مردم نشان خبر شکست شیرشکه و جنگ رام نگر که بتاریخ سوم دسمبر حال شده بود و ذکر آن
عقرب می آید شنیده بسیار شکسته خاطر گردیدند و نیز توپهای کلاب قلعه شکن که بنظر آن
در لشکر آرد و در صاحب که مقابل سپاه مولراج است بیستم نوامبر رسیدند و از آمدن
تکیول صاحب در لشکر انگریزی سکنان بسیار مضطرب گردیدند و لال شکسته که با بیست و
توپ و افواج بنوا از طرف مولراج برای مقابله با سپاه انگریزی آمده بود سکنان از خوف
و هراس بوقت شب از لشکرش کرختی رفتند اکنون راه درامی چناب برای آمدن و رفت

افواج انگریزی کشت و کشت کیفیت جنگ رام نگر که بتاریخ سوم دسمبر واقع
شد بموجب رپورت گسترده تحریف بها در مجبور نوآب کور و زخمی
لا رڈ و لهوزی بها در خلاصه رپورت یعنی خبر گسترده تحریف است که بفضلہ تعالی

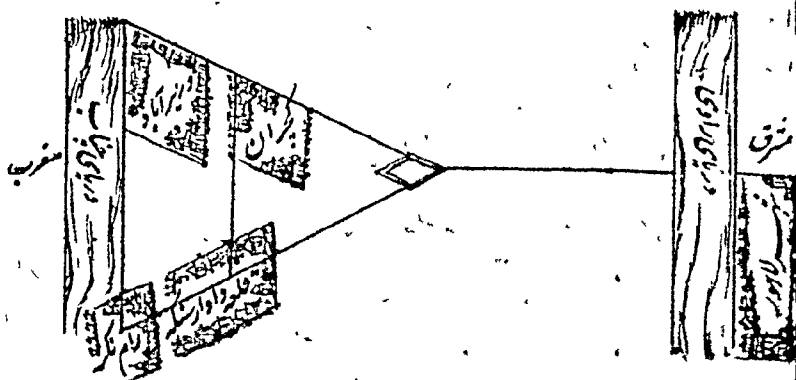
بسی و کوشش افواج انگلیسی راه درامی عبور کردن لشکر ما بدست آمد و بتاریخ
سوم دسمبر حال بر سکنان همراهی شیرشکه و دیگر سرداران که از سرکار بناوت کرده
بتقابلہ ما آمده بودند شکست افتاد و در فوج سکنان سی چهل هزار سوار و بیست و
توپ بود و بر کندی پایاب در زانیا استقام کرده افتاده بودند و آن مقام
رام نگر فاصله دو گرو و من براسے فریب دادن و مشغول کردن اعدا را
بطرف خود در انجا و در مهابسته حکم سر کردن توپها و آدم چون فوج دشمن بدینطرف
مصرف شد بتاریخ سی ام نوامبر از مقام پایاب بیست هزار پیاده و چهار هزار سوار و بیست
ضرب توپ را تسبیح گردگی میجر تکیول آنطرف دیار روانه کردم و در آن مقام با هتاف
لکس صاحب شازده کشتی نیز دستیاب شدند و هرگاه بشنیدیم که فوج مذکور بخوبی
عبور دریا کرد و فوج حریف هم بقدر و وسیل پسر رفت من هم فوج خود را پیشتر روانه کردم

برنج پیاده تاشش نیل سافت ملی کرده و بر جریانی میس با بسته عبور از دریا نمودند
توهارا بدستور برای آن کرم آواز داشتیم تاجرین از عبور افواج انگریزی مانع و مزاحم
نشده بطرف ما میروند تا اینکه بنا بر خنوم و سیر بوقت نواخت دو ساعت بر وجه
کلان حریف برنج میجر جزای انگیکول صاحب کرده و پناز را سرکشانید و چون تا یک ساعت
توهارا زدند و در فوج انگریزی بکشت توپ هم سر نشد ایندا نشان دلیر شده قدم پیش گذاشتند
و چون بر پناز و کلان توپ رسیدند از فوج انگریزی آتشدان توپناز و مذ که بسیار مردم ایشان
کشته شدند و نظام فوج آنها کجاست تکبیر صاحب بنظر ما مذکی مردم و سب حمل از روز
موقوف کرده و بر فردا گذشت مردم فوج عظیم سلاح خان و سبب خود را آتش زده فقط
با دو توپ از اینجا میگذشتند و در رساله سواران از برای تعاقب شان شتافت و شنیدند
مذکر و مانگه سوای فوج خالصه شرکاب ایشان شده بودند و خاصه رفتند از فوج انگریز
چون مردم مقتول و کشته پس شرح کرد و دیدند و از طرف ثانی بسیار مردم بکار آمدند و
فیل سواری شیر سنگه هم دست فوج با افتاد و تهنی عبارت رپورت کماثر نجف صاحب
و مشورت که سکنان در جنگ شکست یافته آنطرف در مایه جلم کر خیمه رفته اکنون دو آب
چناب و جلم نیز در فتنه سرکار انگریزی در آمده و رعایای این دو آب مسبب یافتن این
الطمان از خوشی که اسباب رسد را در لشکر انگریزی می آرند و فوج میجو و مله های بر دایان
مفسدین سکه و غیره را بندهم ساخته بطرف دو آب جلند میر کرده آمد و بهنیم و سیر
کماثر نجف صاحب بعد منظر و منصور شدن در رام کر معاودت نمود و ششم ما و مذ که بسیار
سبب رسد برای لشکر تکبیر صاحب که در تعاقب لشکر شیر سنگه است کشته میماند و مذ که
از دریای چناب فرستاد در آن زمان سده فوج سرکار انگریزی در شتاجا کرم رزم بکار
بود و یکی در شتاجا و هزاره و انک بمقابله سردار چیر سنگه که با جمعیت کثیر از سکنان
و افغانان پنجاب که اکثر صاحبان را در محاصره داشته است دوم در لٹان با دیوان بجال

بادنوان مولراج سوم با شیر سنگه و غالب بنت که قلعه ملتان زد و مفتوح کرد و وزیر که
فوج بنی نیز رسید و شیر سنگه که کمک قلعه سیکر و نیز شکست یافت اکنون پا پاداری از مولراج
غیر قصور و در بوقت راجه مہپال بوری که قریب جالندهرست و سرسبر کشی از سرکار
بر داشته بود از فوج لغشت گار دُن که قطعه کبیری داشت نیزیت یافت از قلعه خود
دست بردار شده خود را حواله بارنس صاحب نمود و راجه امید جنگ که بعد از حمله انہ
کریختہ رفتہ بود نیز گرفتار شد این ہر دو راجہ و یک راجہ دیگر در قیدند و در مدت سپردہ
روز مظلہ با عیان پٹان کوٹ نیز رو کرده شد و فساد کوہستانی نیز موقوف کرد و یک فسر
دشمن سپاہی درین معرکہ از فوج سرکاری زخمی و دو کشتہ شد مذکور بند راجہ
شیر سنگه خلی کہ در لاہور فرستادہ بود در ان پانزدہ جوہ بغاوت نوشتہ است و سوم
مردار سلطان محمد خان میجر لارنس و دو صاحبان دیگر را حوالہ سرور چیز سنگه کرده داد
سردار مذکور برین امر شک تہنیت در لشکر خود سرکنانید و پانصد روپیہ خودش و ہزار روپیہ
اہکاران او بطریق ضیافت بخدست میجر صاحب موصوف فرستادند صاحب مذکور قبول
کرد رعایای پٹان و رازین بدعہدی و بیوفائی کہ از سردار سلطان محمد خان بعمل آمدہ
بر قوم باریک زنی ملامت میکنند و ایست صاحب کہ در مقام بازستشش ہزار مردم
ہمراہ خود میدارد و اہل تاحال از دست بردسکیان محفوظ است و اچیت سنگه کلہان
کبدان کال پیش سکہ ~~بجور~~ لارنس صاحب رفتہ رجوع کرد و جنرل بشیا سنگه نزد
صاحب رفتہ موافق شد و چیز سنگه بار دیگر محاصرہ قلعه انگ کرد و نیز می گویند کہ چیز سنگه
بجور لارنس صاحب نوشتہ است کہ اگر جان بار امان شود و بحضور حاضر شدہ غاشیہ
اطاعت بردوش کشم معلوم نشد کہ از اینجا چه جواب رفت اکثر ضابطہ بر حال سکھان
از حرکات خود بسیار شہیان شدہ اند غالب است کہ باز قصد مقابلہ نکرده سرداران ایشان
در ہر کار اگر نرمی رجوع کنند و استغفامی قصود نمایند افسوس کہ این دم نا عاقبت اندیشی از

از بناوت و سرکشی اعتماد خود را بر باد دادند و کاری نکردند که بید روزی دیوان
مولراج در شیواله دربار کرده بدست سکهان بسیار نمود که ایشان لاف زنیها می کنند
و بوقت جنگ میگزینند و سه سوار را که در جنگ ششم و سیم گر خسته بودند بشیر کرد و یازدهم
و سیم یک حصه فوج بنی در ملتان داخل لشکر و شش صاحب کردید بدین قبیل و دویست و پنجاه
و یک توپخانه و پانصد سوار سهند رساله جیک صاحب و یک توپخانه قلعه کشا و یک ساله
ملازم خاص ملکه و چون که سامان جنگ متواتر تر دایست صاحب میرسد لهذا هنوز بر قلعه
انگ دست سکهان نرسیده و تا آخر دسمبر نیکو رز و مولراج بدست هزار فوج در قلعه
ملتان موجود است و بعضی نوشته اند بنحوا تطبیق این بر دو خبر میتوان شد که از رسیدن
افواج بنی و توپخانهها در آنجا سه حصه فوج او از خوف و هراس نیز خاسته رفته باشد و
اکنون فوج انگریزی حائل است در میان فوج شیرسنگ و ملتان لهذا او بعد مولراج
قلعه ملتان رسیدن نمیتواند و اکثری بیان صاحبان انگریز که در ملک پنجاب بودند در
اگره آمده استقامت ورزیدند و درین سال دریایی همین بسبب قلت بارش بسیار
خشک گردیده مردم در هر کدو مقام پایاب وقت میکنند و آمد و رفت سفائن کلمان تجارت غوره
مسدودست کشتیهایی غله و آلات حرب که از اگره بطرف دیار سخری میرفتند بقت
و دشواری ازین دریا تا بدلی رسیدند و از اینجا آنرا بر شتران و عرابها بار کردند
بر اچکی روانه ساختند و سی ام ماه دسمبر نیکو رز بنحوا ~~سوم~~ سوم ماه دسمبر که با شیرسنگ
شده بود و ذکرش بالا گذشت چکی دیگر نه با وی و نه با شیرسنگ بوقوع آمده و چترسنگ
قلعه انگ را محاصره کرده که توپها نیز بدان ضرر باطل قلعه نبردست بر پشت بانها
بوشیاری قلعه را نا حال از دست غنیم محفوظ داشته آنچنان که باری بر لشکر حریف
از اندرون قلعه میکنند که بدوم فوج چترسنگ میرسد و نواب کور نر جنرل لار و دل هوز
از لد بیانه در سواد ملتان رونق فرما کردند و فوج بنی مع توپخانه با کل دایست

نامیت و دوم ماه مذکور در مثنان رسید و مشهورست که تاقلمه مثنان بدست افواج
انگریزی نخواهد آمد کند رنجیب بهادر تعاقب شیر سنگه نخواهند کرد و بالفعل شیر سنگه در محو جا
قلب است که گذر فوج انگریزی در آنجا بدستواری خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دریای چناب بدین صورت است نقشه راه از لاهور تا دریای چناب

و سر کرنیل لارسن از ولایت بمقام منشی برسیل ذاک و از انجا در بیابان و پور و خسل شده و
مسکرتاب کور زجران بهادر حاضر خواهند کرد و اکنون نظام ملک پنجاب از دست ایشان
خوب خواهد شد و بنا بر پیش و هشتم دسمبر بوقت یازده ساعت روز برآمده چند پیش
اگر زجران حکم جنگ با اهل قلعه بنان شده بجهت آن در غول است پیش میستودوم مندر
چون کسی گوره از پیش ملک مسر کردگی کرنیل فرینکس در غول چپ پیش بیستادوم مندر
چون کسی از پیش مندر هم ملک زیر حکم برگذیر مار که هم صاحب و ششم پیش گوره ملک و پسر
سوم منشی هند وستانی و اژور و صاحب بر پلی که قریب شیش محل است حمله نمود و در آن
حین فوج سکه متوجه سپاه صاحب موسوفت کردید و فوج منشی بر دیگر مقامها و غول
چپ بر مقام ریم تیرت ویشواله حمله آور شد و با وجود توپ زنی سکهان غول و آن بیشتر
رفته و کچال ایشان را که همان وقت تیار کرده بودند انزع نمود و از انجا در کوهی مسکله
که در انجا قبر سافل سکه بر مولراج است بلامرأحت در رسیدند و چون فوج قلیل کار

قریب مسجد که در قرب آن قبر شمس تبریز و دیگر بیا قبر و عمارات خوش ساخت
شناخت در آنجا بسیار فقر و مردم پیر و زنا را که برای گرفتن پناه مجتمع شده بودند و
بایشان تعرض نمودند و در پس این مسجد گروهی از سکهان که مسلح استاده بودند از دیدن
فوج انگریزی بکریخت و لیکن گروهی دیگر از ایشان مقامی را که در آن مقدمه کجش فوج
سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان زیر درختان انبوه بودند حمله کرده بگرفتند و از
غور قصد گرفتن مقام مقبره شمس تبریز نمودند و در آنجا جنگ شمشیر و تفنگ خوش گذشت
حمله کردن کورهای ولایتی با سکهانها بر آنها فرار کرد و آن باغچه هم پاشش بقیه باز
سپاه انگریزی درآمد و فوج بنگاله یک دره بسته و پنج توپ بالایی آن برده بطرف قلعه
سرگرد و چنانچه در سلاح خانه عظیم از افتادن گلوله های توپ و دو بار شش در گرفتند
صبح از طرف قلعه گلوله های توپ که می آمدند از کل نچته بودند معلوم شد که اکنون در اول
گلوله ها هم نماندند و تعداد مقتولین و مجروحین آنکه از افواج انگریزی بجز کاروان ششمین
ملکه و رئیس کل صاحب از ملیش بهفاد و دوم بند و ستانی و لغشت نیک سینه صاحب
از ملیش و نیم بنی بند و ستانی درین جنگ مقتول شدند و از مجروحین لغشت پل فرستاد
از ملیش بخواه و دوم بند و ستانی و مجرکس صاحب از ملیش بهفاد و دوم ملکه و لغشت
گریل بنس صاحب از ملیش سی و دوم بند و ستانی و انسین بکل و کل صاحب از ملیش
بهفاد و دوم بند و ستانی و لغشت پل صاحب انجیر و کس صاحب از ملیش و نیم ملکه مقتول
و پنج شش مجروح شدند و برای حمله کردن بر ارام تیره که در آنجا دره بسته لغشت
تاسن صاحب با دوازده سوار فرسته بودند از آنجمله یک مقتول و بیست مجروح شدند و
صباح بیست و نهم و سیمبر مذکور از بیره و طرف شلک بند و قبا بکند که خالی میکردند سکهان
می خواستند که فوج انگریزی بر شهر متصرف نگردد و از مقام محاصره افواج انگریزی توپها
را بر فاصله بیشتاد گز میزدند و از ضرب گلوله ها دیوار قلعه را رخنه می نمودند و از طرف

بوازین طرف توپها را زود زود سر میکردند و از طرف حریت بدر زیراکه قلعہ
گلوله اندازان کم بودند یک کس کار دوازده کس میکرد و از گلوله های انظراف ازین
قلعہ بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تقاب شیر سنگ بود پنج حصه منقسم است یک لشکر
زیر حکم مجیر تیوگل صاحب در مقام کاہیلہ دوم پسر کردکی جنرل کبیل صاحب از کاہیلہ
براندک فاصله سوم لشکر کندر خجیت بہادر در موضع چوکلیہ چہارم تابع برگد پرسی صاحب
که فوج رام نکرست پنجم لشکر برگد پرسی صاحب در و زیاباد و پلہای سخلم برداری صاحب
جست جوہر معسکر انگریزی بدین استواری بسته شد کہ از اہلای سہا با بزا بلاک
آن رفتن تواند گویند دوست محمد خان رئیس کابل خبردار جز سنگہ نوشت کہ مجر لانس
را کہ برادر مہر داد با ر محمد خان حوالہ شا کردہ است باز تقویت بوی بنامی زیراکہ
در خاندان ما ازین حرکت بد بسیار بدنامی خواہد شد و از اخبار صحیحہ معلوم شد کہ در میان
۲۲۲ شہر مجری محمد شاہ پادشاہ ایران فوت کرد و بجای او پسرش نصیر الدین شاہ پادشاہ
ایران گردید و آنچه مشہور شدہ بود کہ عمل پادشاہ روس در ایران خواہد غلط
محض است گویند در سلخ خانہ کلان قلعہ مٹان باز گلولہ توپ ہم آتش افتاد و وقت پرین
مکان آوازی مہیب مثل عہد شد و کرد و خباہت بسیار کرد و رفتہ جنرل دشن و اشرفی
گلولہ اندازی کہ او شست بہتہ گلولہ ہم را در آن سلخ خانہ زدہ بود انعام دادند و
اشرفی افسر او بر بخشید شدہ است کہ بسیار سردار و مردم مع مال و سباب ہر سلخ خانہ
بر ریزد و سوا می آن سہ صد مردم کہ بر قصب آن بودند ہلاک کردیدند درین سلخ خانہ ہزار
مہربانہ و دود و دگر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود ہمہ نعمتان و ضائع شدہ و سوا
آن روز دیگر در کوئٹہ غلبہ نیز از گلولہ ہم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر انگریزی ہمہ نامہا
ماندہ و چون روغن کا و روغن چراغ در آن گدازم بسیار بود ہذا روشنی نامہ و روغن کا
معلوم شدہ بآبجد دوم جنوری ۱۲۵۲ شہر لہور و قصبہ اتواج انگریزی و آمد

و با مردم شهر چنان عظیم شد و بندگان و سوار که ایکنو صاحب را از دست خود گشته بودند قتل کردند
و سواهی او شامی که و دیگر سرداران و بسیار مردم سپاه مولراج بقتل رسیدند و بوقت
شام چون اسباب غارت شهر جمع شد از آن جمله بیت پنج خیل بسیار آب و کا و قشما
اجناس بود و قریب پنج لک روپیه را غلکه که در شهر بود بسوخت و مهاجران شهر باز در
لک روپیه دادن قبول کردند بشرطیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ بماند مگر تا آنوقت
مستقر شده بود و هرگاه شهر در قبضه افواج انگریزی درآمد بسیار مردم سپاه از قلعه فرار کردند
رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان تا مقام علی مسجد رسید و پسران و عزیزان خود
را بیشتر روانه کرد و حکم داد که تا سردار چتر سنگه میجر لارنس را حواله شما کنند او را نظر دارند
تا در قلعه انک رفتن پناه نگیرد چتر سنگه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
صاحب موصوف نزد من و شما برابرست گویند غرض طلب کردن خان مذکور میجر لارنس را
آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود را که او را صاحب مذکور زبزد پانصد گشته بود
بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سنگه افغانان درانی را در پشاور تسلط ساخته بود
ایشان از سکبان بخوف و خطر شده در پشاور بی تحلف کاوشی کردند و در مقام درباب
دوست محمد خان روایات مختلفند نزد بعضی است که سکبان جنوب پشاور و قلعه انک بود
و از بدین شهر طکه که در دستان کند و سرزمینی لارنس دوم جنوری از پیشی در سنده
و از سنده در بهادر پور رسیده و در مقام کرده بتاریخ ۱۱ شیم در فروردین پور رسید و از
نواب کور زجرل بهادر نمود و بعد توقف چند ساعت روانه لاہور گردید و بتاریخ ۱۱ شیم
آن داسل آنجا شد و برگاه دیابخش وکیل که از وقت سانول سنگه رفیق مولراج بود در
عرض کردن عذر تقصیرات او بخدمت دس صاحب حاضر شد و صاحب موصوف پرسید
که نزد تو و کالت نامه مولراج چیست گفت ندارم صاحب فرمود جواب با صواب بگو
شما این است که دیوانچه خود را تقوین سرکار انگریزی کرده و بندگان و پسران

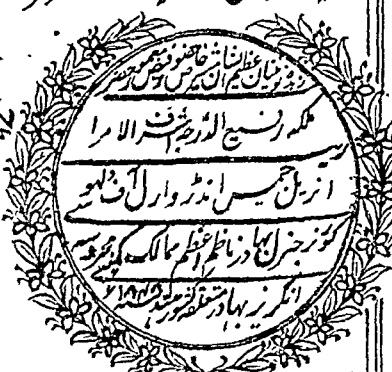

نشان سفید بود معلوم گشتند که دارنده او ابلهی است و دوست محمد خان سبب ساز فغان
 قلعه انگ بر آن متصرف گردید و بنا بر پنج و بیست جنوری که نیکل لارنس در لاهور رسید با همکاران
 و لیپ سنگه ملاقات کردند و بموجب استظهار ثواب کورز بهادر که مورخه بهفتم جنوری سنه
 مذکور بود معلوم شد که بنا بر سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیرسنگه را که قریب دریای جلهم
 بود شکست فاحش داد و فوج او را گریزانید باید که در چاه و نیهار برای تهیت این مسخ
 شک شود پاتر و ضرب توپ بکجهان و دیگر سبب اشیان بدست افواج انگریزی افتاد
 و بمحل غنیمت شهر طمان بهشت هزار و پیه قیمت و و اب و بعد فروخت خیمه و خورگاه و حمزه
 قریب بیست هزار روپیه خواهد بود و نیمی از شهر در قلعه از لشکر انگریزی آنگنان نزد کیمبر
 بودند که مردم قلعه لقب بن ایدیه بروی لشکر سرگرد مذکور محفوظانند و افغانان هم برای محبت
 بر قلعه انگ سبب سازش افغانان متعینه قلعه متصرف شدند و بر تنگ و ناموس سکنه قلعه
 دست اندازی کردند و هر چند حیرت انگیز مانع آمدن گشتند و از اینجا ثابت شد که در میان
 افغانان و بکجهان صفای و اتحاد نیست گویند در جنگ تا پنج سیزدهم جنوری که با شیرسنگه
 شد و بود فوج انگریزی بروی فحیاب گردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و کشته شدند
 سیزدهم فسر مقتول و سی آواره مجروح شدند و سرکر نیکل لارنس با سیزدهم جنوری در لشکر
 گشت و بچیت بهادر داخل شد و از شروع فبروری سال مذکور بجای سترگرمی صاحب
 بازر بر زمینش لاهور رسید و در میان بحال و ماسور گردید و در جنگ سیزدهم که شهبوز جنگ
 خلیان است سبب کثرت بارش بلکه عظیم در لشکر انگریزی واقع شد که بران سبب
 بیست و دو نفر انگریزی جان بحق تسلیم کردند و کیمزار و ششصد سپاهی مجروح و
 پانصد و شصت مقتول گردیدند و یکسپا سپاهیان انگریزی به توپخانه حریف رفته و چهل
 توپخانه را میخ زد و یکبار گردانید و چند هزار را از سبکبان کشته و مبت کس سکه نقره را در وادار ^{الطمان}
 سرکاری آورد و در سیاه انگریزی آفند قریب تر قلعه طمان شده اند که سکی وایشی که

از تفصیل قلعه میرزید برای سپاسیان می افتد و چنانکه کس شکا موراج بخوف جان خود
را حواله میجوژد و در صاحب نمودن و زبانی ایشان معلوم شد که بجای نزار کس شکا
نزد موراج باقی مانده اند و قبل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ جلیان
این شد که بسبب نفهمیدن کلام فسر خود در آن معرکه رزم یک رساله انگریزی پشت
بطرف توچانه خود کرده با ستاد لهند توپ شان بند شد فوج حریف از طرف دیگر آمده
کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادرزاده های شیر سنگه
نیز کشته شدند و بتایخ نیست و دوم جنوری سنه حال دیوان موراج بلاقت
شرائط جان بخشی خود را حواله دش صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
آمده سلاح را بکشودند و حواله سرکار نمودند و بوقت رسیدن این خبر توپ کورز جنرل
بها در چنان شتبار مرقومه نیست و پنجم ماه مذکور از مقام کمپو جارجی فسر نمودند که بر
اکتاهی کوشل تمامی خواص و عوام این شتبار داده میشود که هرگاه از کلولهای توپ
چندان رخنه در دیوار قلعه ملتان افتاد که قابل پورشش سپاه گردید و سپاه انگریزی
عزم با مجرم برای حمله و پورشش کردن اندرون قلعه نمود دیوان موراج بمشاهده
این حال مع مردم همراهی خود خوشیستن را سپرد سرکار انگریزی کرد و لهند احکم شد که در
کنیه های کلان نیست و یک صدای توپ بطریق شلک تنیت سرشوند و صورت
سپرد کردن دیوان جو خود را در سرکار بدین طریق شد که بیت و یکم جنوری یک کیل
مرد پیر که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر در کلبه موراج و لغیری
پنج سال بود حاضر شده بحضور دش صاحب عرض کرد که فردا دیوان موراج نیز
زنهار خواه در سرکار عالی خواهد شد و فردای آن بیت و دوم جنوری دودلو
چهار چهار کس سپاسی از محصورین قلعه آمده سالی خود را در کسپ سرکار بنهاد و پناه
جان خواستند بوقت غمار معلوم شد که سه چهار نزار شکا بودند و قریب و هزار

و قریب دو هزار مردم بهر و بکاه من بعد موراج بهواری اسپ رفعت چند ساله
سرکاری از قلعه بردن آمد و همان ساعت یک پیش کوره باد و پیش بند و سنج در قلعه
رفته تسلط نمود و بهر چهار طرف پیر سپاسان مفر و ماسور گردیدند تا مردم فرج و غیره
اسباب قلعه را تاراج کنند تا سیم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و رفیقان
شان برداشته بر دژ قلعه ملتان بسیار محکم بود و فیصله های آن بلند و خندقش تاسیشت
عمیق است که از صدمات گلوله ها جای شکسته شد مثل خرابه و ویرانه می نمود و درین
شک نیست که اهل قلعه تا بقدر از توپها با افواج انگریزی خوب جنگیدند و سرکار فاصله
قلعه بضرر گلوله ها شکسته مثل غمبال شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه درختان داخل
شود و لاج و بهر اشیاء من مجبور شده خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه
اسیر کرده در کتب اذ و دژ صاحب فرستادند و لاج را قریب دیش صاحب و خیمه
فرود کردند و عمال و اطفال او در قلعه بجاظت سپاسان سرکاری میقتند و
تکدیست که کسی سیم پیره و اله در زمانه او در قرض نیامد و در مقام خزانه پیره کور
ولایتی ماسور گردید و چیل توپ از قلعه بدست آمد و بر سیکزین سلاح خانه پیره سپاسان
بند و ستانی مقرر شد و باشندگان انگل خصوصاً قوم کهنری بسبب بی غارتگری
افغانان جلای وطن جستیار نمودند و قوم افغان بخت ظالم و سنگدل بدتر از سکه بان است
که برای تسلط چند روز ~~در~~ ایالات و انواع بر عتبا نمود و ملک را ویران کردند و لاش گنبد
صاحب و اندر سیم صاحب که در ملتان مقتول شده بودند پیش کرده و بجای دیگر قلعه
باعث و احترام مدفون ساختند و تاراج قلعه ملتان از ستر طامس و لیم بیل صاحب
کتاب مفتاح التوابع نیست تا به تسمیه ببال عیسوی نظم لاج چو شد منزه و بی رویی شد
منصوری و اقبال با گریز میسر شد تا به زانقت بی این فتح چو پرسیم او بادل
من گفت که ملتان سخر شد تا به تخریب بیسان جبری ایضا از صاحب مذکور نظم

چو شد مفتوح قلعه سخت ملتان و اندر قید شد لراج نادان و زهر کو بر تاج بجز
 دل من شد بهر فکر غلطان شکستم فرق و پا دیوان لراج و بدل گفتم مبارک مستح
 ملتان و دیوان مولراج از ملتان اسیر شده بطرف لاہور رفت و کلاب سکه حوت
 که مد فوج انگریزی کند منظور شد و کنیم صاحب انجمن سپه سالار فوج کلاب سکه شدند
 کلاب سکه بعد فتح ملتان ترسیده اراده مدد افواج مہرکاری نمود و گفت بومی صاحب
 که ہمراہ مہر لارنس در قید چہر سکہ در آندہ بود شہر سکہ نزد خود داشت و صاحب کور
 با جازت شیر سکہ در کپ کند بخیف بہادر برای بیت و چہار ساعت آمدہ باز مر حبت در
 لشکر سکہاں نمود زبانی صاحب موصوف است کہ ہمراہ شیر سکہ مردم بسیار زد و لیکن پیچہ
 ہزار سکہ چکی است و ہفتاد توپ دارد و خود سکہاں میگفتند کہ در جنگ چلیان کہ تباہ
 سیزدہم جنوری شدہ بود از طرف مایکیزار و دوشہ سپاہی کشتہ و دچندان مجروح
 شد و بعد این سکہست بسیار مردم فوج اولوگری کہ شہتہ میرفتند و اخیہ باقیہند خواہان
 زیرا کہ بشنیدن حال سکہست ملتان دل ایشان شکستہ کشت پوئی صاحب مذکور میگفت کہ مار
 حریف ضرری نہ رسانید نقشہ محصر نواب کور زجرل بکالہ نامردم در نوشتن خطاب غلطی

عبارت مہر لارنس

زہر کو بر تاج بجز

شکستم فرق و پا دیوان

ملتان و دیوان مولراج

از ملتان اسیر شدہ

بطرف لاہور رفت و کلاب

بلیٹن در سالہ کہ در جنگ چلیان بسیار نقصان و صدمہ عظیم برداشتہ است برای دستہ
 سامان و ہمہ جہت آرام کردن در لاہور رفت و بجای آن فوجی دیگر در جنگ گاہ مامور
 و نواب کور زجرل از راہ فرزد قدر وانی حکم ناخذ فرمود مذکہ تمامی مال و حساب نقد کہ

که از قلعه ملتان بدست سرکار آمده است برانچه شرح مستعینه آن که شریک جنگ بودند
حسب مدارج قسمت نموده شود و مال و اسباب اهل شهر که در سرکار مضبوط است بدون
سیزده لک روپیه و پس نخواهد شد و بالتحقیق معلوم شد که لاش ستر اکیفون و ستر اندر
که بی ترتیب مدفون بودند از قبور برآورده و دیدند که سرهای ایشان با ابدان شان پیوسته
بودند و آنچه مردم میکنند که سرهای ایشان را بر دوازده قلعه آویزان کرده اند غلط مختص است
و نیز سمیع میشود که خطوط نوشته این هر دو صاحبان که بعد مجروح شدن قبل از
قتل کردن بنویسند نوشته بودند که در قتل یان تصور مولراج اصلانیت در دست
نابرده اند اگر این امر درست است مولراج در قصاص صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و
مردم میگویند که نزد دیوان مولراج خطی دیگر مهربی در بار و محارجه و سپه نیک بنویسند
موجود است که شما با سرکار انگریزی بجنگید و مستعد حرب و پیکار بشید دیوان جوی میگویند
که بوقت روی کار می بخور گورنر صاحب در پیش خواهم کرد و هرگاه میجویر صاحب قلعه
ملتان رفته کماش خسزانه و اسباب نمود در بعض جا انبار پارچه ریشی را یافتند و در بعض
قلعه و روغن گاو از وقت سانول سنگه فراهم بود و در جاکلی نیل و افیون بسیار است
و قریب سه چهار لک روپیه مال سبب پریدن سلاح خانه و خیر و مکانات صنایع شد و سوا
اسباب مذکور در دارالشرب اشرفی و روپیه بسیار بود و شیرهای ولایتی قیمتی و دیگر سله و آلات
حرب را حسابی نبود و قلعه از لاشهای مردم و دواب و اقسام اسباب معمور و
سه چهار کرور روپیه را اسباب در آن قلعه مخفی است و حال آن بجز مولراج کسی را معلوم
نیست و مولراج اکیفون صاحب و اندر سمن صاحب را کفن از و شالهای نفیس داده
بود اکالیان آن کفن را از قبور بزرگ دیدند و چون او را حال نباشی شان معلوم بشد بار کفن را
پارچه بستند داد و یک سند و قچه مردار قیمتی سه لک روپیه نیز آورده و دست صاحب
اجازت انواب کورنر ملاقات با مولراج نکردند و حکم شد که تا اخراج کل بار و دوازده

و عیال مولراج را از قلعه بیرون نبردند و بسیار مردم زرو و جواهر و اسباب قیمتی را با عیال بیرون
قلعه رفتند و چون ساختند اکنون از قلعه رانی می بر آید و از نزدیک کسی که از قلعه بیرون می رفت و بقتل
بخت هزار روپیه طلبا بر آید و با وجود چوکی و پیراه بسیار مال را مردم قلعه و فوج تصرف
نمودند و روزی از دور صاحب از دیوان مولراج استفسار کرد و مذکوره بجهت اسباب شما
که ضبط شده است خویش بر چیز که داشته باشید ظاهر کنید و دش صاحب از اینها مقرر
خواهند داد مولراج هیچ جواب نداد و هرگاه که مکرر پرسیدند گفت سه چیز البته در کار دارم
یکی پویتی نرسب خود دوم چند تصویر فرانسوی سوم کتاب طب که در آن نسخه جیست دفع قسم
تب هستند و مولراج صاحبان بدین صورت نوشته اند عمرش سی و سه سال قدی اند
قد دراز بقدر پنج فست و هفت اینچ دست و پا کوتاه رنگ سبک بینی بیکیا چهره متوسط بلند
پیشانی پیل چشم سنجیده وضع مکرر خمت و عبوس صاحب غیرت و حیاء و دقت بر آمدن
از قلعه در لشکر اگریزی بر یا بومی خوب صورت سوار و بر زمین با بونبار چرخ ابریشمی میزد
بود و لباس ریشی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک افشار
بود و بهر دو طرف او یک یک کوره سپاهی بود و میجر بیچر صاحب بر دست است
بودند و بظاهر هیچ نمودی نداشت نه با کسی سخن کردند و نه صاحب سلامت نمود و
بهردو طرف افواج انگریر را بنظر خشم می دید و لیکن شکنجی بر چین نمی آورد و از مضمون
خط لا مورد معلوم شد که فوج شیر سنگه از دریای چناب عبور کرد و در مقام وزیر آباد تجمیع
ست ظاهرا قصد لاهور دارد و لهذا بهر طرف شهر لا مورد مدد میباشند و آلات حرب را بهر
جانب جمع کردند و بسیاریان صاحبان عالیشان و سپاهیان کورده مع اطفال از جهات
انار کلی در قلعه لاهور رفتند در چپا ذنی مذکور فقط سپاه جنگی جبریده ماند و این هم بکشد که شیر سنگه
اول بر امرت سر و جلند بر تاخت خواهد کرد و کند و تخفیف در تعاقب او سرگردند و خزل
دش برای کمک کند و تخفیف ما مورد شد و بتاریخ پانزدهم فبروری فوج کند و تخفیف

فوج کند رنجیت از چلیان داله روانه شده قریب به بسوڑی رسید و برای حفاظت شهر لاکو
نصف پلش کوره و چهار پلش هندوستانی و یک رساله سواران و یک شب کوله اندازان
اسپی فیک توچانه موجود است و رساله چهار دهم برکناره راوی افتاده است و این رساله
حفاظت را ہی میکند که از معبر کنکر تا شاره که از وزیر آباد تا امرت سر رفته است و نول
موراج را بعد بردن در لاهور در گویند گزده فرو دکنایند و از لشکر شیر سنگه خبر رسید
که در لشکر او قریب یک کلب مردم از سپاهی بازار می فرامیست روزی شیر سنگه از راه
لاف و کراف در میان لشکر خود بدروغ ظاهر کرد که ما کنکر رنجیت انگست و ایم و غلب
آیم لهذا فوج لمان محاصره آن کند شسته برای کمک کند رنجیت آمده است و چون
شست به قتل مردم تنائی که در لشکر شیر سنگه رفته بود مذبیان حلال فتح شدن ظلم
لتمان در سر کارا بگریزی نمودند و او را در لشکرش افتاد و دو پلش تقاضای تنخواه
همان ساعت کردند و چون غنایند بطرف موکب برخاسته رفتند و بتاریخ شانزدیم
فبروری میر لانس که نزد شیر سنگه نظر بند بود و زباجارنش اول در لاهور آمدند پس بعد
بمختور لوآب کور زجرال رفتند بعضی گویند برای سوال و جواب مصاحبه شیر سنگه آمده اند
و نزد بعضی او شان از ایلچی گری شیر سنگه انگار کردند و بهند هم فبروری کوچ افواج کرکچا
از سعد الدین پور تا شیل میسر شده در مقام کنجه مقیم شده کنکر رنجیت بها در آنجا حکم
داد که مردم فوج احاطه ~~شمال~~ کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند تاکر پیش
بقدر ضرورت همراه گرفته و تیر فرمود که در یک خیمه دو دو صاحب بوده سپاه مردم
خدمتکار را کم کنند چنانچه بتر تخفیف بشت هزار شتر کردید و نیز حکم شد که هر سپاهی از
روز کوچ آذوقه پنجره همراه گیرد و بتاریخ هفتم فبروری لشکر لاهوری صاحب کل
کلب کند رنجیت بها در شد و تیر درین تاریخ ما که هم صاحب چیل کشی را بقصص خود آورند
و بتاریخ هجدهیم ماه مذکور لشکر کنکر رنجیت بقدر چهار و نیم میل میسر رفت و فرق در میان آن

فوج شیرنگه بقدر شش میل نژده و فوج شیرنگه از کجرات بقاصله یک و نیم میل افتاد و بود
و مارکم صاحب نیز عجور از جناب کرده قریب کپ کند بخفت شد الغرض بنا بر پنجیم
ما و مذکور در شکر کند بخفت پانزده هزار سپاه و پشاد توپ بود و پسر لاریس با دیگر
حضرت که بنه گرفته در شکر کند بخفت آمدند و خراطه خطوط واک را که مردم او غارت کردند
نیز بر او لاریس صاحب فرستاد و داد و نقضیل اسباب که از کعبه گلان مولراج برآمده بود
اینست طلا ۱۲۰۰ تار کلکن مرصع بکرج شمشیر برین قیمت یک قبضه مالائی مروارید سیلک
کفار قیمتی که چند و در شهر لسان نه هزار و دو صد عمارت عالیشان بشمار آمده و برای
و اکذشت شهر زری مقرر گردیده است و جنرال کوثر لپند صاحب ناظم لسان مقرر
شدند و بهیچد نیم فزوری فابل مولراج را در مکان امیر خان فرستادند و از نزد ایشان
بسیار مال و اسباب برآمد و حکم چند کارنده مولراج نیز گرفتار شدند و قلعه هرن نیز در قبضه
سرکار درآمد و حال جنگ کجرات را که جنگ اخیر سکمان است و در آن کسی فاحش بر شیرنگه
و دیگر سرداران سکه افتاده بدینصورت بیان کرده اند که از نه ساعت روز برآمد
جنگ نمایین شروع شد و ناه سه ساعت از هر دو طرف برابر توپها برافواج یکدیگر
زدند درین زد و خورد قیامت آشوب و دوشه توپخانه انگریزی و یک افسر رساله
چهارم و یک افسر پیش دوشم پاد کشته شدند و سه افسر و چهارم کاک صاحب
پوشش اجنت زخم برداشته و قریب دو نیم صد سیکه ~~مقتول~~ و مجروح گردید
و بیست و هشت توپ مخالف بدست فوج سرکاری افتاد و افواج انگریزی از
سوار و پیاده و پیچنان درین رزم و پیکار جان فشانی نمودند که قابل تحسین و آفرین
و نزد بعض خیل توپ غنیمت است آمدند و شیرنگه مع سپاه خود تمامی اسباب خورد و نوش
را که داشته خود در کجرات پناه گرفت و مردم او هر طرف که راه یافتند بگریختند
و کند بخفت بار سالهای سواران تعاقب ایشان نمودند و شیرنگه را از کجرات نیز

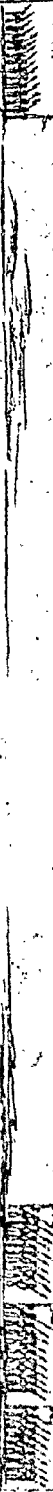
نیز گردانیدند و افتادگان برای او چهار بار بر زمین های کسند ریختند حمله کردند و هر بار شکست یافته منتهی گردیدند مضمون شهباز که ثواب کور ز جبرل چهار مورخه ۲۴ فروری ۱۸۴۹ عیسوی از کتب فیروز پور داده اند از روی چپ کسند ریختند که بنا بر بیست و یکم فروری سنه مذکور غلبه فتح نمایان بر سبکان آنچنان شد که کمتر شده باشد و انجام این خطر مندی در سر کار کور بر منتهی بقوا که کمتر شد کسند ریختند که دیر و لشکر مار که صاحب و دزدان صاحب که از عثمان آمده بودند و ملحق به لشکر ایشان شد و ما همه را همراه گرفته از تر کور بطرف شاه دول کوچ کردم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن بر مخالفین روانه شدم و بعد دو ساعت ایشان را شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و حمله آلات حرب و توپهای ایشان متصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم نمانده بلکه نادران ده کرده سباب ایشان بوقت کریمیان یعنی در جای توپها را گذاشتند و در مقامی کولی و بار و در از حالت اضطراب انداختند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط کس از فوج انگریزی کشته و خسته شده باشد چه با شصت هزار مسک که نزد ایشان شصت توپ بود و مقابل کردن و از مقام ستوار ایشان متحمل ساختن و گریز اندین دلیل است بر قلت نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشان را از جان و مال بسیار نقصان شد تفصیل آن متعاقب حاکم وقت تمام شد مضمون چپ کسند ریختند و از خطوط انگریزی معلوم شد که جبرل کلبرث برای تعاقب مخالفین مانور گردیدند و قریب شش هزار از سبکان مقتول و مجروح گردیدند و از فوج سرکاری مجروح و صدمه و شصت مردم مقتول و مجروح شده باشند و سبکان نیز همانقدر که بالا مرقوم گردید زیاده بکار نیامدند و بر کار کسند ریخت صاحب بر اعدا منظر و منور شده در کتب خود تشریف آوردند بر حسن انتظام و خوشی ایشان مردم لشکر از صغیر و کبیر به ثناء و صفت جناب سپه سالار مدوح و طبیبان گشتند

مردم دیرینه سال در لشکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فوج عظیم و دواستن توپها
 و دیگر آلات حرب بودن در مقام مستحکم و استوار این چنین فتح سرکار انگریزی که بروی شده
 شاید در کدام مهم بندوستان نشده باشد و درین جنگ که مشهور بجنگ کبریا شد اگر مغان
 پسر دوست محمد خان که بسرکردگی در ایان شریک شیرنگه بود کشته شده و بسیاری پیاپی غنیم
 از صدره گلوهای توپخانه انگریزی از عرابها افتاده بر زمین ریخته بودند و میدان صف جنگ
 از لاشهای شکستگان و زخمیان معمر و کلگون بنظر می آمد و بعد چهل و سه توپ عدا بدست آمد
 و امید بدست آمدن دیگر توپها نیز بدست و منجمد این توپها و توپ پلش و منند که سابق بدست
 عظیم افتاده بودند و ده گوره ولایتی مقتول و یکصد و چهل کس از ایشان مجروح گردید
 و فوج عظیم منت کشه سیه جانب که بخت یک کرده بطرف بمرور و دیگر بجانب جلم رفت
 و لشکر جنرال کلبرت بطرف دینگی و کشتو کپل صاحب بطرف میر بهفت نمود و سردار چتر سنگ
 که درین معرکه بود زخمی شد

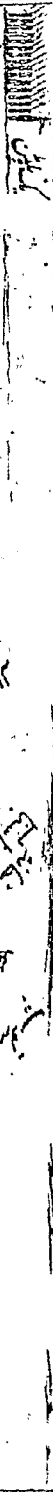
نقشه جنگ و صفوف بندی و

وضع توپخانه و

برضیور بود

[illegible]

سید بن

[illegible]

74-61453-44 509x6

509x6

و میر سکوٹ صاحب انجیر منی قلعه لسان ابا زارسته می کنند که جنگی کرده و مکانات آمد را از سر کجائی
و انبار خاک را بر دشته شهر قلعه را صاف و زخمهای دیوار را که مضرات کلو لهای توپ کلاش بود
بند میازند و توپهای بالای قصبه های قلعه نصب میکنند و دو پیش بند ستانی ۱۴ در آن قلعه خواهد داشت
۱۴ سکه برادران مولاج خا طت عیال او میکنند که گویند در پای کعبه خجیف میاد و زخمی خفیف سید اخبار نوی
چلیان نوشته که دوست محمد خان بهر دار یوسف زیان پشاور نوشته بود که فوج را
جلد یار کرده نفرستد و سردار چتر سنگه هشت هزار روپیه بجان مذکور فرستاده است ازین
سپه سالار سابق مولاج را که از مدت باخی توپ و کفار کرده در لاهور بر دزد و پاچولان
گردید و اکنون که نزد سکبان توپ باقی نمانده است جبر در یابی حیل جمع کرده باز قصد
جنگ میدارند و می گویند که توپ نیست با بیشتر خود هم جنگیده یعنون شهرار لارنس
ریژمنت لاهور حسب الحکم نواب کور زجرل که برای جمیع سرکشان و همراهمان لشکر سکبان
نوشته اند است که همه مردم همراهمان لشکر سکبان سوای سلطان محمد خان باید که رفقت
سکبان را نداشته بیایند و هر که در سر کاراگریزی در بنوقت رجوع نخواهد کرد مجرم سرکار
خواهد شد و کسانی که سلاح خود را سپرد سرکار خواهند کرد ایشان اجازت رفتن خود را درین
سرکاراگریزی خواهند یافت و جا که داران از جا که خود خارج خواهند شد و حاجت روا
ایشان خواهد کرد و در بیشتر طریقه بجز دشمنیدن این شهرار خود را در افواج سرکاری می مانند
و بیشتر فزوری دیوان مولاج را بر سیل ڈاک در لاهور است و در شهر بریل سوار کرده
در مکان بی بی چند رکور فرود می کنند و از پیشتر در آن مکان بندوبست و پیر و گورهای آن
بود و همان روز که بریل لارنس و میر لارنس هر دو نزد مولاج رفته و چیزی گفت و شنود کرد
برای دین کلاب سنگه سپهر چتر سنگه که در لاهور مقید است رفتند و شیخ امام الدین را خطاب می کرد
عظا شد و سوای هفت هزار روپیه جا که سابق پنجرار روپیه را جا که دیگر یافت و بنا بر شیخ
بارج سردار چتر سنگه و سپهر سنگه دیگر در آن باغی سکبان خود را حواله سپهر یکشن صاحب در حث

گویز جزل بیاید در مقام را بول پند می نموده اطاعت سرکار را قبول کردند و دوست
 از پشاور بطرف چم رود کر خیمه رفت و جزل کلبرث صاحب که در نقاب سرداران
 کر خیمگان زفته بود محنت شان مژده خوب داد که سرداران مذکور تنگ شدن خود را
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سکه بسبب دادن زهر قضا
 کرده است بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز او زنده و با
 سرکار با کمریزی بدستور موقت دارد و سرداران مذکور مست و دو توپ را که داشتند
 حواله هر کار نمودند و نیز چتر سکه و شیر سکه میجر لارنس و سیم ایثان را و لغت بوی حساب
 و لغت بر برث و ستر طامسین و بی بی ایثان را گرفته و پیشتر کرده و لشکر انگریزی بخت
 تمام رسانیده دادند پس اکنون جنگ با سیکان تمام شد و جزل کلبرث نقاب و محنت
 که چند روز در آن اطراف توقف کرده بود نمود اگر افغانان دره خیبر که طامع و زور و
 بطمع یافتن زرا از سرکار انگریزی اورا گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و اکنون که مهم سیکان تمام شد زود لامل افواج انگریزی خواهد گشت و صاحبان کرده
 کپتان برای بخیر حیا و نیهای افواج انگریزی بجانب ساردرایمی جلیم زمین را سپارین
 میکنند و نواب کور جزل بعد نوشتن مبارکباد این جنگ بکند شجاعت ایا فرموده که هنوز
 جنگ قائم است و مناد بر پا می نام بجانب توقف خواهد شد که بر کاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که برای مدتی آمده بودند از یک پشاور خارج شوند و با مغلوب و متسلخ
 مجرور رسیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب انگ و پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد و دست محمد خان با مردم همراهی خود و سلطان محمد خان برادر مجرور و
 شدن لشکر جزل کلبرث از پشاور برگشت و بسیار زنجیران داد و صبح و سالم برگشت
 و نیز موجب حکم نواب کور جزل بهادر بتقریب و جمع کردن سرداران سرکش بکابل
 در چاه و نیهای کلمان شلکهای نیت سر شدند و اکنون منظور االیان هر کار انگریزی است

آنست که بر حسب مضمون عهدنامه سابق که در عهد گورنری لارڈ هارڈنگ کورنر جنرال
 که فیما بین سکبان و سرکار انگریزی شده بود که اگر ثانیاً سکبان باز با سرکار قصد جنگ نمود
 ملک پنجاب را از دست ایشان انتزاع نموده خواهد شد عمل دخل سرکار در تمامی ملک پنجاب
 گردد لهذا به نفیست گورنر اگر حکم رسیده که چهار کشتی که در پناه پرتگال و در پناه
 به قصد و چاه رویه مقرر خواهد شد تجویز نموده زود در ملک پنجاب بفرستند و همچنین
 کس و کار ایشان نیز مقرر شده خواهد شد رفت و نیز عمل های ایشان ملازم خواهد کرد و
 کونیند سپاه سکبان که قریب بیست هزار خواهد بود از کنار و جلیم آمده سلاح خود را بر سر
 سرکار نمود و در سر اسم بگردید یافتند و خبرست که سرداران و کورین را اول در فروردین
 خواهند برد و از آنجا بهندوستان و یا قصد قیدی ملتان را که در آن اکثر اکاملی و هندو
 و فقر اند و فروردین آورده حساب خراج ضلای پنجاب بموجب لیست

دولان و سنانیه در دربار لاهور				
دولت	دولت	دولت	دولت	دولت
۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰
پشاور	پشاور	پشاور	پشاور	پشاور
۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰

میزان کل یک کروڑ و یک لک و سی و هشت و پنج هزار روپیہ
 سوامی خراج صوبہ کشمیر و دیگر اضلاع که نزد کلاب سنگه است و هر باشد کاش
 ملتان برای دخیل کردن عوض غنیمت تا کنید است و بر این تا کنید رسیده کسانی که
 از ملتان برخاسته بجائی دیگر آباد شده اند ایشان را آورده بدستور آباد سازند
 در بیان فوج سرکار انگریز از ابتدای عملداری تا زمان حال نوشته اند که
 در شش عیسوی بوقت محاصره مدراس صرف سپاهی هند و سوار که قواعد
 نمیدانستند ملازم داشته بودند و تدریج گورهای ولایتی از قسم خلاصیان جهاز و
 طلبیده و مردم تنگکان را نوز داشته قواعد تعلیم کردند و بعد از شش سال جنگ

که در آن بر نواب هم سراج الدوله غالب آمدند و حاجت فوج شدایند و گور بمهندوستان
 ملازم سرکار کمپنی بود کوره سوار ۱۴ کوره سپاهی پیاده ۱۰۶۹ کوره کوله انداز ۱۲۰ هندو
 ترک سوار ۱۲۰ هندوستانی سپاهی ۳۰۰۳۸ جمع کل ۱۵۷۳۵ و در ۱۸ عیسوی
 بوقت جنگ با مرسته کوره ولایتی از سوار و پیاده ۱۳۲۰۹ بود و در جنگ بزمایار و
 پلشن کوره و بوقت محاصره قلعه پرت پور و فتنه اول همراه جنرال لارڈ لکیم بهباد
 سه ساله در کون و یک پلشن کوره زیاده از یازده هزار فوج نبود و در ۱۸۴۵
 و ۱۸۴۶ عیسوی بوقت جنگ اول با سکھان نه پلشن کوره و سنجید پلشن هندوستان
 بودند و بفضل ۱۸۴۹ عیسوی نیز نه پلشن کوره و سنجید پلشن هندوستانی برین جنگ
 سکھان در فتنه ثانی عرخته بودند و آخرت با فضل کل فوج ملازم کمپنی و پادشاهی برین جنگ
 سی هزار کوره ولایتی و دو کک سپاهی هندوستانی ملازم بهستند کمپنی در سنجید
 که با چنین افواج قیامت آشوب مقابله کند و بر دی غالب آید و سواي شارا فوج
 مذکور هزار با صاحبان از لغشت ماکر تل و جنرال بهستند که با تیر و پاری میجنگند
 میجنگانند و گویند رعایای پشاور خصوصاً مسلمانان از رفتن عمل سکھان غلام افغان
 بی رحم و بد خلعت سرکار انگریزی بسیار وحشت و خوشنود کردند و زنان شهر خود را از باغ
 خود بوقت دخل شدن افواج انگریزی در اینجا از فرط سرور و شادمانی بر صفوف پیاده
 کل افغانی کردند و تصور آنکه در عمل انگریزی از غارتگری و ظلم و بدعت هر دو قوم مذکور
 محفوظ خواهیم ماند و گفتن افغان با و از بلند و اظهار دیگر شعار سلام ما را عیسوی خواهند
 در حق صاحبان دعای خیر کردند و چهره تنگ و دیگر سرداران را بقصد برون در فرود آورد
 ناز و دریای جناب در محاصره فوج انگریزی عجز رکنانیدند و با فضل که در کل پنجاب انگریزی
 خواهد شد لهذا یک کونسل از طرف نواب کورستان پنجاب در لاهور مقرر خواهد کرد و در دفتر
 کونسلیان سر برتری لارڈ سن بهادر بهر ما بهر هفت هزار روپیه و دو صاحب دیگر که برتری

۱۵۲
بر راجه چهار هزار روپيه معين خواهند شد و بالفعل يك مجلس كلان الانصا جان انگریز و
دلیپ سنگه بادیکر سرداران لاہور کہ شریک با سرکشان بودند در لاہور منعقد شد و شش
گورنر جنرل کہ تفکلس عنقریب نوشته میشود در ان مجلس خواهند شد مہاراجہ مذکور و دیگر
سرداران آراستہ بران دستخط کردند و چہار لک روپيه سال برای مہاراجہ موصوف
از سرکاری انگریزی مقرر شد و ہم مقام بود و باش ایشان در سندوستان غالبکہ در سار
قرار خواہد یافت و جاگیر راجہ تیج سنگه و دیوان دینانہ و شیخ امام الدین و حکیم نور الدین
بحال خواہد ماند و جاگیر مہی دیگر سرداران سکہ کہ با سرکار بغاوت کردہ جنگ نمودہ بودند
بطل ضبط خواہند شد و جاہر کوہ نور برای نذر ملکہ منظمہ لندن بولایت خواہد رفت
و مشہور شدہ است کہ دیوان مولراج در قضا صرسترا یکم از خلق کشیدہ مقتول خواہد کرد
زیرا کہ او قاتل صاحب مذکور رافیل در انعام این کار دادہ بود و باقی مراتب کہ در نظام
ملک پنجاب قرار یافتہ اند بروقت معلوم شدن نوشته خواہند شد و ہر گاہ جنرل کلبرٹ با فوج
قاہرہ انگریزی برای مقابلہ افغانان کابل در شاپور داخل شد چہاونی انگریزی مخصوصا
بجملہ مکانات میجر لارنس کہ افغانان مذکور تہش در دادہ بودند مشتعل و سوزان یافت
و ہمانروز دوست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان کہ سبب گرفتار کردہ دادن
میجر مذکور مغضوب و مجرم سرکارہ انگریزی بود بطرف کابل پلای کردید و ہمچنین افغانان
ہمراہی او بعد یکدہ و مقابلہ با فوج انگریزی از شاپور در برضہ نقل خلاصہ شدہ است
نواب گورنر جنرل بہادر لارڈ ولہوسی بہادر مرقومہ ۲۹ مارچ ۱۸۴۲
از کینپ فیروز پور چون بعد فوت مہاراجہ رنجیت سنگه والی لاہور متوفاکہ دوست
سرکار انگریزی بود و عہد نامہ با سرکار موصوف داشت سپاہ خالصہ و اکالیان از
سکھان لازم در برابر لاہور بہر لک سرکار انگریزی کہ این طرف دریای ستلج بود پوریش

کرد و در مقابل آن فوج سرکار مذکور شکستهای متواتر یافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و آن فوج سرکاری بعد از گریز ناپیدن ایشان از در جنگ اخیر آن طرف تلج عبور نموده قصد
 لاهور کرد مهابراج و لیسپ سنگه مع سرداران لاهور عذر تقصیرات نموده اطاعت سرکار
 را قبول کرد و گورنر جنرل فرمان فرامی بپند و نشان از راه کرم و نوازش قصور آن فوج
 خالصه را معاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه‌های جدید بنابر
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه اهلایان سرکار انگریزی بران بخت قبول
 و قرار مندرجه عهدنامهها تعمیل نمودند مگر سکبان و سرداران ایشان عهد شکنی کرده و شرايط
 عهدنامهها را بجا نیاوردند حتی که سالانه غلبندی که در آن سنج بود ادا نکردند و در
 قرصی که کورننت هندوستان ایشان را داده بودند ادا نمودند و علاوه سکبان و سرداران
 ایشان اطاعت و فرمان ریزی سرکار را که بذمه خود خستیار کرده بودند بطلان آورده
 برای قتل و جدال برخاستند و بعض صاحبان را که برای انتظام امور در بار لاهور مقرر شده بودند
 بوجه قتل نمودند و بعض را بفریب قید کردند و بعض سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کوشل لاهور در فساد و فتنه
 بر سر ایشان کرد و تمامی بکجان بدین اراده که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کند بفاوت و سرکشی نمودند و گورنر فرمان فرامی هندوستان سابق و سرشما
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتن و شتیر نمودن ملک خیر لمبا سبب هرگز نخواهد
 خاطر نیست چنانچه پیش صدقت کلام نشان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و موهوم است و لیکن اکنون برای حفظ ملک و رعایا ضرور افتاد که تدبیری
 باید کرد تا بران سرکشان آنجا را که از سرداران خود نمیرسند مطیع و منقاد خود سازند
 بنا بران نواب گورنر جنرل لارڈ دلبوسی بهادر ارشاد میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و تمامی ملک مهابراج و لیسپ سنگه داخل و شامل ملک هندوستان

هندیستان گردید و سرکار انگریزی مدام نسبت به اراجیه موسوم به تعزیت و عظیم
 پیش خواهند آمد و مال و جاگیر معدودی از سرداران سکهان که با سرکار جنگیدند
 برقرار خواهد ماند و واضح باد که سرکار انگریزی با مذسب رعایای ملک پنجاب خواه
 مسلمانان باشند خواه هندو و سکه هرگز علاقه و سروکاری نخواهد داشت و لیکن اگر
 را اجازهت نخواهد شد که یکی از مذسب دیگری و یا در امری که در مذسب او فرسین باشد
 تعرض و مزاحمت رسانند و سرداران آنی که با سرکار انگریزی جنگیده اند جاگیر و مال و اسباب
 ایشان با کمال ضبط خواهد گردید و تمامی قلعها و قلیچها که در ملک پنجابند شمار و بنده
 کرده خواهند شد بلکه آبخان تدبیری بعمل خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
 بر جنگ و فساد با سرکار انگریزی نباشد و کورنر جنرل بر مردم رعایای پنجاب اطلاع میدهند
 که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکار انگریز را قبول کنند و کسانیکه مطیع و متقاد سرکارند کور
 خواهند ماند بر ایشان با محرم بانی و ولایت حکمرانی خواهد شد و احیانا اگر احدی از رعایا
 این ملک باز فتنه و فساد و یا مقابله با افسر سرکاری خواهد کرد درین صورت باز توقع رحم
 و محرم بانی این سرکار در باره خود ندارد و بل سزای سنگین خواهد رسید و این استنباط
 حسب احکم نواب کورنر جنرل لارڈ دلهوزی از دستخط ایچ ایم الیٹ صاحب
 بیاد سرکری کورنٹ آف انڈیا جاری گردید تعداد رعایا و آمدنی سالانه
 ممالک هندوستان و غیره و شمار افتخاج هر یک مقام

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر یک	شمار فوج هر جا
احدی ملک هندوستان که از سابق تر و سرکار انگریز است	۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷
احدی ملک پنجاب و رعایا و غیره	۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷
ملک که آنرا او نیز گویند	۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷	۷۷۷۷۷۷۷

ملک نیال	ملک	ملک	ملک
ملک سند	ملک	ملک	ملک
افغانستان	ملک	ملک	ملک
ملک ایران	ملک	ملک	ملک
حیدرآباد وکن	ملک	ملک	ملک
کوالیر ملک سیدیه	ملک	ملک	ملک
نابکپور	ملک	ملک	ملک
نیل کل ۱۷۰۵۰۰۰۰	نیل کل ۲۳۳۴۲۰۶۴۹	نیل کل ۲۳۳۴۲۰۶۴۹	نیل کل ۲۳۳۴۲۰۶۴۹

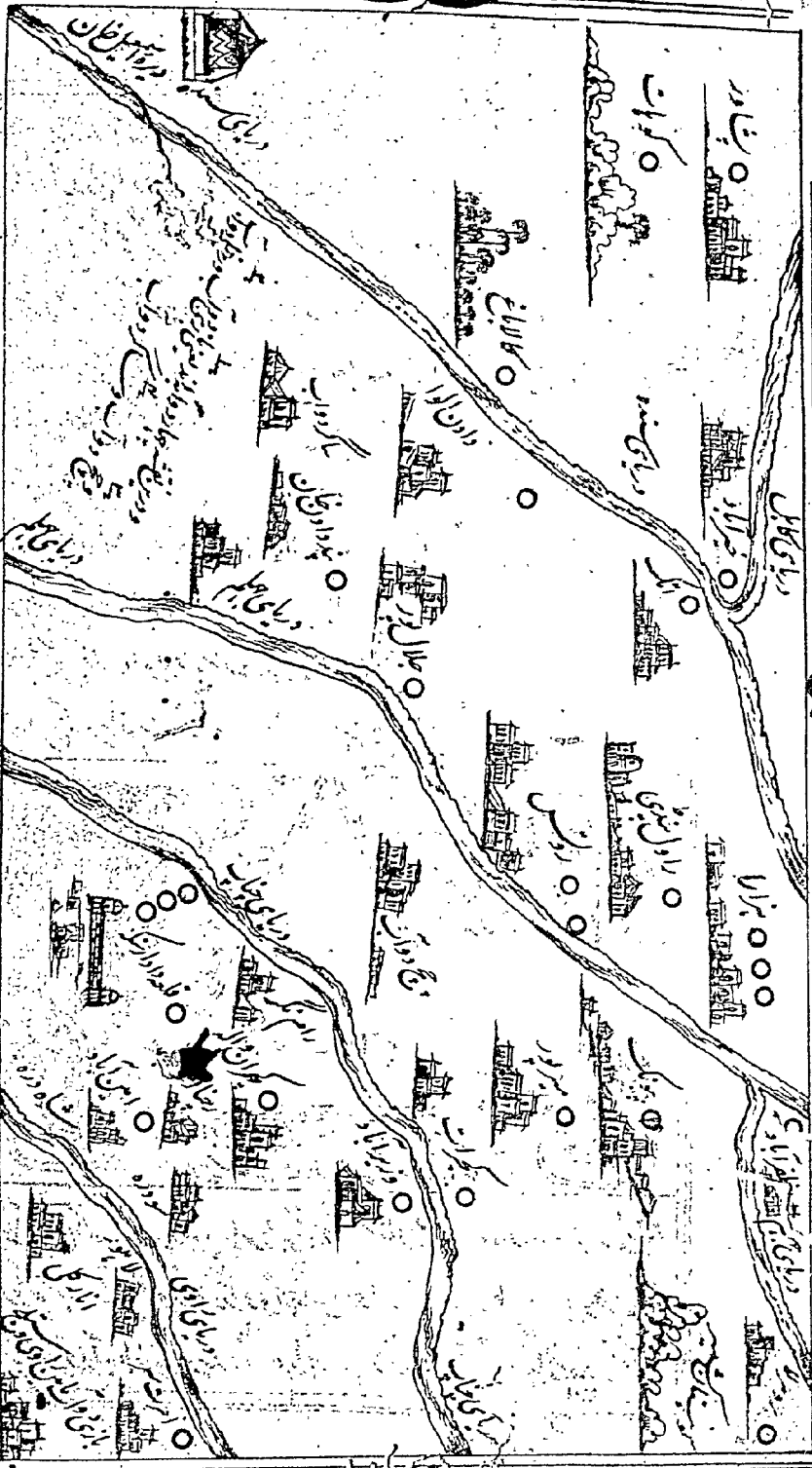
در بیان شمه از حال محاراجه رنجیت سنگه والی لاهور سابق متوفا و کفرتن
او ملکه های اطراف را کونید رنجیت سنگه مذکور در شمه مع بر ضلع افغانستان
که برکناره جانب شرقی دریای سنده واقعند متوجه شده بسبب کم زوری افغانه آنجا
بسیار کشت و سرداران ملک دیگر را که زیر حکم سلطنت کابل بودند بتخوین و تطیع مطیع
لاهور ساخت من بعد بر ضلع شرقی و جنوبی دریای ستلج یورش کرده بتدریج شامل
ملک پنجاب نمود و در شمه سرچال سنگه سفارت مقرر گشته برای نویسانند
عهدنامه از طرف سرکار انگریزی در لاهور رفت در ابتدا می حال رنجیت سنگه بر عهدنامه
و سخط میگرد و آخر مدبر یافت این که سرکار مذکور را بجزر وابط محبت و اتحاد میا بین دو
غرضی از ملک و نیست در شمه سر عهدنامه و سخط نمود پس از آن زمان تا آخر عمر خود را
و غوای پندیمان و سرداران خود از طرف سرکار انگریزی او دمام بر جاده ستقیم دوستی و اتحاد
نسبت باین سرکار ماند و سپاه او کل هفتاد و پنج هزار بود و بجلالت و بخت و بخت خود
را به نسبت دیگر سپاه را مد بخواه داده آنها را قواعد بطریق سپاه انگلیس تعلیم میکانند

یکنانید و بجمله این میت و چنیز اسوار و کوله انداز بوجوند و کار تو پشیمانی آموختند و حید
 رئیس را برای تعلیم سپاه خود در سرکار خویش ملازم داشت که بکمیصد و پنجاه توپ
 خوب کار آمد نزد او بودند و پنجاه نیز اسوار و پیاده را که در ایشان کور می بود و پنجاه
 تنخواه نقد زمین داده بود و در ^{۱۸۳۸} ع صوبه بلخان و پشاور و در ^{۱۸۳۹} ع کشمیر را در قندهار
 خود در آورد و در ^{۱۸۳۸} ع بالار و ولیم مشیک گور ز سابعین هندوستان با کمال لشکر
 و شوکت ملاقات کرد و در سنه مذکور اتحاد قیامین این بر دو سر کار بسیار افزود و طی
 بروقت بدون شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن بر تخت سلطنت افغانستان
 مد و افواج انگریزی نمود و در ^{۱۸۳۹} ع بنهر پنجاه و هفت سال شده سبب کثرت حجاز
 قضا کرد و بر روی او دغ چپک عین بسیار بودند و با وجود دشمنی یک چشم قوت
 فطانت و دانشمندی و سلیقه ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خدا داد و بر شایسته
 او را حاصل بود که از پشمال و اقزان خود گوی سبقت را ببرد و در خصال او صاحبان
 انگریز نوشته اند که او قصد در امور مصلک نمیکرد و اگر او را همی پیش می آمد بدون انجام
 و انصرام آن بر حسب و نخواه خود دست از آن نمی برد و دست و بر کار را اول خوب
 فسمیده و بهیزان خرد سنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل غرور
 و گردن کشان ملک خود را مطیع و متقا و خود میداشت احد را یا را بنود که در زندگی
 با وی سر کشی میکرد که قاهر بر بنوشت و خواند نبود مگر آنچه ^{۱۸۳۹} ع ^{۱۸۳۸} ع ^{۱۸۳۷} ع ^{۱۸۳۶} ع ^{۱۸۳۵} ع ^{۱۸۳۴} ع ^{۱۸۳۳} ع ^{۱۸۳۲} ع ^{۱۸۳۱} ع ^{۱۸۳۰} ع ^{۱۸۲۹} ع ^{۱۸۲۸} ع ^{۱۸۲۷} ع ^{۱۸۲۶} ع ^{۱۸۲۵} ع ^{۱۸۲۴} ع ^{۱۸۲۳} ع ^{۱۸۲۲} ع ^{۱۸۲۱} ع ^{۱۸۲۰} ع ^{۱۸۱۹} ع ^{۱۸۱۸} ع ^{۱۸۱۷} ع ^{۱۸۱۶} ع ^{۱۸۱۵} ع ^{۱۸۱۴} ع ^{۱۸۱۳} ع ^{۱۸۱۲} ع ^{۱۸۱۱} ع ^{۱۸۱۰} ع ^{۱۸۰۹} ع ^{۱۸۰۸} ع ^{۱۸۰۷} ع ^{۱۸۰۶} ع ^{۱۸۰۵} ع ^{۱۸۰۴} ع ^{۱۸۰۳} ع ^{۱۸۰۲} ع ^{۱۸۰۱} ع ^{۱۸۰۰} ع ^{۱۷۹۹} ع ^{۱۷۹۸} ع ^{۱۷۹۷} ع ^{۱۷۹۶} ع ^{۱۷۹۵} ع ^{۱۷۹۴} ع ^{۱۷۹۳} ع ^{۱۷۹۲} ع ^{۱۷۹۱} ع ^{۱۷۹۰} ع ^{۱۷۸۹} ع ^{۱۷۸۸} ع ^{۱۷۸۷} ع ^{۱۷۸۶} ع ^{۱۷۸۵} ع ^{۱۷۸۴} ع ^{۱۷۸۳} ع ^{۱۷۸۲} ع ^{۱۷۸۱} ع ^{۱۷۸۰} ع ^{۱۷۷۹} ع ^{۱۷۷۸} ع ^{۱۷۷۷} ع ^{۱۷۷۶} ع ^{۱۷۷۵} ع ^{۱۷۷۴} ع ^{۱۷۷۳} ع ^{۱۷۷۲} ع ^{۱۷۷۱} ع ^{۱۷۷۰} ع ^{۱۷۶۹} ع ^{۱۷۶۸} ع ^{۱۷۶۷} ع ^{۱۷۶۶} ع ^{۱۷۶۵} ع ^{۱۷۶۴} ع ^{۱۷۶۳} ع ^{۱۷۶۲} ع ^{۱۷۶۱} ع ^{۱۷۶۰} ع ^{۱۷۵۹} ع ^{۱۷۵۸} ع ^{۱۷۵۷} ع ^{۱۷۵۶} ع ^{۱۷۵۵} ع ^{۱۷۵۴} ع ^{۱۷۵۳} ع ^{۱۷۵۲} ع ^{۱۷۵۱} ع ^{۱۷۵۰} ع ^{۱۷۴۹} ع ^{۱۷۴۸} ع ^{۱۷۴۷} ع ^{۱۷۴۶} ع ^{۱۷۴۵} ع ^{۱۷۴۴} ع ^{۱۷۴۳} ع ^{۱۷۴۲} ع ^{۱۷۴۱} ع ^{۱۷۴۰} ع ^{۱۷۳۹} ع ^{۱۷۳۸} ع ^{۱۷۳۷} ع ^{۱۷۳۶} ع ^{۱۷۳۵} ع ^{۱۷۳۴} ع ^{۱۷۳۳} ع ^{۱۷۳۲} ع ^{۱۷۳۱} ع ^{۱۷۳۰} ع ^{۱۷۲۹} ع ^{۱۷۲۸} ع ^{۱۷۲۷} ع ^{۱۷۲۶} ع ^{۱۷۲۵} ع ^{۱۷۲۴} ع ^{۱۷۲۳} ع ^{۱۷۲۲} ع ^{۱۷۲۱} ع ^{۱۷۲۰} ع ^{۱۷۱۹} ع ^{۱۷۱۸} ع ^{۱۷۱۷} ع ^{۱۷۱۶} ع ^{۱۷۱۵} ع ^{۱۷۱۴} ع ^{۱۷۱۳} ع ^{۱۷۱۲} ع ^{۱۷۱۱} ع ^{۱۷۱۰} ع ^{۱۷۰۹} ع ^{۱۷۰۸} ع ^{۱۷۰۷} ع ^{۱۷۰۶} ع ^{۱۷۰۵} ع ^{۱۷۰۴} ع ^{۱۷۰۳} ع ^{۱۷۰۲} ع ^{۱۷۰۱} ع ^{۱۷۰۰} ع ^{۱۶۹۹} ع ^{۱۶۹۸} ع ^{۱۶۹۷} ع ^{۱۶۹۶} ع ^{۱۶۹۵} ع ^{۱۶۹۴} ع ^{۱۶۹۳} ع ^{۱۶۹۲} ع ^{۱۶۹۱} ع ^{۱۶۹۰} ع ^{۱۶۸۹} ع ^{۱۶۸۸} ع ^{۱۶۸۷} ع ^{۱۶۸۶} ع ^{۱۶۸۵} ع ^{۱۶۸۴} ع ^{۱۶۸۳} ع ^{۱۶۸۲} ع ^{۱۶۸۱} ع ^{۱۶۸۰} ع ^{۱۶۷۹} ع ^{۱۶۷۸} ع ^{۱۶۷۷} ع ^{۱۶۷۶} ع ^{۱۶۷۵} ع ^{۱۶۷۴} ع ^{۱۶۷۳} ع ^{۱۶۷۲} ع ^{۱۶۷۱} ع ^{۱۶۷۰} ع ^{۱۶۶۹} ع ^{۱۶۶۸} ع ^{۱۶۶۷} ع ^{۱۶۶۶} ع ^{۱۶۶۵} ع ^{۱۶۶۴} ع ^{۱۶۶۳} ع ^{۱۶۶۲} ع ^{۱۶۶۱} ع ^{۱۶۶۰} ع ^{۱۶۵۹} ع ^{۱۶۵۸} ع ^{۱۶۵۷} ع ^{۱۶۵۶} ع ^{۱۶۵۵} ع ^{۱۶۵۴} ع ^{۱۶۵۳} ع ^{۱۶۵۲} ع ^{۱۶۵۱} ع ^{۱۶۵۰} ع ^{۱۶۴۹} ع ^{۱۶۴۸} ع ^{۱۶۴۷} ع ^{۱۶۴۶} ع ^{۱۶۴۵} ع ^{۱۶۴۴} ع ^{۱۶۴۳} ع ^{۱۶۴۲} ع ^{۱۶۴۱} ع ^{۱۶۴۰} ع ^{۱۶۳۹} ع ^{۱۶۳۸} ع ^{۱۶۳۷} ع ^{۱۶۳۶} ع ^{۱۶۳۵} ع ^{۱۶۳۴} ع ^{۱۶۳۳} ع ^{۱۶۳۲} ع ^{۱۶۳۱} ع ^{۱۶۳۰} ع ^{۱۶۲۹} ع ^{۱۶۲۸} ع ^{۱۶۲۷} ع ^{۱۶۲۶} ع ^{۱۶۲۵} ع ^{۱۶۲۴} ع ^{۱۶۲۳} ع ^{۱۶۲۲} ع ^{۱۶۲۱} ع ^{۱۶۲۰} ع ^{۱۶۱۹} ع ^{۱۶۱۸} ع ^{۱۶۱۷} ع ^{۱۶۱۶} ع ^{۱۶۱۵} ع ^{۱۶۱۴} ع ^{۱۶۱۳} ع ^{۱۶۱۲} ع ^{۱۶۱۱} ع ^{۱۶۱۰} ع ^{۱۶۰۹} ع ^{۱۶۰۸} ع ^{۱۶۰۷} ع ^{۱۶۰۶} ع ^{۱۶۰۵} ع ^{۱۶۰۴} ع

بعضی خون کسی که خاص از قائل نیکرفت که مجرم را بقوت شدید از کمال صلاحی خلق عینا
 رشتند کردن او را که بکشت و با او را بکوبستان جلای مطن نمیدود و عمل اگر چنانچه
 انگریزی مذمت گریه بکشتن ریاستهای دیگر بند و ستانین برابر است بهر و مضطرب بود
 و در وقت آمدنی ملک لاهور بعد از دو نیم که در رویه بود و با وجودیکه در سر کار بود
 قریب دو ازانده که در رویه را نقد و سباب بود و تا نیم نخواه فوج او تا بیجده ماهه
 او باقی بماند و سبب زیاده طلبی محصول از تاجران کار و با تجارت در ملک او
 بسیار کم میشد و انکاران او بسیار رشوت خور بودند بدین سبب اکثر امور در حسب
 خواست او میشد و واحد و ملک لاهور در وقت او بدین صورت بود و در حد شمالی ملک
 او ملحق بکوبستان بهال و غرنی آن تا دریای سمند و جنوبی و شرقی تا دریای
 شتیج و شکل ملک او بوضع مثلث بود که قاعده آن مثلث در طول بقدر چهار صد میل
 بادامن کوه بهال پونجست بهت و دو سوای شرقی و غرنی آن با اندازه شصت میل و شصت

و آب و گیاه و در زمین برابر و نمور است که از جانب شمال بکوبستان
 دریا که مشهور به شتیج و بهال و دریا می خناب و جلیم اند بسیار رسیده حاصل و زرخیز و چهاروا
 اندکی را دو آب بازی گویند و دوم را دو رچا و سوم را دو آسج و چهارم را دو آب که از

ترخائمه مشرعه کاک که هر ملک شاه اقلیم سخن در می آتخرج معنی سرور
ملعه کثای کشور شعر و سخن با صب اعلام این کی می فن مستبولان که
لم نری جناب فادت مآب مولوی محمد باوی علی مد ظله العالی

به ستعین نزه بازی قلم در میدان دشت بیا من صفحه لوحید مالک الملکی ست که بابت
قهرمانیش از اونی تا اعلی سر بر خط فرمان بناده و علم اندازی خامه در سیدای ناپید کنان تجید
جهان آفرینی که از سطوت سلطانیش سر که و سه تن برضا تسلیم در داده حکم اندازان فهم و فرا
در معرکه ادراک کننده اش حویر تاریکی زدود و تاوک زنان عقل و کیاست از دعوی محال
حصه صفاتش در خانه کارن کوشه گردید تا علم صبح بر افراخته سرخ شوق این آن
ساخته ماه نوست از پی بیگانه اش تیغ بلالی ز سلج خانه اش انضامی برین قضا
بدست مختاری بناده که مبحث خاکی گرد از نهاد اعدای دین بر آورد و تبلیغ احکام
واجب لاد ابر بان شاه کونیدگانی سپرده که بی زبان از احکام ناطقش گو یاکرد توقع ریش
بطغرای و ما از سنان الا کافه لکناس مجمل و مسوئول بنجام التمام لکن رسول الله
و خاتم النبیین کمل چو سکر تیغ او شد از جهالت سپر افکند بر آب زهت سلیمان
بود که بر گزارش از درگاه بر آینه دارش جانشینان سید مملکتش تیغ انتقام
بخون دشمنان اسلام خوابانده نو تاسان ساد و خلافتش تیر کین در سینه کافران بیدین
شانه صد تحیات باد بر جانش بر همه آل و صحب ذمی شانش بعد ازین سواد بجز
سره چشم اعتبار برای نظار بپندکان فاعتر و ایا ابولی الا بصار باد که نمان جوشن کرار حلا
زمان همیشه بخون عزیزان خضاب ست و شمشیر لنگر دار سفاک دوران ملام دست و کریان
کلوی با کمان رقاب کجای تخت کی مقام دیگر است و توبی و بهیم صاحب خسر می می

ما آسمان بخت سحر و نوح زربان آورده چنانکه حیرت ارباب سترس که قطع کرده
یکی رازشاهی بسرتاج داد همه ملک دیگر بآراج داد و **فهرست** آموده کارزار
که نام آوران را کند کار ز آق تلون چنان بکشد بکار که شازد و در می لیل و نهار یکی چیره
و در زیر دست یکی را ظفر دیگر بکشد نظیر این حال و تصدق این مقال تلاقی دو فزاون لشکر
و مقابله و قشون مجید و مر قمار به کمان لایه و دلمان با کار کمان سر کار بکشتانست که گیه تاریخی
جولانگاه مسانی قصب این ریای محضر کنه دانی فارس منار است شهر سوار عرصه رطانات
نقد پیشان تبر لشکر جاد و نگاران بخت بر بختیای گلکش عقد های علم و منبر و دواشکافی دقائن
فنون تیغ کوشتنش را جبهه هر هزاران صاحب غیم نشی مولوی عبد الکریم آدانه الله
بالمزادات و بکده قصی لغایات تحقیق وافی و متقی واقعی آریان انگریزان و اخبار اردو و جا
گناشت و خالی بودنش از زامد و نارس است نصب اربعین بیت و هشت بلا حظه صدق بهشت
برزابهناس که خبر از احتمال کذب میرست بر فقره شش فصاحت و فزین و بر کینه بلاغت آفرین از
سطورش فوج معنی صف آرا و تار سطر برست کامل با و بر تیر اگر بفرس و نقد بر شاخ طوبی کلند
بمقابله تیزی این بحر ریغش خواهر برید و ورق خورشید اگر خدنگ موج کوثر را کاغذ و فک کردیم
و دو در برت و رقص تواند رسید نسبه قصص و حکایات طبائع انسانی را قبول و بر شتاب
و قانع و محاربات مجبولست خصوصاً که شهاب آواز کوس این بکار و هر سانه مشتاق صدق
طلبل این تازه کارزار بود لهذا طرفدار قلعه و بیت سپهسالار **حاجی** حرمین بفرست
مولوی محمد حسین که کلید فتح الباب بکجینه بر کوته مقصودش میرست و علی قاپی آستان
بر نادولت میبود درست باد برای عبرت ناظران از قباب طبع بر کشید و متحصان آمار طواری
روز کار را کامیاب گردانید و تنگ انام **پادوی** برای نام این چند سطر بر نشان
و تاریخ لفظی و سنوی یادگار گذشت قطعه تاریخ شد این نامه هرگز زایل و طبع
پسندین طبع بر گشتج برقم کرد از بهر تاریخ شک که سال هزار و دویست و هشت و پنج ط

مجموعه	کتاب	فصل	صفحه	مجموعه	کتاب	فصل	صفحه
۱	چند	چند	۵۲	۱۰	کدزاینک	کدزاینک	۱۰
۲	خود	خود	۵۳	۱۳	کدزاینک	کدزاینک	۱۳
۳	بهرت	بهرت	۵۴	۲۰	باب مردم	باب مردم	۲۰
۴	بهرت	بهرت	۵۵	۱۳	بود	بود	۱۳
۵	بهرت	بهرت	۵۶	۱۴	راج مل	راج مل	۱۴
۶	بهرت	بهرت	۵۷	۶	بهرت	بهرت	۶
۷	بهرت	بهرت	۵۸	۲۰	بهرت	بهرت	۲۰
۸	بهرت	بهرت	۵۹	۱۰	بهرت	بهرت	۱۰
۹	بهرت	بهرت	۶۰	۱۳	بهرت	بهرت	۱۳
۱۰	بهرت	بهرت	۶۱	۱۴	بهرت	بهرت	۱۴
۱۱	بهرت	بهرت	۶۲	۱۵	بهرت	بهرت	۱۵
۱۲	بهرت	بهرت	۶۳	۱۶	بهرت	بهرت	۱۶
۱۳	بهرت	بهرت	۶۴	۱۷	بهرت	بهرت	۱۷
۱۴	بهرت	بهرت	۶۵	۱۸	بهرت	بهرت	۱۸
۱۵	بهرت	بهرت	۶۶	۱۹	بهرت	بهرت	۱۹
۱۶	بهرت	بهرت	۶۷	۲۰	بهرت	بهرت	۲۰
۱۷	بهرت	بهرت	۶۸	۲۱	بهرت	بهرت	۲۱
۱۸	بهرت	بهرت	۶۹	۲۲	بهرت	بهرت	۲۲
۱۹	بهرت	بهرت	۷۰	۲۳	بهرت	بهرت	۲۳
۲۰	بهرت	بهرت	۷۱	۲۴	بهرت	بهرت	۲۴
۲۱	بهرت	بهرت	۷۲	۲۵	بهرت	بهرت	۲۵
۲۲	بهرت	بهرت	۷۳	۲۶	بهرت	بهرت	۲۶
۲۳	بهرت	بهرت	۷۴	۲۷	بهرت	بهرت	۲۷
۲۴	بهرت	بهرت	۷۵	۲۸	بهرت	بهرت	۲۸
۲۵	بهرت	بهرت	۷۶	۲۹	بهرت	بهرت	۲۹
۲۶	بهرت	بهرت	۷۷	۳۰	بهرت	بهرت	۳۰
۲۷	بهرت	بهرت	۷۸	۳۱	بهرت	بهرت	۳۱
۲۸	بهرت	بهرت	۷۹	۳۲	بهرت	بهرت	۳۲
۲۹	بهرت	بهرت	۸۰	۳۳	بهرت	بهرت	۳۳
۳۰	بهرت	بهرت	۸۱	۳۴	بهرت	بهرت	۳۴
۳۱	بهرت	بهرت	۸۲	۳۵	بهرت	بهرت	۳۵
۳۲	بهرت	بهرت	۸۳	۳۶	بهرت	بهرت	۳۶
۳۳	بهرت	بهرت	۸۴	۳۷	بهرت	بهرت	۳۷
۳۴	بهرت	بهرت	۸۵	۳۸	بهرت	بهرت	۳۸
۳۵	بهرت	بهرت	۸۶	۳۹	بهرت	بهرت	۳۹
۳۶	بهرت	بهرت	۸۷	۴۰	بهرت	بهرت	۴۰
۳۷	بهرت	بهرت	۸۸	۴۱	بهرت	بهرت	۴۱
۳۸	بهرت	بهرت	۸۹	۴۲	بهرت	بهرت	۴۲
۳۹	بهرت	بهرت	۹۰	۴۳	بهرت	بهرت	۴۳
۴۰	بهرت	بهرت	۹۱	۴۴	بهرت	بهرت	۴۴
۴۱	بهرت	بهرت	۹۲	۴۵	بهرت	بهرت	۴۵
۴۲	بهرت	بهرت	۹۳	۴۶	بهرت	بهرت	۴۶
۴۳	بهرت	بهرت	۹۴	۴۷	بهرت	بهرت	۴۷
۴۴	بهرت	بهرت	۹۵	۴۸	بهرت	بهرت	۴۸
۴۵	بهرت	بهرت	۹۶	۴۹	بهرت	بهرت	۴۹
۴۶	بهرت	بهرت	۹۷	۵۰	بهرت	بهرت	۵۰
۴۷	بهرت	بهرت	۹۸	۵۱	بهرت	بهرت	۵۱
۴۸	بهرت	بهرت	۹۹	۵۲	بهرت	بهرت	۵۲
۴۹	بهرت	بهرت	۱۰۰	۵	بهرت	بهرت	۵